

Metal işçilerinin birliği

yenilmez!

Gözettiler, baskılar, provokasyonlar sökmeyecek...

Direnen metal işçileri kazanacak!

Metal işçilerinin Nisan ortalarında başlayan hareketi 40'lı günleri, 17 Mayıs'ta başlayan fiili grevi ise bir haftayı geride bıraktı. Metal işçisi tarih yazmaya devam ediyor. Ve yazılanlarda, artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı, metal işçisinin şimdiden kazandığı da kayıtlara düşecek.

Türk Metal ve MESS'in saltanatı

Türk Metal yaftalı ihanet şebekesi ile MESS patronları şüphesiz işlerin buraya varacağını beklemiyorlardı. Onlarca yıldır kurdukları satış tezgahından pek emindiler. Yıllardır sermaye düzeninin en geri bilinciyle yoğurdukları işçi yığınlarının kendiliğinden hareketinin '90'ların başında ve '98'deki gibi kolayca bastırılıp sönmüneceğini düşünüyorlardı. Çünkü fabrikalarda kurdukları mafyatik çark bugüne kadar kusursuz işlemiş, işçileri kan emici düzene, işçi sınıfının köleliğini savunan gerici burjuva ideolojilere sıkıca bağlamıştı. Bu açıdan kayda değer bir değişim de olmadığına göre, korkulacak bir şey yok diye bakıyorlardı.

Kaldı ki bu özgüvenin gerisinde tarihsel bir hafızadan süzülüp gelen bir bakış da var. Türkiye işçi sınıfına MESS'le birlikte kanlı bir kene gibi yapışmış Türk Metal çetesi, '70'li yılların devrimci yükseliş koşullarında bile işçilerin sırtından atamadığı bir ihanet şebekesi sonuçta. İşçilerin, emekçilerin, gençliğin devrimci özlemlerini ve eylemlerini bastırmak için faşist kamplar kurup tetikçi yetiştiren bu kontrgerilla uzantısı, bugüne kadar metal işçilerinin patlamalarını kolayca bastırmıştı. Bu sefer de öyle olacağını düşünmesinin sağlam bir temeli vardı.

MİB'in balyozu

Fena yanıldılar. Çünkü bu kez karşılarında Metal İşçileri Birliği'nin -Türk Metal reisinin deyimiyle- "kocaman balyozu" dikildi. Yılların mücadele deneyimini kuşanan işçi sınıfı devrimcileri, Greif'i kayda geçen "maceracılar", 2015'e "İşgal, grev, direniş!" şiarıyla giren öteki metal işçileri bölüğünün kazanması için fiili-meşru mücadeleyi öğütleyenler, işçileri icazetçi-bürokrasi engelini aşmaya çağırılar, Türk Metal'in ihanet çarkını kırmak için seferberlik halindeydiler. Metal işçileri ilk günden itibaren MİB aracılığıyla kendi yolunda yürümeye başladı. Fabrikalar Arası Kurul oluşumundan 26 Nisan Kent Meydanı buluşmasına, 5 Mayıs istifa eyleminden fiili grev iradesine kadar her adım MİB aracılığıyla örgütlendi. MİB sayfası işçilerin kaynaşmasının, birleşmesinin, hareketin yayılmasının ana kanalı işlevi gördü.

MİB temsilcileri de sıkı sıkıya metal işçilerinin taban iradesini açığa çıkarmaya, işçi demokrasisini hakim kılmaya, işçilerin çıkarlarını hesapsızca savunmaya, harekete ışık tutmaya, metal işçilerinin kazanması için elinden gelen her şeyi yapmaya bağlı kaldılar. Kurumsal kimliğiyle MİB, Türk Metal çetesinin tahakkümü altındaki metal işçilerinin kendi yolunu açmasında belirleyici çağrılar ve öneriler yaptı.

Direnin yankısı, metal işçisinin sesi

O yüzdendir ki hareketin gelişim seyri, aşmayı başardığı engeller ve sıçrama yaptığı evreler tam olarak yalnızca MİB sayfasında ve kizilbayrak.net'te yer alıyor. Çünkü burjuva medya ve reformist sol basın için 26 Nisan Bursa Kent Meydanı'ndaki miting ve hain Türk Metal çetesinin 5 Mayıs'taki istifa eylemine saldırısı dışında metal hareketinin pek de haber değeri yoktu son eylemlere kadar. Bakmayın şimdi metal haberlerinden geçilmediğine. Sahibinin sesi sermaye basını son haftaya kadar olayı elbette ki görmezden geldi. Nasıl ki "ülke ekonomisi" dedikleri patron ceplerinin kazancı tehlikeye düştü, ancak o zaman metal işçilerinin mücadelesine gözlerini açtılar. Metal işçileri yalnızca üç maymunu oynayan yerli sermaye basınına değil, uluslararası burjuva basına bile kendi gündemini dayatmayı başardı işte.

Şimdilerde metal işçilerinin fırtınasına tutulmuş sandıkçı solda bir ayın sonunda nihayet böyle yoğun ilgiyi yaratan da bizzat metal işçisinin görkemli çıkışı oldu. Yoksa "işçi sınıfı da ne ola ki, o kişi teori ve ilkeler eskiyeli çok oldu" diyen hatırı sayılır kalabalıkta bir sol cenah genelde olayı boş gözlerle izlemeyi tercih etti, tam bir ay boyunca. İnanılmaz ama gerçek bu! Artık eski devirlerdeki gibi yazılanlar veya görmezden gelinenler okunup kenara bırakılan dergi-gazete sayfalarında unutulup gitmiyor. İsteyen herkes bir internet aramasıyla kimin ne yapıp ettiğini geçmişe doğru rahatça görebiliyor. Şimdilerde işçi sınıfını yeniden keşfedenlere, işçi sınıfı devrimcilerindeki sınıf perspektifinin sağlamlığını, bu alandaki teori ile pratik tutarlılığını, dahası uzun yıllar içinde dişle tırnakla yaratılan deneyim birikimini yok sayıp akıl vermeden önce bunu yapmalarını öneriyoruz. Ola ki kendi gerçeklerini görüp üzerine serinkanlıkla düşünmelerine vesile olur.

MİB'in ve *Kızıl Bayrak*'ın rolü konusunda düşman da açık bir bilince sahipti. En baştan itibaren sayısız karalama, itibarsızlaştırma, etkisizleştirme saldırısıyla yüz yüze kaldı sınıf devrimcileri. Sahte MİB adresleri mi dersiniz, MİB'i Birleşik Metal-İş bürokrasisiyle ilişkilendirmeler mi, Kürt hareketinden sayıp şovenizmi kışkırtmalar mı, terör demagojisi mi... her türlü kara propagandaya başvurdu sermaye cephesi. Türk Metal reisi Pevrul Kavlak 10 Mayıs'ta katıldığı bir TV programında (http://www.turkmetal.org.tr/genel-baskanimiz-pevrul-kavlak-olay-tvde_icerik_16559-1.html) sınıf devrimcilerini açıkça hedef ilan edecek kadar kendinden geçti. Bu kirli propagandaya şaşırıyoruz elbette. İşçi sınıfının düşmanları çirkefte yamandır deyip işimize baktık, böyle de devam edeceğiz. Fakat MİB, *Kızıl Bayrak* ve sınıfın devrimci partisine karşı karalamalara soldan destek verenleri de unutmayacağız.

Öncüsüzleştirme saldırısı

Tüm kara propagandaya rağmen metal işçisi

kendisini bugünlere ulaştıran doğru politikalara sahip çıkmaya devam etti. Türk Metal ihanetini yere çalan metal fırtınası 17 Mayıs'taki görkemli patlamayla MESS'i, patronlarını ve arkalarındaki düzenin sömürü ve kölelik yasalarını da çiğneyip geçti. İşte tam da bu aşamada Anadolu Ajansı'nın "MİB operasyonu" diye lanse ettiği saldırıyla karşılaştık. İşçi sınıfının ezeli düşmanları, işçi sınıfının gerçek temsilcilerine saldırarak hareketi öncüsüz, perspektifsiz, yönsüz bırakacaklarını sanıyorlar. MİB operasyonu aynı gün öncü işçilere yapılan savcılık tebligatı da bunun bir devamı niteliğinde.

Düşünüyorlar ki MİB susarsa ve öncüler ayıklanırsa zaten sermaye düzeni konusunda, burjuvazinin gerici çığırkanlıkları konusunda köklü önyargılarla yoğrulmuş işçi kitlelerini, sivil kılıklı provokatör polislerle, gerici partilerin yandaşlarıyla rahatça bölüp paralize ederler. Metal işçisinin birliğini, henüz kökleşmemiş olsa da 40 gündür bizzat eylem kardeşliği içinde oluşmuş nüve halindeki taban örgütlenmelerini kolayca dağıtacaklarını hesap ediyorlar. Kendi çıkarları etrafında kenetlenmeyen işçilerin destekledikleri sermaye partilerine göre paramparça olmalarını istiyorlar. En iyi ihtimalle mevcut bürokratik çarklardan birinin denetimine sürükleyebileceklerini düşünüyorlar.

Metal işçilerine sözümüz ve çağrımız

Metal işçilerine sözümüzdür, bugüne kadar egemenlerin hiçbir saldırısı bizi işçi sınıfının kurtuluşu davasından alıkoymadı, alıkoymaz da. 40 günü aşkındır nasıl canla başla yanınızda olduysak, şimdiye kadar sesinizi duyurmak için nasıl çabaladıysak, kazanmanız için, işçi sınıfının zaferi için gece-gündüz nasıl koşturduysak, yine işçi sınıfının yolundan yürümeye devam edeceğiz. Bu vesileyle bizimle dayanışma içinde olan emek savunucularını dostça selamladığımızı, her türden habere yer verip de (örneğin bir spor kulübünü üç kez haberleştiren sol.org.tr ve alandan sürekli haber yapan evrensel.net gibi) bu saldırıyı yok sayan "solcu-demokrat-ilerici" geçinenleri de esefle karşıladığımızı belirtelim.

Direnen metal işçilerini MESS ve TM çetesinin, patronlar ile onların baskı, şiddet ve provokasyon aygıtlarının kirli oyunları karşısında her zamankinden daha fazla uyanık olmaya, 40 günlük yoğun emeklerle yaratılan birliklerini ve mevzilerini sağlamlaştırmaya çağırıyoruz. İşçi sınıfı olarak bunu başardığımızda, şimdiden dünyaya sesini duyuran direnişimiz, tüm işçi ve emekçilerden, gençlikten ve ezilen kitlelerden hak ettiği dayanışma ve desteği fazlasıyla alacaktır. Bugüne kadar engelleri aşı aşı ilerleyen direnişimizin zaferi önce iç örgütlülüğümüz ile doğru bir eylem çizgisinde kenetlenmemize, ardından da giderek büyüyen bu sınıf dayanışmasına bağlıdır. Omuzlarımızda büyük bir sorumluluk taşıdığımızı bir an olsun unutmamalı; zira metal direnişinin zaferi, sadece Türkiye'de değil, dünyada da işçi sınıfının hanesine altın harflerle yazılacaktır.

Yeni bir sınıf hareketi için...

Metal direnişinden notlar

Bursa'da metal işçilerinin yaktığı direniş ateşi her geçen gün yeni fabrikalara yayılarak büyüyor. Renault'ta başlayan fiili grev hareketine gün be gün yeni mevziler ekleniyor. Bugün için 6 dev fabrikada binlerce işçi fiilen üretimi durdurmuş durumda. Dahası, bir dizi başka fabrikada çalışan metal işçileri yemek boykotu, mesai giriş-çıkışlarında yapılan yürüyüşler vb. çeşitli eylemlerle sürecin parçası olarak hareket ediyor. Ayrıca Türk Metal çetesine yönelik başlatılan istifa dalgası da hız kesmeden devam ediyor. Gücünü ve etkisini taban dinamizminden ve fiili eylem çizgisinden alan bu işçi hareketi şimdiden toplumsal gündemin ilk sıralarında yerini almış bulunuyor. Hem de burjuva siyasetin seçim sürecine kilitlendiği bir dönemde. Hem de MESS, devlet ve Türk Metal çetesinin gelişen işçi hareketini binbir türlü yolla bastırmaya çalıştığı bir süreçte.

“Greif direnişi işçi hareketinin devrimci geleceğidir!”

Metalde yaşanan fırtına ise bu tespitin doğrulanmasıdır

İşçi hareketi tarihindeki yerini şimdiden almış bulunan büyük metal direnişinden çıkarılacak bir dizi sonuç var. Fakat bu sonuçları ele almadan önce, Greif işgali üzerinden sınıf devrimcilerinin altını çizdiği kimi noktaları hatırlamak faydalı olacaktır.

Sınıf devrimcileri Greif Direnişi'nin ardından yaptıkları değerlendirmelerde; işgal eylemini sınıf hareketinin devrimci geleceği olarak tanımlamış, bunu da direnişin öne çıkan belli yönleri üzerinden gerekçelendirmişlerdi. Peki neydi Greif Direnişi'nin öne çıkan yönleri? Bir, sermayeden ve onun hizmetine koşan sendikal bürokrasiden bağımsız, tamamen taban inisiyatifine dayalı bir örgütlemeye sahip olması. İki, tam da bu sağlam zemine dayanarak fiili-meşru eylem çizgisini hayata geçirmesi. Üç, sürecin sınıf devrimcilerinin ve devrimci işçilerin önderliğine ilerlemesi. Aslında bu üç olgu birbirleri ile ilişki içerisinde ve birbirlerini belirleyerek gelişmiş Greif'te. Bu nedenle Greif kendiliğinden şekillenen bir öfke patlaması değildi. Aylara yayılan bir hazırlığın ürünüydü ve ortaya çıkardığı muazzam deneyim sınıf hareketi açısından yeni bir dönemin kapılarının aralanması anlamına geliyordu.

“Bütün bu özellikleriyle Greif Direnişi, hiç değilse 12 Eylül sonrası dönemden beri örneği görülmemiş türden bir fabrika direnişidir. Bütün bu özellikleriyle Greif Direnişi, Türkiye işçi sınıfı hareketi tarihinde gerçek bir çığırdır. Ve bütün bu özellikleriyle Greif Direnişi, Türkiye işçi sınıfı hareketinin devrimci geleceğidir.” (Ekim Sayı: 294 - Greif Direnişi işçi sınıfı hareketinin devrimci geleceğidir!)

Şimdi bu kısa hatırlatmanın ardından metal sürecine geçebiliriz. Metal sektöründe yakın dönemde yaşanan iki önemli gelişme, yukarıda Greif üzerinden yapılan değerlendirmenin bir doğrulanması oldu. İlki, Birleşik Metal'de örgütlü olan fabrikalarda yaşanan “yasal grev” fiyaskosu. İkincisi ise metal

işçilerini saran ve MESS-Türk Metal düzenini köklerinden sarsan fiili grev dalgası. Evet, bu iki kritik süreç adeta sınıf devrimcilerinin Greif üzerinden ortaya koyduğu tespiti matematiksel olarak teyit etti. Neden mi?

Ocak grevinde yaşananlar mevcut sendikal anlayışın çöktüğünün yeni bir kanıtı oldu. Zira metal işçisinin biriken öfkesi ve mücadele eğiliminin basıncıyla alınan grev kararı, Birleşik Metal yönetimi tarafından orta yerde bırakıldı. Birleşik Metal yönetimi yasağa bir gün bile direnemedi. Grev hareketi ileri bir düzeye, fiili direnişe çevrilmek yerine yasağa boyun eğildi. Bu tablo işçi hareketinin mevcut sendikal anlayışla yol yürüyemeyeceğini bir kez daha gözler önüne serdi. Dahası kurulu bürokratik sendikal düzen parçalanıp aşılardan devrimci bir sınıf hareketinin kendisine yol açamayacağı da görülmüş oldu. İşte Greif işçilerinin tek bir fabrika ölçeğinde yaptığı da buydu; yeni dönem gelişecek işçi hareketine yol açmak!

İkinci örnek, yani Bursa'da yaşanan büyük metal fırtınası ise; yeni dönem işçi hareketinin Greif işçisinin açtığı yoldan ilerleme potansiyelini gözler önüne sermiş oldu. Dahası 'eski'yi aşma noktasında işçi sınıfı içinde ne denli güçlü potansiyeller biriktiğini ortaya koydu. Öyle ki, hareketin muazzam gücü yıkılmaz sanılan 40 yıllık MESS-Türk Metal düzenini günler içerisinde temellerinden sarstı.

Şimdi bu sarsıcı işçi hareketini, sınıf devrimcilerinin Greif işgali üzerinden yaptığı değerlendirmeler aynasında ele alalım:

* Otomotiv sektörünü günler içerisinde derinden etkileyen direnişin en önemli yanı; sermayeden ve sendikal bürokrasiden bağımsız gelişmesidir. Hareket gücünü büyük oranda buradan almakta, bugüne kadar ayakta kalmayı da büyük oranda buna borçludur. Bu yönüyle Greif Direnişi'nin ruhu ve yarattığı gelenek bu fabrikalarda yeniden hayat bulmaya başladı.

* Metal direnişinin eylem çizgisi tam anlamıyla fiili-meşru bir temel üzerinden şekillenmiştir. Bugün on binlerce işçi 6 fabrikada fiilen üretimi durdurmuş, fabrikaların içini ve dışını direniş alanına çevirmiştir. Dün Greif işgaline 'maceracılık' diyen sermaye ve sendikal bürokrasi, bugün binlerce metal işçisinin görkemli 'maceraları'na tanıklık etmektedir.

* Büyük metal direnişi Greif işgalinden farklı olarak bir öfke patlaması biçiminde ortaya çıkmıştır. Bu nedenle önden şekillenmiş güçlü bir iç örgütlülüğün yoksundur. Fakat hareket üzerinde sermayenin ve sendikal bürokrasinin denetim kuramaması, süreç içerisinde hareketin kendisini örgütlenme olanaklarını yaratmıştır. Fabrikalar Arası Kurul, fabrika kurulları-komiteleri ve birlikleri bunun göstergesidir.

* Metal hareketi içerisinde sınıf devrimcilerinin tuttuğu özel yer fazlasıyla açıktır. Mücadele eden sınıf bu durumun fazlasıyla bilincindedir. Harekete yabancı ve dışında kalan kimi sol çevreler ve sendikal yapılar bu olguyu karartmak istese de, ya da ahmakça görmezden gelmeye çalışsa da, sınıf devrimcilerinin birlik politikası hareketin dinamosu durumundadır.

Greif işgali daha en başından itibaren sınıf

devrimcilerinin inisiyatifinde ilerlemişti. Metal hareketinde ise sınıf devrimcileri yıllara yayılan bir çalışmanın meyvesi olarak sürece hızla nüfuz edebilmiştir. Bunun kendisi asla bir tesadüf değildir.

Toplum çapında güç olmak için işçi sınıfına dayanmak şarttır

Tüm bu değerlendirmelere ek olarak vurgulanması gereken bir diğer önemli nokta, işçi sınıfının temel devrimci bir sınıf olarak toplumsal mücadelede tuttuğu yerdir. İşte sınıfın önemli bir bölümü öncü bir çıkış sergiliyor, bunu başka bir dizi fabrika izliyor ve bir anda Türkiye toplumunun gündemine giriyor. Hareket giderek dünya ölçeğinde ses getirmeye başlıyor. Bunu tam da üretim ilişkileri içerisindeki özel konumu üzerinden gerçekleştiriyor.

Bilindiği üzere metal hareketi daha ilk evresinde sessizlik fesadıyla boğulmak istenmişti. Yerel birkaç basın ve sınıf devrimcilerinin yayın organları dışında kendisine yer bulamayan metal süreci, şimdi uluslararası medya tekellerinde birinci gündem olarak kendisine yer buluyor. Seçimler gibi düzen cephesinden temel bir gündemin öne çıktığı şu günlerde, TV kanalları metal direnişini birinci haber olarak vermek zorunda kalıyor. İşte işçi sınıfının üretimden gelen gücü ve toplumsal yaşamda tuttuğu özel yer bunu sağlıyor.

Haber kanallarında şimdilerde metal grevi üzerinden otomotiv sektörünün yediği darbe revaçta. Metal fırtınası üzerinden çıkan hemen her haberde otomotiv sektörünün Mart ayında ihracat rekorları kırdığı, fiili grev yapılan fabrikaların bu rekorda ilk sıralarda yer aldığı, eylemlerin devam etmesi durumunda Türkiye ekonomisinin ciddi tehlike altına gireceği vurgulanıyor. Bu haberler sermaye düzeninin metal fırtınasından duyduğu korkunun boyutlarını gözler önüne seriyor. Korkmakta haklılar da. Zira şu an direnişte olan işçi bölükleri Türkiye sanayisinin kalbinde yer alıyor. Bununla birlikte bu haberler doğru okunduğunda işçi sınıfının toplumsal yaşamda tuttuğu özel yer daha iyi görülecektir.

Özetle; son dönem sınıf hareketinde yaşanan gelişmeler ve güncel planda yaşanan metal fırtınası, günümüz kapitalist toplumunda işçi sınıfı hareketine dayanmadan toplum çapında bir güç olunamayacağını ve toplum çapında politika yapılamayacağını bir kez daha göstermiş oldu. Önce Greif, şimdi de metal hareketi içerisinde önemli deneyimler edinen sınıf devrimcileri, önümüzdeki dönem içerisinde tüm dikkatlerini sınıf hareketini geliştirmeye, hareket içerisinde mevziler edinmeye ve siyasal bir sınıf hareketi yaratmaya ayırmalıdır.

“Bugünün Türkiye'sinde mevcut gerici dengeleri altüst edebilecek biricik toplumsal güç işçi sınıfıdır. Gerici atmosferini dağıtmak, kent ve kır yoksullarının hoşnutsuzluğunu düzen karşıtı bir mecraya taşımak, böylece devrimci süreci ilerletmek, devrim davasını büyütme ancak bu sınıfa dayanmakla olanaklıdır.” (TKİP IV. Kongre Bildirgesi)

Metal işçileri 'yeni'yi yaratacak!

Sendikalı olmak mı örgütlü olmak mı? Sınıf mücadelesinin herhangi bir yerinde duran biri bu ülkede sendikaya üye olmanın anladığımız manada örgütlülükle bir ilgisi olmadığını söyleyecektir. Bilinir ki bu ülkede sendikal bürokrasinin oldukça “köklü bir geleneği” vardır. Söz konusu Türk Metal gibi çeteleşmiş bir “sendika” ise, fazla söze gerek yoktur. İhanetçi Türk Metal, işçilerin başında ikinci bir patron olarak iş görmektedir. İşte bundan dolayı yılların verdiği öfke şimdilerde Bursa’da patlak verdi. Türk Metal çetesinden istifalar ile başkaldırısını gösteren metal işçileri, taleplerini elde etmek için iş durdurarak muazzam bir direniş imza attılar.

İşçilerin bu başkaldırısının patronlar ve Türk Metal çetesi tarafından beklenmediğini, bu tepkinin kısa sürede sönmüneceğini sandıkları bir gerçektir. Benzer şekilde sınıftan uzak olan sol siyasal yapıların çoğu da -kimilerinin halen süren ilgisizliği devam etmektedir- esasında benzeri bir şaşkınlık içerisinde. Öyle ki gösterilen tepkileri, metal işçilerinin Türk Metal’e öfkelerini ve istifa gerekçesinin nedenlerini dahi doğru okuyamamaktadır. İşçiler basit bir sendika değiştirme isteğiyle hareketlenmemiştir. Bu görünürdeki nedendir. İşçiler hak taleplerinin yerine getirilememesinden kaynaklı öfkeli oldukları ve bundan dolayı harekete geçmişlerdir. Doğal olarak ilk elden önlerindeki bürokratik engeli aşma çabasıdır.

Metal işçilerinin tabanında yıllardır biriken tepkiler çeşitli dönemlerde de dışa vurmuş ancak bu beklentilerini gerçekleştirebilecek bir örgütlülüğün uzak oldukları koşullarda da çıkış bulunamamıştı. Ancak şimdi durum farklıdır. Artık işçiler taleplerini elde etmenin yolunu biliyorlar. Bunun için işe ilk önce Türk Metal çetesinden kurtulmakla başladılar. Devamında oluşturdukları kurullarla fabrika yönetimlerinden istedikleri zam için, üretimi de durdurdular. İşin bundan sonraki seyri işçilerin örgütlülüklerini pekiştirmelerine, hareketi ileriye taşıyacak müdahalelere, dayanışmaya vb. bağlıdır.

Ancak kimi sendikacılar, aydınlar ve reformist partiler işçilere Türk Metal’den istifa sonrası başka bir sendikayı, Birleşik Metal-İş’i adres gösteriyorlar. Sınıf devrimcilerini de işçileri Birleşik Metal-İş’e geçirmeye çalışmadıklarından dolayı eleştiriyorlar. Onlar sanıyorlar ki işçiler salt sendika değiştirmek için yola çıktılar. Onların kavrayamadığı ise şudur: Bursa’daki metal işçileri taleplerini elde etmek için üretimden gelen güçlerini kullanmayı tercih ederek mevcut sendikal hareketin düzeyini çoktan aşmış, çitayı yükseltmiştir. Görülmektedir ki, işçiler eski anlamda “sendikalı” olmayı değil örgütlü olmayı tercih etmektedirler. Kendi deyimleriyle “Harranlı olmayı!”

Kuşkusuz örgütlülüklerinin bundan sonraki biçimi önemlidir. Ancak şu an gelişen durumun mevcut sendikal anlayıştan farklı, “yeni” bir olgu olduğu anlaşılmalı, harekete doğru müdahaleler bu bakışla yapılmalıdır. Bu durumu eleştirenlerin hala anlamadığı ya da göremediği de budur. O nedenle sınıf devrimcilerini “işçi sınıfını örgütsüzleştirmek”le, “silahsız bırakmak”la suçlayabiliyorlar. İşçi sınıfının

tabandan gelişen bir örgütlülük ihtimali onlar için çok uzakta olduğundan olsa gerek işçilerin sendikasızken, kendi kurdukları kurullar aracılığıyla örgütlü olmasını -ki aslında işçilerde yeni bir sendika tartışmasıyla buna da yanıtı vermişlerdir- kavrayamıyorlar. İşçilerin istedikleri sadece aidat ödedikleri bir sendika değil, taban inisiyatifleriyle söz-yetki-karar haklarını uyguladıkları bir sendikadır. Yani sınıf sendikacılığından bahsediyoruz. Sınıf devrimcilerinin harekete politik müdahalesinin gerisinde bu bakış vardır, ki gelinen yerde öncü metal işçileri de böylesi bir sendikal anlayışın yokluğunda onu inşa etmek gerektiğini kavramıştır. Ancak bunu kavrayamayanlar sınıfa dışarıdan akıl vermeye kalkanlar somut gerçekleri atlayarak işçilere Birleşik Metal-İş’i önermektedirler.

Konuyu biraz daha somut tartışmakta fayda vardır. MESS ile TİS imzalandığında bu hareket patlamadı. İşçiler bu süreçte başkaldırmadılar. Metal işçilerinin belli bir kesiminin en azından öncü işçilerinin gözü Birleşik Metal-İş’in aldığı grev kararındaydı. Ancak bilindiği gibi Birleşik Metal-İş grev yasağına boyun eğerek, kendi içinde fiili greve gitmeye niyeti olanları da “sendikal disiplinsizlikle” suçlayarak patronlara ve devlete büyük kolaylık sağlamıştır. Ejot fabrikasındaki gibi ileri bir dinamığa sahip Birleşik Metal-İş ise, üyesi metal işçilerini Yüksek Hakem Kurulu’nun inisiyatifine bırakmıştır. Gözler önünde gerçekleşen bu süreci kuşkusuz Türk Metal üyesi öncü işçiler de takip etmiştir. Ya da yine Bosch sürecinde Birleşik Metal-İş’in hareketi kucaklayamayan, güven vermeyen hali de unutulmamıştır.

Görünen o ki, bu deneyimler üzerinden metal işçileri kendi öz güçlerine güvenmeleri gerektiğini kavramıştır. Bunun görünür nedeni olarak Bosch işçilerinin farklı bir TİS’i imzalayabiliyor oluşu süreci ivmelendirmiştir. Esasen her şey somuttur, hareket kendi iç dinamikleriyle gelişmiştir. Bu nesnel koşullarda işçilerin MİB politikalarıyla buluşmalarında da şaşılacak bir durum yoktur. Zira MİB uzun süreli sistematik bir çabayla metal işçilerine bu politikayı taşımaktadır.

Metal işçileri mevcut sendikal anlayışın en ileri temsilcilerinden dahi duymaya alışık olduğumuz

“işçiye güvenmeme” argümanını da bir kenara atmıştır. Bu işçileri bir sendika bürokrasisinden alıp öteki sendika bürokrasisinin çarklarında ezilmeye bırakmak; esasta işçiyi silahsız bırakmak demek olan budur. Öte yandan fiili grev yapabilen metal işçilerine, yasaklanan grevine boyun eğen bir sendikayı önerebilmek de çok anlamlı bir şey olmasa gerek.

Ya da soruyu tersinden soralım: MESS’in yakındığı bu fiili grevi işçiler Birleşik Metal-İş çatısı altında ya da onun yönlendirmesiyle yapabilirler miydi? İşçiler başta Birleşik Metal-İş’in “sendikal disiplinsizlikle” suçlayacağı bu fiili-meşru mücadele yolunu izliyorlar. Sınıf devrimcilerinin işçilere Birleşik Metal-İş’i doğrudan önermemesini eleştiren bu kesimler samimi iseler önce şunu yanıtlamalıdır: Şu an metal işçilerinde selamladığınız fiili-meşru yoldan gidilerek hak aranıyor mu siz tam olarak neyi savunuyorsunuz?

Sınıf devrimcileri metal işçilerine yönelik çalışmalarında her zaman, işçi sınıfının taban inisiyatifine dayalı örgütlülüğünün önemini ve fiili-meşru mücadeleyi vurgulamaktadır. Bundan dolayı gelinen yerde Greif Direnişi’nde de görüldüğü gibi en ilerisinden en gericsine kadar sendikaların artık işçi sınıfı mücadelesini ileriye taşıyamadığı görülmektedir. Bu durumda tarih sınıfın önüne yeni bir seçenek sunmaktadır: Ya ‘eski’ ile yola devam edilecek ya da engel aşılacak zorundadır! Bunu Bursalı metal işçisine sınıf devrimcileri “dikte” etmiyor. Sınıf mücadelesin seyri, yaşamın diyalektiği sorunu böyle koyuyor. Sınıf devrimcileri bunu görüyor ve destekliyor, söz-yetki-kararın işçilerde olduğu, taban örgütlülüğüne dayalı yeni bir hareketin sendikal alanda da ileri bir mevziye evirilebilmesi için çaba harcıyor. Ancak her zaman önemle vurguladığımız gibi taban örgütlenmesine yaslanmadan, söz-yetki-karar ilkesi uygulanmadan hiçbir yenilik olamaz. Eğer bu gerçekleşirse toplamda sınıf hareketinde yeni bir sayfa açabilecek denli önemli bir gelişme olacaktır. Sınıf devrimcilerinin bu müdahalesini anlamayanlar, hareketin geleceğini ilgilendiren bu ‘yeni’yi göremeyenler ‘eski’ye sarılmakta, gelişen hareketliliğin potansiyelini doğru değerlendirememektedir. Yeni olan bir isim değişikliği, bir kurum değişikliği değildir, bir sınıf bakışıdır. Bağımsız sınıf çıkarlarının savunulması anlamında bir yeniliktir bu.

Metal direnişine destek ve dayanışma büyütülmelidir!

Bu açıdan metal işçilerinin üretimden gelen gücünü kullanarak açtıkları bu yol desteklenmelidir. Metal işçileri belki de ülke sınıf hareketinin seyrini etkileyebilecek tarihsel günlere imza atıyorlar. Mevcut durumda metal işçilerine hakim sınıf bilincinin sınırlılığı, kendilerini bekleyen sermaye ve devlet baskıları düşünüldüğünde metal işçilerine desteğin önemi ortadadır. Kazananın tüm işçi sınıfının olacağı bu direniş büyütülmeli ve önünün açılması için gereken yapılmalıdır. Böyle düşünmeyenlerin ise gölge etmemeleri yeterlidir.

MESS-polis-Türk Metal'den MİB'e operasyon

Metal işçisinin büyük direnişini boğmak için seferber olan MESS-polis ve Türk Metal, 20 Mayıs sabahı Bursa'da Metal İşçileri Birliği'ne ve MİB çalışanlarına yönelik polis operasyonu ile son kozunu oynadı.

Sermaye devleti metal işçilerinin direnişini kırmak için önce direnişin öncülüğünü yapan **Metal İşçileri Birliği'**ne saldırdı. Saat 07.00 sıralarında Bursa'da MİB üyelerinin kaldığı evlere baskınlar yapan polis 10 kişiyi gözaltına aldı.

Polis baskınlarında Doğan Devrim Aktürk, Ahmet Nuri Erbay, Veli Karaçam, Zeynel Kızılaslan, Atakan Aytekin, İbrahim Hallaç, Dilek Diltekin, Mücahit Bahadır Köle, Yıldırım Doğan gözaltına alınarak TEM'e götürüldü.

Kızıl Bayrak Sahibi ve Sorumlu Yazışları Müdürü Tayfun Altıntaş da baskınlar sırasında gözaltına alındı.

MİB: Susturmak istedikleri metal işçilerinin sesidir!

Polis operasyonunun ardından açıklama yapan MİB, şu ifadelere yer verdi:

"Metal işçisi; Gün birliği güçlendirme günüdür!

Metal işçisi arkadaşlar, başta Bursa olmak üzere ayağa kalkan metal işçilerinin buluşma noktasına; Metal İşçileri Birliği'ne bugün polis saldırısı gerçekleştirilmiştir. Metal İşçileri Birliği çalışanları Bursa'da evleri basılarak gözaltına alınmışlardır.

MESS ve onun politikalarının uygulayıcısı hükümet metal işçilerinin mücadelesini boğamayınca saldırıya geçti. Metal sürecinin başından beridir mücadeleyi kucaklamaya çalışan öncü işçilere saldırmış Metal İşçileri Birliği'nin sesini boğmak istemiştir.

Bu saldırı hiç de plansız değildir. Sermayenin politikaları doğrultusunda hareket eden hükümet MESS ile ortak çalışmış, metal işçilerine eş zamanlı operasyon başlatmışlardır. Dün gece Coşkunöz fabrikasında işçileri kırma girişimi ile Metal İşçileri Birliği'nin sesini boğma saldırısı aynıdır. Bugün Renault'ta polis yağın, tutuklama tehditleri

yağdıranlar umduklarını bulamamışlardır. Kısacası MESS elindeki son kozu oynamıştır.

Ancak MESS'in oyunu gene boşa düşmüştür. Ne Metal İşçileri Birliği'ni boğabilmiş ne de direnen fabrikaları kırabilmiştir. Metal işçilerinin sesi olan Metal İşçileri Birliği yayınına ve işçilerin kürsüsü olmaya devam ediyor, edecektir.

Buradan tüm metal işçilerini Metal İşçileri Birliği'ni sahiplenmeye, gözaltına alınan arkadaşlarına sahip çıkmaya çağırıyoruz."

Metal işçisinin birliği ve direnişi hedefte

On binlerce metal işçisinin ülkenin dört bir yanında MİB öncülüğünde sermaye ve işbirlikçi Türk Metal çetesinin karşısına dikilmesini acizlikle izleyen kirli ittifakın, MİB'e yönelik operasyona ilişkin sunduğu gerekçeler saldırının metal işçisinin mücadelesine yönelik olduğunun özü ve özeti oldu.

Sahibinin sesi *Anadolu Ajansı* tarafından servis edilen haberde, 'istihbari çalışmalar sonucu, 15 Mayıs'tan itibaren 4 ayı fabrikada iş bırakılması eylemlerinin, şehrin dışından gelen kişiler tarafından yönlendirildiği' iddia edildi.

MİB çalışanlarının gözaltına alınması 'İşçileri eyleme teşvik etmek suretiyle üretimin durdurulması ve iş yerlerinin tahliye edilmemesi, oluşan toplumsal kaos ortamından istifadeyle örgütsel tabanlarını genişletme amacı taşıdıkları' yönündeki komplocu iddialarıyla gerekçelendirilirken on binlerce metal işçisinin fabrikalarda üretimi durdurduğu haklı ve meşru direnişi 'Şüphelilerin eylemlerini, sosyal paylaşım ağı üzerinde kurdukları Metal İşçileri Birliği (MİB) isimli grup ile Kızılbayrak adlı dergi üzerinden yaptıkları yayınlar ve oluşturdukları Fabrikalar Arası Kurul (FAK) toplantılarında alınan kararlarla gerçekleştirdikleri öne sürüldü" denilerek hedef alındı.

Polis operasyonunun gerekçesinde, bir dizi fabrikadan öncü işçinin yer aldığı Fabrikalar Arası Kurul'un hedef alınması operasyonun asıl amacının metal işçisinin mücadelesini boğmak olduğunu gösterdi.

**METAL İŞÇİSİNİN
KIZIL BAYRAK'I
SUSMAYACAK!**

Metal işçisinin sesini-soluğunu kesemezsiniz!

Haftalardır gazetemizi ve 20 yılı aşkın süredir büyük bir kararlılıkla sürdürdüğümüz mücadele geleneğini hedef alan tehdit ve karalamaların ardından bu sabah aralarında yazı işleri müdürümüz Tayfun Altıntaş'ın da bulunduğu 10 kişinin gözaltına alındığı polis operasyonu, defalarca kez benzer saldırıların hedefi olan gazetemizi şaşırtmadı.

MESS ve onun sadık hizmetkârı Türk Metal çetesinin on yıllardır baskı ve zorbalıkla ayakta tuttuğu kölelik düzenine karşı ayağa kalkan metal işçisinin büyük direnişini ezmenin metal işçisinin sesini kesmek, soluğunu tıkamak olduğunu bilen sermaye devleti ve onun polisi, efendisi sermayenin talimatını yerine getirerek devrimci işçiler ve gazetemizin yazı işleri müdürü Tayfun Altıntaş'ı metal direnişinin kalbi olan Bursa'da düzenlediği ev baskınlarıyla gözaltına aldı. Bir süredir metal direnişindeki gelişmeleri takip etmek üzere Bursa'da bulunan yazı işleri müdürümüz Tayfun Altıntaş, yüzlerce metal işçisinin toplu istifa için bulunduğu 5 Mayıs'ta Türk Metal çetesinin adamlarının saldırısına uğrayarak yaralanmıştı.

20 bine yakın metal işçisinin şalterleri indirip üretimi durdurduğu bir evrede yaşanan polis operasyonunun amacı bellidir. Amaç; metal işçisinin öncülerıyla olan bağı koparmak, onun mücadelesinin açığa çıkardığı devrimci gerçeklerin işçi ve emekçilere ulaşmasını engellemek ve nihayetinde metal işçisinin direnişini boğmaktır.

Bu sabah saatlerinde Bursa'da gerçekleşen polis operasyonunda gazetemizin yazı işleri müdürü Tayfun Altıntaş gözaltına alınması, MESS ve Türk Metal çetesinin haftalardır sürdürdüğü kara propaganda ve hedef göstermelerin ardından tesadüf değildir.

Yazı işleri müdürümüzün de aralarında bulunduğu 10 kişinin gözaltına alındığı polis operasyonuna gerekçe olarak sunulan "Şüphelilerin eylemlerini, sosyal paylaşım ağı üzerinde kurdukları Metal İşçileri Birliği (MİB) isimli grup ile Kızılbayrak adlı dergi üzerinden yaptıkları yayınlar ve oluşturdukları Fabrikalar Arası Kurul (FAK) toplantılarında alınan kararlarla gerçekleştirdikleri" ifadeleri operasyonun arkasında yatan gerçeklerin yalın bir özetidir.

Bir kez daha altını kalın harflerle çizerek söylüyoruz. Bu mücadelenin sesi-soluğu olan metal işçisinin *Kızıl Bayrak*'ını teslim alıp susturabileceğinizi sanıyorsanız yanılıyorsunuz.

Hukuksuz, keyfi ve zorbaca girişimlerinize ve saldırılarınıza son verin, gazetemizin yazı işleri müdürü Tayfun Altıntaş'ı derhal serbest bırakın!

**Tayfun Altıntaş derhal serbest bırakılsın!
Devrimci basın susturulamaz!**

**Kızıl Bayrak
kizilbayrak.net
20 Mayıs 2015**

Baskı ve saldırılarınız boşuna...

Metalde direniş kazanacak!

Metal işçilerinin büyük direniş gelinen aşamada MESS'i ve onun sadık uşağı Türk Metal çetesini köşeye sıkıştırmış bulunuyor. Yıllardır el birliği ile metal işçilerini sömüren bu güçler, saltanatlarının sarsıldığını gördükçe saldırılarına da hız verdiler.

Önce öncü işçilere saldırdılar. Fiziki saldırılarının yanı sıra baskı tehditlerle öncü işçileri sindirmek istediler. Ama bu saldırıları geri tepti. Metal direniş çığ oldu ve büyüdü. Sermaye devletini devreye soktular, polis zorbalığı ile işçileri tehdit ettiler yine sökmedi; direniş yeni fabrikalara doğru yayıldı. Valiyi araya sokup havuç sopa oyunu oynadılar; işçiler "ölmek var dönmek yok!" dedi.

Evet süreç böyle ilerledi ve bunda sınıf devrimcilerinin, somutta MİB'in büyük bir payı var. Bugün işçiler direnişlerini MİB politikaları üzerinden bugünlere kadar getirebildiler. Ford Otosan işçilerinin "Yolumuz MİB'in yoludur!" diye haykırmaları boşa değil. Ya da çete başı Kavlak'ın her fırsatta MİB'i ve toplamda sınıf devrimcilerini hedef göstermesi boşa değil.

Bugüne kadar devreye soktukları tüm saldırıları ve kara propagandaları bir bir boşa çıktı. Şimdi de hareketin politik açıdan dinamosu olan MİB'e yöneldiler. Kara propaganda yerini polis terörüne bıraktı. Sabah saatlerinden itibaren MİB çalışanları

evlerinden gözaltına alındılar. Bu son saldırı sermayenin, sendikal bürokrasinin ve devletin çaresizliğini bir kez daha gözler önüne serdi. Büyük direniş karşısında yaşadıkları sıkışmışlığın ve açmazın boyutlarını bir kez daha gösterdi.

Fakat devlet-MESS-Türk Metal ittifakı için artık çok geç. Metal işçileri çoktan gemileri yaktı. Şimdi 'Birlik'leri ile çok daha güçlüler. Sınıf devrimcilerine saldırarak bu yangını söndüreceklerini sanıyorlarsa yanılıyorlar. Çünkü harekete geçen, üretimi durduran, fabrikalarını terk etmeyen Renault, TOFAŞ, MAKO ve Coşkunöz işçileri başta olmak üzere, tüm metal işçiler artık 'Birlik' içerisindedir. Ve direnişlerinin güvencesi olan 'Birlik'lerine sahip çıkmakta tereddüt etmeyeceklerdir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak buradan bir kez daha metal işçilerinin büyük direnişini selamlıyor, bu büyük direnişin örülmesinde önemli bir yer tutan MİB'i hedef alan gözaltı saldırısını lanetliyoruz.

Gözaltılar derhal serbest bırakılsın!

Baskılar bizi yıldırılmaz!

Metal direniş kazanacak!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

20 Mayıs 2015

AKP: Eylemler 'manidar ve ideolojik'

Metal işçileri üzerinde uzun yıllar boyunca abluka kuran Türk Metal, MESS ve AKP hükümeti, kararlıca süren hak mücadelesi karşısında klişe demagojilere sığınmaya devam ediyor. Türkiye'yi sarsan ve tüm dünyada yankı yaratan bugüne kadar ses çıkarmamaya çalışan hükümetten eylemler karşısında işçileri hedef alan ilk açıklama Başbakan Yardımcısı Ali Babacan'dan geldi.

İdeolojik sebep var mı?

BloombergHT ve Habertürk ortak yayınında konuşan Babacan, otomotiv sektöründeki grev nedeniyle yavaşlayan ihracatın küresel etkiler de yaratacağını belirterek hak arama mücadelesine karşı 'ideolojik' demagojisine sarıldı:

Babacan "Otomotiv sektöründeki gelişmeleri Başbakan Ahmet Davutoğlu yakından izliyor. Konu sadece işçi ve işveren arasındaki bir konu mu yoksa başka bir ideolojik sebep var mı bu konuda şüphelerimiz var" dedi.

Seçim sonrası kapsamlı saldırı sinyali

Çalışma Bakanı Faruk Çelik ve Sanayi Bakanı

Fikri Işık'ın tüm taraflar ile görüşüğünü ve konunun önümüzdeki günlerde çözülmesini umduğunu belirten Babacan, seçimler sonrasında işgücü piyasasında reform çalışması yapacaklarını söyledi. Bu reformlarla işçilerin haklarını koruyacakları yalanına başvuran Başbakan Yardımcısı, rekabet gücünü koruyacak bir dengenin bulunması gerektiğini söyleyerek kapsamlı bir saldırının da sinyalini verdi.

Babacan, "İdeolojiden arındırılmış bir işgücü piyasası oluşturmamız gerekiyor" ifadelerini kullandı.

Faruk Çelik: Hükümetle ilgili değil

Geçtiğimiz günlerde açıklama yapan Çalışma

Bakanı Faruk Çelik ise gazetecilerin eylemler hakkındaki soruları üzerine 'işçi ile işveren arasında' ifadelerini kullanarak seçim öncesinde saldırıya başvurmayacaklarının sinyalini vermişti. Çelik şu ifadeleri kullanmıştı:

"Orada iki sözleşme yapılıyor. Sendika ile işveren arasında yapılan sözleşmelerden çıkan bir ihtilaf. Dolayısıyla direkt bizim müdahil olduğumuz bir konu değil. Hükümetin ilgi alanında gelişen bir konu değil. Bir sözleşme yapılmış, uzlaşma sağlanmış. Arkasından bir başka fabrikada yeni bir sözleşme yapılmış, aradaki farkın getirmiş olduğu bir ihtilaf söz konusu. Hükümetle ilgili bir konu olarak ortaya çıkmış bir durum değil."

Metal işçisinin sesi olmaya devam edeceğiz!

5 Mayıs'ta metal işçilerinin Türk Metal'den istifa süreçlerini izlemek için Bursa'da bulunan *Kızıl Bayrak* Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Tayfun Altıntaş ve muhabir Ersin Özdemir'in Türk Metal çetesinin saldırısına uğraması, 18 Mayıs'ta düzenlenen basın toplantısıyla kınandı.

TGS'nin İstanbul Cağaloğlu'ndaki genel merkezinde gerçekleştirilen basın toplantısına saldırıya uğrayan Özdemir ve Altıntaş ile TGS Genel Örgütlenme Sekreteri ve Kadın Komisyonu üyesi Arzu Demir katıldı.

Toplantıda *Kızıl Bayrak* adına açıklamayı Ersin Özdemir okudu.

Hedef göstermekten vazgeçin

Basın açıklamasında son dönemde basına yönelik artan baskı, saldırı ve sansüre dikkat çekildi.

1 Mayıs'ta polis tarafından basın emekçilerine uygulanan engelleme ve saldırıların teşhir edilmesinin ardından Bursa'da gerçekleştirilen saldırı anlatıldı. Saldırıların yanı sıra Türk Metal yönetiminin *Kızıl Bayrak* muhabirlerini "provokatör" ilan ettiği, Bursa'daki fabrikalarda "Oyuna gelme" başlıklı bildirimler dağıtarak Altıntaş ve Özdemir'i "kenti karıştırmak için gelen provokatörler" olarak hedef gösterdiği ifade edildi.

Türk Metal Genel Başkanı Pevrul Kavlak'ın, 9 Mayıs 2015 tarihinde *Olay TV*'de katıldığı bir televizyon programında yine fotoğraflarını göstererek Özdemir ve Altıntaş'ı hedef göstermeye çalışması ve haklarında soruşturma olduğu yönünde söylediği yalanlar teşhir edildi.

Açıklama şu ifadelerle sonlandırıldı: "*Buradan bir kez daha sesleniyoruz: Basına yönelik baskılara*

son verin. Devrimci-muhallif basın çalışanlarını hedef göstermekten vazgeçin. Emekçilerin haber alma hakkını gasp etmeyin.

Bilinmelidir ki, devrimci-ilerici-muhallif basın şimdiye dek hiçbir engelleme ve saldırı ile susturulamamıştır, bundan sonra da susturulamayacaktır. Basın emekçileri, metal işçisinin mücadelesinin sesi-soluğu olmaya devam edecektir."

Bu saldırı ilk değil

Ardından söz alan Tayfun Altıntaş, 5 Mayıs'taki saldırıya değinerek, bu saldırının ilk olmadığını Türk Metal yönetiminin daha önce de *Kızıl Bayrak*'a karşı davalar açtığını ve haber yapmasını engellemeye çalıştığını ifade etti.

Metal işçilerinin sürecini 14 Nisan tarihinden itibaren kesintisiz olarak takip ettiklerini anlatan Altıntaş, Türk Metal'in karalama çalışmalarına ve işçiyi saldıranın *Kızıl Bayrak* muhabiri olduğu yalanına karşın işçilerin saldıranların kim olduğunu bildiğini ifade etti.

Altıntaş, bu saldırının devrimci basını engelleyemeyeceğini, saldırıdan önce olduğu gibi saldırıdan sonra da *Kızıl Bayrak*'ın metal işçilerinin sesi olmaya devam ettiğini vurguladı.

Saldırlara karşı gazeteciler örgütlenmeli

Son sözü ise TGS Genel Örgütlenme Sekreteri ve Kadın Komisyonu üyesi Arzu Demir aldı. Demir, konuşmasında halkın haber alma hakkının engellenmesine ve basın emekçilerinin karşılaştığı saldırıların artmasına değindi.

Metal işçisinin birliği ve direnişi hedefte

On binlerce metal işçisinin ülkenin dört bir yanında MİB öncülüğünde sermaye ve işbirlikçi Türk Metal çetesinin karşısına dikilmesini acizlikle izleyen kirli ittifakın, MİB'e yönelik operasyona ilişkin sunduğu gerekçeler saldırının metal işçisinin mücadelesine yönelik olduğunun özü ve özeti oldu.

Sahibinin sesi *Anadolu Ajansı* tarafından servis edilen haberde, "istihbari çalışmalar sonucu, 15 Mayıs'tan itibaren 4 ayı fabrikada iş bırakılması eylemlerinin, şehrin dışından gelen kişiler tarafından yönlendirildiği" iddia edildi.

MİB çalışanlarının gözaltına alınması "işçileri eyleme teşvik etmek suretiyle üretimin durdurulması ve iş yerlerinin tahliye edilmemesi, oluşan toplumsal kaos ortamından istifadeyle örgütsel tabanlarını genişletme amacı taşıdıkları" yönündeki komplocu iddialarıyla gerekçelendirilirken on binlerce metal işçisinin fabrikalarda üretimi durdurduğu haklı ve meşru direnişi "Şüphelilerin eylemlerini, sosyal paylaşım ağı üzerinde kurdukları *Metal İşçileri Birliği (MİB)* isimli grup ile *Kızıl Bayrak* adlı dergi üzerinden yaptıkları yayınlar ve oluşturdukları *Fabrikalar Arası Kurul (FAK)* toplantılarında alınan kararlarla gerçekleştirdikleri öne sürüldü" denilerek hedef alındı.

Polis operasyonunun gerekçesinde, bir dizi fabrikadan öncü işçinin yer aldığı *Fabrikalar Arası Kurul*'un hedef alınması operasyonun asıl amacının metal işçisinin mücadelesini boğmak olduğunu gösterdi.

DİSK Basın-İş: Altıntaş serbest bırakılsın!

DİSK Basın-İş, yazılı bir açıklama yaparak metal işçilerinin direnişini selamladı ve polis operasyonu ile gözaltına alınan MİB çalışanları ile *Kızıl Bayrak* Yazı İşleri Müdürü Tayfun Altıntaş'ın serbest bırakılmasını istedi.

Direnişçilerin *Anadolu Ajansı* tarafından "provokatör" ilan edildiğini belirten

Basın-İş, açıklamasında şu ifadeleri kullandı:

"Bizler *DİSK Basın-İş* olarak her zaman direnen metal işçilerinin yanındayız. Tüm basın emekçilerini bu haklı mücadeleye destek olmaya, onların sesi olmaya çağırıyoruz. Emekçilere yönelik sansürü dayanışma ile ortadan kaldırmamız için."

Biliyoruz ki bu direnişi gören ve göstermeye çalışanlar da var. Muhallif bir çok basın kurumunun emekçileri direnişçiler ile birlikte sabahlıyor, onların yanında yer alıp yaşananları aktarmaya çalışıyor. Elbette onlar da baskından payını alıyor. Türk Metal tarafından hedef gösterilen, dövülen *Kızıl Bayrak Dergisi Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Tayfun Altıntaş* halen gözaltında. Altıntaş ile birlikte gözaltına alınan emekçiler derhal serbest bırakılmalıdır."

MİB'le dayanışma açıklamaları

MİB'e yönelik polis operasyonunun ardından yapılan dayanışma açıklamalarında, saldırılara karşı mücadele kararlılığı ifade edildi.

DGB: Saldırıları sökmedi, sökmeyecek!

(...) Günlerdir çeşitli yollarla işçilerin direnişini kırmaya çalışan devlet bu sabah da metal işçilerinin öncülerine yönelik bir operasyon gerçekleştirdi. Bu saldırı günlerdir MESS, valilik, Türk-Metal çetesi, burjuva medya, polis ve hükümet ortaklığında sürdürülen saldırıların bir parçasıdır.

İşçileri yalanla dolanla kandıramayanlar, şimdi işçilerin öncülerine aralarına girmeye çalışmaktadır. Metal İşçileri Birliği'ne (MİB) yapılan saldırı işçileri baskılarla korkutmayı, bölmeyi amaçlamaktadır.

Başından beri meşru haklarını elde etmek için direnen metal işçilerinin mücadelesi zorlu dönemeçlerden başarıyla geçmiştir. İşçiler kendi örgütlülüklerini ve birliklerini sağlamış, şimdi de toplumun tüm ezilen, sömürülen kesimleriyle dayanışmayı büyütmektedir.

İşte bu saldırı bu dayanışmayı kırmayı hedeflemektedir.

Devrimci Gençlik Birliği olarak gençliğe çağırıyoruz: Sokağa, eyleme, hesap sormaya!

Bu yüzden dayanışma bugün daha da yükseltilmeli, her yer eylem alanına çevrilmeli, metal işçilerinin talepleri için onlar gibi bizler de hayatı durdurmalıyız.

BİR-KAR: MİB çalışanı sınıf devrimcilerini derhal serbest bırakın!

(...) Önce Türk Metal çetesi saldırdı. İşçileri ve sınıf devrimcilerini susturacaklarını sandılar. Ardından Renault ve diğer fabrikaların kan emici patronları ve yıllardır metal işçileri de dahil Türkiye işçi sınıfının sırtında saltanat süren MESS baronları, Koçlar hareketine geçtiler. Tümünü kirlen ve karanlık manevralar eşliğinde işçilerin gözünü korkutmaya ve direnişini kırmaya çalıştılar. Ama nafiye, başaramadılar.

Bu kez de, zaptiyeleri harekete geçmiştir. Başta Renault olmak üzere, fabrikaların etrafında oluşturdukları kuşatma, gün boyu sürdürdükleri tehdit ve gözdağı yetmedi. Şimdi daha etkili olacağını düşündükleri bir saldırıya geçmiş bulunuyorlar. Hiç kuşkusuz yine başaramayacaklar. Başaramayacaklar, zira, karşılarında MİB çalışanı sınıf devrimcileri var. Onlar bu saldırıları yeni yaşıyor değil, doğal olarak bu saldırıya da hazırlıklıdır.

İşçi kardeşler,

Türk Metal, MESS ve Bursa Valisi'nin ve elbette ki sermaye devletinin ortak yapımı olan bu operasyon; özünde ve esasında size karşı yapılmış bir operasyondur. Dosdoğru haklı ve meşru olan direnişinizi kırma amaçlıdır. Gözaltına alınan MİB

Ege MİB: Engel olamazsınız!

(...) Türk Metal'in, patronların ve Bursa Valiliği'nin metal işçilerinin haklı mücadelesini engelleme girişimlerinde bu saldırı ve operasyon yeni bir dalgadır. Bu üçlü kumpas çetesi MİB üyelerini gözaltına alarak haklı ve meşru talepleri için direnen metal işçilerinin direnme kuvvetini zayıflatacağını zannetmektedir.

Yıllardır metal işçilerinin sırtında bir asalak gibi yaşıyan, işçi kanı döken Türk Metal çetesi, metal işçilerini kölelik koşullarına mahkûm eden patronlar, her durumda ezenden, zenginden, çeteden, hortumcudan yana olan, metal işçilerinin direnişini kırmak için kırk takla atan polis, valilik ve tüm devlet kurumları; işçi sınıfı sizi affetmeyecek.

Bu hain saldırıyla bu çetelerin amaçladığı tek şey metal işçilerinin kararlılığının kırılması, direnişin bitirilmesidir. Bursa'da başlayan bu direniş artık sadece Bursa sınırlarında değil tüm Türkiye'ye yayılmış, hatta tüm dünyada yankılar yaratmaya başlamıştır. Artık bu direniş bitirmeye sizin gücünüz yetmez.

Siz saldırdıkça bu haklı direnişimiz fabrika fabrika büyüyecek ve güçlenecektir. Metal İşçileri Birliği sizin ulaşamayacağınız, erişemeyeceğiniz kadar geniş, gözaltına alamayacağınız kadar kitleseldir.

Metal işçileri, bu saldırıyla hedeflenenin ne olduğu

çalışanları sizin ve üyesi bulunduğunuz işçi sınıfının çıkarlarını ve haklı davasını savunuyorlar. Günlerdir sizin haklı ve meşru direnişinizin zaferi için oradalar. Onların sizden yana düşünceleri ve tüm eylemleri haklıdır, meşrudur ve onurludur. Türk Metal, MESS ve polisin saldırısının ise hiçbir haklılığı ve meşruiyeti bulunmamaktadır.

O halde, gözaltına alınan MİB çalışanlarına sahip çıkalım. Onlar sizin sınıf kardeşleriniz, dava arkadaşlarınızdır. Tümünün vakit geçirilmeden serbest bırakılması için seferberliği büyütelim.'

Trakya MİB: Metal İşçileri Birliği susturulamaz!

(...) Sınıfın haklı davasına inanan MİB, gücünü emeğinden başka satacak bir şeyi olmayan işçi sınıfından almaktadır. MİB çalışanlarının gözaltına alınmasını protesto ediyoruz.

Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizleri asla yıldıramaz!

Yaşasın Metal İşçilerinin Birliği!

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

hepimizce açıktır! Türk Metal, patronlar ve polis el ele vererek direnişimizi bitirmeye çalışmaktadır. Bu saldırı karşısında yapılacak tek şey direnişteki arkadaşlarımızla daha büyük bir dayanışma örmek, mücadelemizin yayılması için daha fazla çaba göstermektir.

Bu direniş sadece Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarda değil, örgütlü örgütsüz tüm metal işçilerinin hatta Türkiye işçi sınıfının mücadelesidir.

Metal İşçileri Birliği'ni susturmaya kimsenin gücü yetmez.'

İzmir MİB: Diren Bursa yalnız değilsin!

(...) Fakat MESS ve uşakları boş durmayarak saldırıya geçti ve işten atma saldırısı başladı. İlk saldırı Renault işçisine oldu bu saldırı karşısında Renault işçisi üretimden gelen gücü kullandı ve Renault yönetimine diz çöktürdü. Ardından Bursalı metal işçileri artık Türk Metal olmayacak dediler ve kurullarını kurarak kendi temsilcilerinin tanınmasını istediler. Fakat MESS bu talepleri kabul etmeyince Bursalı metal işçisi çekicisine bir kez daha sarıldı ve bu sefer çekicini MESS'in kafasına indirdi. "HAK yoksa ÜRETİM olmayacak" dedi.

Şimdi ise direnen metal işçilerine polis ve yönetim baskısı yapılarak direniş bastırılmaya çalışılıyor. Metal işçileri Bursa'da yalnız değildir DİRENEN İŞÇİLERE gerçekleşecek bir saldırı karşılığını mislisiyle alacaktır. Çünkü binlerce metal işçisinin kalbi Bursa'da atıyor, metal işçisinin kalbini kırmaya kalkmayın yoksa kafanız kırılır. Dost-düşman herkes şunu bilsin; Bursalı metal işçilerinin talepleri kabul edilene kadar metal işçisi çekici elinden düşürmeyecek ve karşısına kim çıkarsa çıksın vurmaya devam edecek. Şimdi o çekice sarılabilmek için binlerce metal işçisi hazırlık yapıyor.

MESS sonun gelecek, metal işçisi çekici vurmaya devam edecek!

SKE: Metal fırtınası yayılıyor!

(...) Bu eylemler sırasında da, işçilerin taleplerinden hiç söz etmeyen Türk Metal çetesi, saldırı, hakaret, tehdit, fiziksel şiddet de dâhil her türlü kirli yöntemi kullanarak işçilerin direncini kırmak için özel bir çaba

içerisine girmiş ve MESS patronlarına karşı görevini en iyi şekilde yerine getirmeye çalışmıştır. On binlerce metal işçisi, istifa ederek, işbirlikçilik yolunda çığır açan bu sendikaya haddini bildirmiştir. Türk Metal kozu boşa düşen metal patronlarının, sıradaki kozu, işçileri ayırtırmak ve aba altından sopa göstererek tehdit etmektedir. Ancak görülmektedir ki üretimden gelen gücünü kullanan metal işçisi, birliği ve kararlılığıyla bu oyunu boşa düşürecek ve MESS patronlarına taleplerini kabul ettirecektir. Renalut'ta başlayan büyük metal direnişi, çok geçmeden Tofaş, Çoşkunöz ve Mako'ya sıçramış ve metal kenti Bursa'yı sarmıştır. Bu eylemlerin daha da büyüyeceği, farklı fabrika ve kentlere yayılacağı görülmektedir.

Metal direnişi yeni bir dönemi işaret etmektedir. Artık söz, yetki, karar alma hakkı işçilerin elinde olacaktır. Kimse onun adına ona rağmen sözleşme metinlerinin altına imza atamayacaktır. İşçiler kendi kaderlerini kendileri belirleyecek, edilgen, beklemece değil, etken ve özne olacaktır. İşçiler, tabandan örgütlenerek, kendi birliğini sağladığında; üretimden gelen gücüyle fabrikalar direniş alanına çevrilecek kenti ve kentleri saracak tüm prangalarından kurtularak sermayeyle hesaplaşacak, haklarını kendi öz gücüyle kazanacaktır.

Bursa'da kopan "Metal Fırtına", gittikçe daha geniş

işçi kesimlerinin dayanışmasına sahne olmakta ve tüm yurttan umut yaratmaktadır. Biz Sosyalist Kamu Emekçileri olarak mücadelenin öncüsü ve motor gücü olan metal işçilerinin direnişini selamlıyoruz. Bulduğumuz tüm alanlara direnişinizi taşıyacağımızı, direnişinizle omuz omuza olacağımızı ilan ediyoruz.

Subaşı: Baskılar sökmez, bu yangın sönmez!

Bursa'da metal işçileri yıllardır ağır bir yük olarak omuzlarında taşıdıkları sendika ağalarını ve ayaklarına vurulan kölelik prangalarını bugün gelinen yerde tarihin çöplüğüne göndermek üzere ayağa kalkmıştır. İşte bu ayağa kalkışta direnen metal işçilerinin mücadelesini önce sessizlikle boğmaya çalışmış, olmamış, sendika ağalarının maşalarını devreye sokmuş, yetmemiş, valisiyle polisiyle devreye girmiştir. Ancak tüm saldırıları metal işçisinin iradesini kırmak şöyle dursun mücadele azmini iyiden iyiye körüklemiş, metal işçilerini kenetlemiştir. Tüm bu süreç boyunca ise harekete öncülük eden Metal İşçileri Birliği hakkında yalanlar ortalığa saçılmış, milliyetçi histeri yaratılmaya, MİB hareketin dışına itilmeye çalışılmıştır. Fakat ne metal işçileri ne de MİB tüm bu oyun ve çabalara itibar etmiştir. Çünkü MİB hareketin ruhudur.

Bu sebeple MİB'e yapılan saldırı metal işçilerinin onurlu, haklı mücadelesine yapılmış bir saldırıdır. Bugün Bursa'da metal işçisinin mücadelesine sahip çıkmak MİB'e sahip çıkmak demektir. Metal işçileri dün olduğu gibi bugün de tüm bu saldırıları bertaraf edecektir.

Şu an tüm bu saldırılara gerekli yanıt Bursalı metal işçileri veriyorlar. Tarih yazarak, peş peşe üretimleri durdurarak, yeri göğü inleyen "Ölmek var dönmek yok" sloganlarıyla yanıt veriyorlar. Bursalı sınıf kardeşlerimiz de gösteriyor ki, sermaye devletine ve para babalarına en güzel cevap örgütlü mücadeleyi yükseltmek olacaktır!

İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı olarak "Tek yol devrim" şiarıyla Bursalı metal işçilerini selamlıyorum. Gözaltına alınan Metal İşçileri Birliği çalışanlarının derhal serbest bırakılmasını istiyorum.

Baskılar sökmez, bu yangın sönmez!

Yaşasın metal işçileri birliği!

Direnen metal işçisi kazanacak!

İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı
Muharrem Subaşı

Metal fırtınası kasırgaya dönüştü

Bursa'da binlerce metal işçisinin 14 Nisan'da Renault fabrikasında çıktığı kıvılcım büyük bir yangına dönüştü.

Renault, Tofaş ve diğer fabrikalarda üretimin durması, otomotiv tekellerini felç etti. Ana sanayiye üretim yapan fabrikalar üretimlerini büyük oranda durdururken ülke dışındaki otomotiv fabrikalarındaki üretim de sekteye uğradı.

İşbirlikçi Türk Metal çetesini sırtlarından atmak için harekete geçen ve 5 Mayıs'ta toplu istifa sürecini başlatan metal işçileri, ortaya koydukları direnişleriyle, bir süredir düzen siyasetinin seçim oyununa kilitlendiği ülke gündeminin ortasına oturdular. Metal işçilerinin eylemlerine yer vermeyen burjuva medya, üretimin durmasının ardından fabrikalardaki gelişmeleri vermeye başladı.

Şalterler indi, üretim durdu

Otomotiv sektörünün kalbi konumundaki fabrikalarda üretimi durduran işçilere son bir haftadır süren eylemlerinde yol gösteren ise yine Renault işçileri oldu. 5 Mayıs'ta Türk Metal çetesinin saldırısı ve fabrika yönetiminin işten atma girişiminin ardından üretimi durdurarak ilk zaferlerini kazanan işçiler ücret iyileştirmesi taleplerine yanıt almayı bekledikleri 21 Mayıs tarihinden önce harekete geçtiler. Renault yönetiminin işçilerin zam iyileştirmesi talebini karşılamayacağını ilan etmesinin ardından 14 Mayıs gecesi 16.00-24.00 vardiyası çıkışında direnişe geçen binlerce işçi üretimi durdurdu.

16.00-24.00 vardiyası içeride kalıp fabrikayı terk etmezken 24.00-08.00 vardiyası da içeri girmeyerek fabrika önünde direnişe geçti. Gecenin kararlılığını işçilerin sloganları ve cep telefonlarının ışıklarıyla yaptıkları görsel şov aydınlattı.

Renault işçilerini, diğer fabrikalarda Türk Metal esaretinden kurtulma mücadelesi veren işçiler de yalnız bırakmadı.

Delphi, Componenta, Ficosa Gemlik, Tofaş, Valeo'nun da aralarında bulunduğu çeşitli fabrikalardan işçilerin bir araya gelmesi sermaye devleti ve patronları rahatsız etti.

Renault işçilerine desteğe gitmeye hazırlanan Mako ve Coşkunöz işçileri, gece saatlerinde polis tarafından engellenmek istendi. Ancak tüm engellemelere rağmen yüzlerce işçi Renault önüne ulaştı.

Binlerce Renault işçisinin coşkulu buluşmasına sahne olan 14 Mayıs gecesinin ardından taleplerinin arkasında duran metal işçileri, yaktıkları direniş ateşini diğer fabrikalara da taşıdılar.

1. Ücret iyileştirmesi yapılınsın.

2. İşçinin seçtiği temsilciler tanınsın. TM dışarı.

3. İşten atmama güvencesi verilsin.

4. Dayanışma aidatları ödenmesin..." biçiminde duyurulan talepler diğer fabrikalarla ortaklaştırılırken Renault işçilerini 15 Mayıs günü Tofaş işçileri izledi. Saat 19.00 sıralarında üretimin durduğu Tofaş'ta içerideki vardiya fabrikayı terk etmezken diğer vardiyadaki işçiler de fabrika önünde toplandı. Fabrika

yönetiminin baskı ve tehditleri de işçileri yollarından döndüremedi.

Tofaş işçileri, ailelere ve evlerindeki işçilere seslenerek fabrikaya gelmeleri çağrısında bulundu. İşçiler, davul ve zurna eşliğinde direniş alanını bayram yerine çevirirken "İşçiler burada dimdik ayakta" sloganı haykırıldı.

15 Mayıs günü binlerce metal işçisi Renault önündeki direniş alanında görkemli bir buluşma gerçekleştirdi. Birçok fabrikadan işçi gün boyu direniş alanını ziyaret ederek Renault işçilerinin su, yemek gibi ihtiyaçlarını karşıladı.

Çalışma Bakanlığı müfettişleri ile görüşen işçi temsilcilerine, yapılan eylemin yasadışı olduğu ve kıdem tazminatı olmadan işten atılma gerekçesi sayılabileceği, patronun zararının işçilerden tahsil edilebileceği söylendi. Renault işçileri bu tehditleri "Ölmek var dönmek yok!" sloganıyla karşıladı. Farba, Delphi, Diniz Johnson Controls (DJC), Ototrim gibi pek çok fabrikada Türk Metal'den istifalar gün boyu devam etti.

Coşkunöz ve Mako da katıldı

Renault ve Tofaş'ta 10 bini aşkın işçinin üretimi durdurması Coşkunöz'ü de ateşledi. Coşkunöz işçileri MESS'in küstah kararının ardından üretimi

durduracaklarını açıkladı ve aynı gece üretimi durdurdu.

MESS yönetimi fabrikalarda üretimin durması karşısında yaptığı yazılı açıklamayla işçilere gözdağı vermeye çalıştı.

MESS Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Celal Betil imzasını taşıyan açıklamada işçilerin eylemlerinin "yasadışı" olduğu söylenerek gözdağı verilirken "İmzalanan grup toplu iş sözleşmelerinde herhangi bir değişiklik yapılamayacağı hususu MESS Genel Kurulu tarafından da teyid edilmiştir" denildi.

15 Mayıs'ı 16 Mayıs'ı bağlayan gece Bursa, metal işçilerinin coşkulu sloganlarıyla inledi. Renault, Farba ve Maysan Mando işçileri, Coşkunöz işçilerini ziyaret etti.

İşçiler hep birlikte "Her yer Renault her yer direniş!", "Her yer Coşkunöz her yer direniş!" ve "Coşkunöz eğilme Renault seninle!" sloganlarını haykırarak birlik ve beraberlerini gösterdi.

Renault işçileri ise, üretimin durmasının ardından fabrika içinde kalan 1500 kişilik kitleyle gövde gösterisi yaparak kararlılık mesajı verdiler.

Fabrikalarda üretimin durmasının ardından başlayan direniş sürecinde işçi aileleri de direnişle aktif dayanışma gösterdi. İşçilerin eşleri ve çocukları Metal İşçi Birliği'nin facebook adresi üzerinden dayanışma çağrıları yaptılar. Direniş alanlarını bir an olsun boş

bırakmadılar.,

Sermaye telaşa kapıldı

Üretim durmasının ardından korkuya kapılan sermaye cephesi ise valilik aracılığıyla işçilerle görüşme talebinde bulundu. İşçi temsilcileri, MESS ve valiliğin katıldığı görüşmelerde işçilerin ücret talebiyle ilgili somut adımlar atılmaması nedeniyle sermaye cephesinin talepleri kabul görmedi ve direnişe devam kararı alındı.

Valilik, diğer yandan da Metal İşçileri Birliği çalışanlarına karşı polis ablukası uygulamaya başladı. Valilik ile görüşmeler sürdüğü sırada ise işçilerin öz örgütlenmesi *Fabrikalar Arası Kurul* toplantı halindeydi. Kurul gelişmeleri değerlendirerek metal işçilerinin yürüyeceği yol hakkında tartışmalar yürüttü.

Gelişmeler üzerine açıklama yapan Metal İşçileri Birliği, metal işçilerini tuzağa düşmemeleri konusunda uyardı. "Ortaya çıkan bu sonuç metal işçisinin mücadelesini hiçe saymaktır. Ücret iyileştirmesi zamana bırakılmaktadır ama en önemlisi Türk Metal adres gösterilmektedir" denilen açıklamada metal işçisinin ana talebi olan "İşçinin kendi arasından seçtiği temsilciler resmi muhatap olarak tanınmalıdır" maddesinin hiçe sayıldığına vurgu yaptı.

Direnin etkisi 17 Mayıs'tan itibaren Bursa dışına da sıçradı. Gebze ZF SACHS fabrikasından işçiler geniş çaplı bir toplantı yaparak istifalara başlayacaklarını açıkladı. İşçiler e-devlet şifrelerini almaya devam ettiklerini bildirdi.

Sınıf dayanışmasının en anlamlı örneklerinin yaşandığı ziyaretlerde Renault, Tofaş ve Coşkunöz işçileri birbirlerine kitlesel ziyaretler örgütledi. Bu ziyaretlere farklı fabrikalardan işçilerin ziyaretleri eklenince Bursa'da sınıf dayanışması ruhu üst düzeye ulaştı.

Bosch işçilerinden Mako işçileriyle dayanışma

Üretim durduğu fabrikalara 18 Mayıs sabahı Mako da eklendi. Metaldeki direniş süreci öncesinde, Türk Metal üzerinde basınç uygulayarak MESS sözleşmesinin üzerinde bir sözleşmeye imza atan Bosch işçileri, Mako işçileriyle anlamlı bir sınıf dayanışması gösterdi.

Bosch işçileri, Mako işçileriyle gösterdikleri sınıf dayanışmasını MİB'in facebook adresi üzerinden şöyle paylaştı:

"Öğlen yemekte verilen ayranları topladık, kooperatiften de torba torba gazoz, soda vs alıp yemek molasında MAKO önünde dağıttık. Alkış kıyamet koptu o alanda."

Mako işçileri farklı fabrikalardan yüzlerce işçi tarafından ziyaret edildi.

Direnşe devam kararı

Fabrikalardaki direnişlerin büyümesi karşısında telaşa kapılan fabrika yönetimleri ise işçilerin seçtiği temsilcilerle görüşmeler gerçekleştirdi.

Metal işçileri 18 Mayıs'ta valilik ve CEO'larla yapılan görüşmede ücret iyileştirmesi konusunda yuvarlak laflar edilmesi karşısında masadan kalktılar.

Valilik ve CEO'lar 19 Mayıs'ta için yeni bir görüşme talebi iletse de işçiler bir netlik olmadan masaya oturmayacaklarını belirtti. Renault işçileri görüşmeyi değerlendirerek oy birliğiyle "direnşe devam" kararı aldı.

Konuya ilişkin Metal İşçileri Birliği şu açıklamayı yaptı:

Valilik ve CEO'lar tarafından 19 Mayıs sabahı yeni bir görüşme talep edilse de işçiler bu görüşmeye gitmeyeceklerini açıkladılar.

MESS saldırıya geçti

Direnin kıramayan MESS 19 Mayıs'tan itibaren fabrikalardaki baskıyı arttırdı.

Üretim durduğu Coşkunöz'de, işçileri yollarından döndüremeyen patron KMF binasında elektrik ve suyu keserken tuvaletleri de kilitledi.

Mako patronu içeride direniş sürdüren işçiler üzerindeki baskıyı arttırarak suları kesti, mescit ve tuvaletler kapatıldı.

Gece saatlerinde Coşkunöz'de yönetim, direniş bitirmek için baskıları arttırdı.

Renault'ta da işçilerin kullandığı bölümlere giriş yasağı getirildi.

Binlerce işçinin MESS'in baskılarına yanıtı direniş oldu. İşçiler gece saatlerine kadar direniş alanlarında kitlesel yürüyüşler gerçekleştirdi. Gece saatlerinde Mako işçileri ve MİB'li işçiler konvoy oluşturarak Tofaş ve Coşkunöz işçilerini ziyaret etti.

MİB'den uyarı

MİB, yaptığı açıklamada, fabrikalardaki eylemlere yönelik olası bir polis operasyonunda, 5 Mayıs'ta Türk Metal'in silinişi gibi "siyasi iradenin yani hükümetin" de biteceğini vurguladı.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"İşçi arkadaşlarımız bu gözdağına net bir yanıt verdiler. Kesinlikle fabrikalardan çıkmayacaklarını söylediler. Bu aşamadan sonra polis bir operasyona girer mi, mümkündür? Ama şundan emin olsunlar ki metal işçisinin ve halkın buna tepkisi büyük olur. Nasıl ki 5 Mayıs'ta TM'ci çeteler işçiye el kaldırdıkları anda bittilerse, polis marifetiyle işçiye sopa kaldırırsa o anda siyasi irade, yani hükümet de biter!"

Direnin onurlu işçi kardeşlerimiz kararlılar ve kimse onların kararlılığını bir daha test etmesin. Onlar kendi aralarında kenetlendiler, halk da onlara kenetleniyor... Hiçbir insanlık dışı ve haydutça girişim, hakları için büyük bir direniş destanı yazan işçi kardeşlerimizin bu onurlu mücadelesini kıramayacaktır."

Ford'da direniş kararlılığı

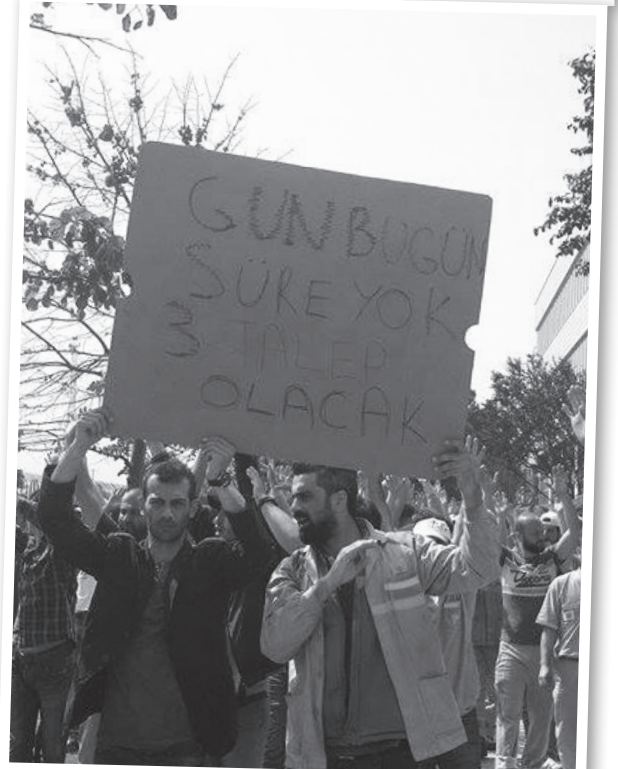
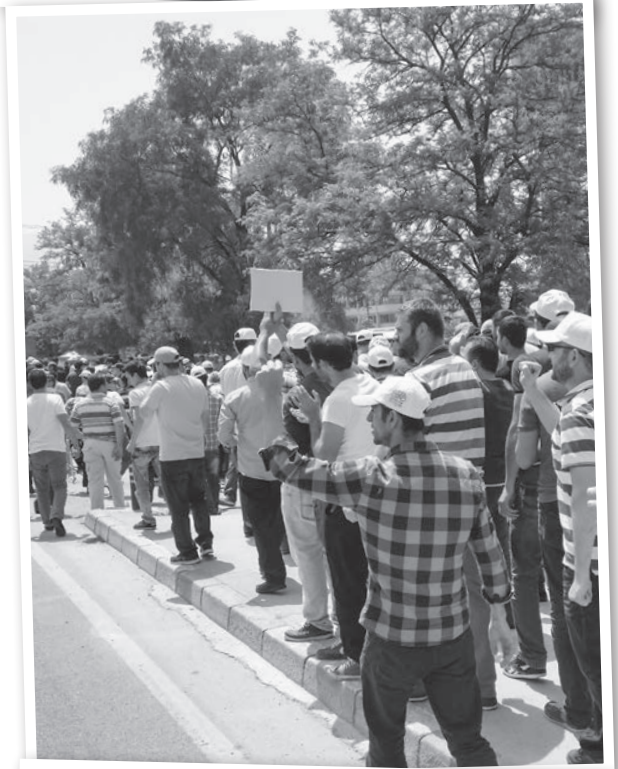
19 Mayıs günü ise 5 bin işçinin çalıştığı Ford Otosan'ın Kocaeli Gölcük'teki fabrikasında çalışan işçiler İzmit Seka Park'ta toplanarak direniş kararlarını açıkladı.

Türk Metal'i protesto eden yüzlerce işçi 20 Mayıs sabahı üretimi durdurma ve direnişe geçme kararı aldı.

İşçilerin eylem kararı üzerine telaşa kapılan ve direnişin fabrika içerisinde taşınmasından korkan Ford yönetimi üretimi durdurma kararı aldı. Yönetimin bu kararına rağmen yüzlerce Ford işçisi fabrika önünde toplanarak eylem yaptı. Eylemde Ford İşçi Kurulu'nun aldığı kararlar basın ve kamuoyuyla paylaşıldı. İşçiler, süreç boyunca yapacakları duyurularda sadece MİB'in dikkate alınması gerektiğini ifade ettiler.

Direnin ateşinin harlandığı bir diğer fabrika ise Ototrim oldu. Tredin, Beltan ve SKT işçileri Ototrim işçilerini ziyaret ederek birlik ve beraberliklerini gösterdiler.

20 Mayıs gecesi Türk Traktör işçileri de eylem yaparak "Türk Metal istifa!" sloganını haykırdılar.

Tofaş işçileri: Gemileri yaktık!

Bursa'da MESS ve işbirlikçisi Türk Metal'in kölelik düzenine karşı üretimin durduğu Tofaş'tan bir grup işçiyle metal işçilerinin talepleri ve direniş süreci üzerine konuştuk...

"Her şey ekmek için, alınteri için!"

- Üretimi durdurdunuz ve günlerdir eylemdeyiniz. Bu eylemlere neden başladınız, talepleriniz nelerdir?

Tofaş işçisi: Tofaş'ta metal işçisi zaten halinden memnun değildi. Ama en son Bosch'la yapılan sözleşmede aramızdaki ücret farkı arttı. Arkadaşların ücretlerinde gözümüz yok. Asla öyle algılanmasın. Arkadaşlar ortalamada bizden %60 daha fazla zam aldılar. Bu adaletsizliğin önlenmesini istedik biz. Bunun için eylemlere başladık. Oturma eylemi, yemekhanede kaşık vurma eylemi gibi çeşitli eylemler yaptık. Ama bir türlü sendikaya sesimizi duyuramadık. Hiç kimse de çıkıp bir açıklama yapmadı. Sadece fabrikada kukla olarak koyulmuş masa başındaki birkaç temsilci arkadaş hep aynı şeyi söyledi. 'Arkadaşlar belki bir şeyler yapılabilir ama sözleşme değişmez' falan filan. Bizi hep oyaladılar, bir cevap veremediler. Ne ezberletildiyse onları söylediler. Oy yüzden en sonunda olay bu noktaya geldi. Üretim durduruldu. Renault'ta da oldu. Artık "ölmek var dönmek yok!" diyoruz sonuna kadar haklarımızı savunacağız. Türk Metal fabrikadan gidecek. Bosch'ta aldığımız zammın aynısını istiyoruz. Kendi temsilcilerimizi kendimiz seçmek istiyoruz. Ve bu olay sürecinden hiçbir çalışan arkadaşımızın başka şeyler bahane edilerek de olsa çıkarılmamasını istiyoruz. Her şey ekmek için alınteri için.

- 98'deki yaşanan eylemlerden farklı bir durum olduğu söyleniyor. Bugün bu farkı ne yaratıyor?

Biz eski abilerimizle konuşuyoruz. 1998 yılında kendilerinin de böyle bir direnişe kalktığını ama çok kısa sürdüğünü ve tabiri caizse çok kafa koparıldığını anlattı. Elebaşı görünenlerin hemen işten çıkarıldığını ve olayların bastırıldığını anlatıyorlar. Bu eylemden önce de bize 'olaya kalkışmayın', 'yine çok kafa koparacaklar', 'ekmeğinizden, işinizden olacaksınız' dediler ama biz inancımızı hiç kaybetmedik. Kalkıştık bu yola. Bu yolda bizim en büyük avantajımız şu anki teknoloji; MİB ve *DirenTofaş* sayfaları. Bu sayfalar arasında koordine oluyoruz, bu sayfalarla eylemleri, kimin ne yaptığı gibi her şeyden haberdar oluyoruz. Teknoloji ve bizi destekleyen Metal İşçileri Birliği ile *DirenTofaş* sayfasıyla tüm organizasyonları yapıyoruz, haberleşiyoruz. Bunlar sayesinde koordineli bir şekilde tüm direnişimizi gösterebiliyoruz.

"Birlikte direnip birlikte kazanacağız"

- Ciddi bir dayanışma var. Bunun için neler söylemek istersiniz?

En büyük moral kaynağı da bu oluyor. Özellikle içerideki işçi arkadaşlarımıza, kardeşlerimize çok

güzel bir destek oluyor. Biz de arkadaşlarımıza Renault'a desteğe gittik. Karşılığını da misliyle verdiler. Bizim şu an içeride olan arkadaşlarımıza yiyecek verilmemekte. Buna karşılık diğer fabrikalardaki arkadaşlarımız erzaklarını paylaşıyor. Sağ olsunlar her türlü desteği gördük. Coşkunöz, Mako, Delphi, Farba hepsinin güzel desteği var. Hepsinden Allah razı olsun, birlikte direnip birlikte kazanacağız. Hepimiz birimiz için birimiz hepimiz için. Tam bir direniş!

"İşçi gemileri yaktı"

- Bazı gelişmeler var. Bir görüşme trafiği yaşıyor. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Benim şahsi fikrim zaten ilk başta işten atma olmayacak. Ama sonra belli bir süre geçtikten sonra başka gerekçelerle bizden işten çıkarmalar olacak. Bunu firmalar yapıyorlar. Bursa'da başka bir eylem olduğunda bu kişiler yine öne çıkmasın diye bunu yapacaklardır. Bizim tek korkumuz bu. Kimse ekmeğinden olmasın. Şimdi avukat anlaştık, konuştuk diyor. Olaylar durulana kadar her şey normal gözükür. İsteklerimiz kabul olunca imalat başlar ondan sonra 6 ay bir sene geçince işçiyi doğramaya başlarsa bu kadar insan yine mağdur olur. Ama biz ne dedik; Bir işçi işten çıkarılsın, tekrar imalatı durdururuz. Artık işçi bütün gemileri yakmıştır! Ezikliğinin, bunca yıldır sömürüldüğünün farkına varmıştır. İşçinin de insan olduğu anlaşılmıştır. İnsan gibi yaşamak işçinin de hakkıdır. İşçi de insan gibi çocuğunu, çocuğunu alıp gezmek istiyor. İstedığı bir şeyi cebindeki para yetecek mi diye düşünmeden almak istiyor. Maaş konusunda bakalım nasıl bir sonuç çıkacak. Biz hakkımızı arıyoruz. Bu konuda devam da edeceğiz. Bu iş nasıl resmiyete

dökülüyorsa, noter onaylı ya da nasıl olursa olsun, bize bu şekilde bir yazı gösterilmeden bu direniş bitmeyecek. Kimse burayı terk etmeyecek. İçerideki arkadaşlarımız direnişi bırakmayacak, biz de buradan desteği bırakmayacağız. Ne demişler söz uçar yazı kalır. Biz yazı istiyoruz. Bunun dışında sendika temsilcilerini kendimiz seçmek istiyoruz. Bunun için de tamam denmiş ama Türk Metal ile biz artık ipleri attık. Artık her şey olacağına varır. Tofaş'taki çoğunluk için Türk Metal Sendikası bitmiştir.

Ayrıca Nilüfer Belediye Başkanı Mustafa Bozbey'e

de sizin aracılığınızla teşekkür etmek istiyoruz. Verdiği emeklerden yardımlarından dolayı Allah kendisinden razı olsun.

“Bu davayı kazanacağız!”

- Kararlı bir eyleminiz, bir birliğiniz var, ailelerin desteği göze çarpıyor. Direnişi siz nasıl görüyorsunuz?

İkinci Tofaş işçisi: Dava için yola çıktık. Ailelerimiz de bize destek veriyor. Buraya ne gerekiyorsa evden getiriyorlar. Ne ihtiyacımız varsa karşılanıyor. Sağ olsunlar. Biz de içerideki arkadaşlarımızın yanındayız. Annesi, babası, çocuğu hasta olan var. Ama önemli olan biz bu direnişi kazanırsak her şey daha güzel olacak. Ailelerimiz için kendimiz için her şey daha güzel olacak.

- Bursa'daki metal işçileri neler olduğunu iyi biliyor. Fakat İzmir ve Gebze gibi bölgelerdeki metal işçileri uzaktan izliyor. Onlara ne demek istersiniz?

Onlar öncelikle Metal İşçileri Birliği'ni takip etsinler. Sonra DirenTofaş'a bakarak bizim faaliyetlerimizi görebilirler. Burası tabii ki onlara da örnek olabilir. Çünkü Renault'ta Metal İşçileri Birliği önderliğinde bu direniş başladı. Sonra Tofaş'a ve diğer fabrikalara sıçradı. Tofaş'ta DirenTofaş sayfası kurarak facebook üzerinden koordineli bir şekilde bu iş yürütülüyor. İnşallah bundan sonrası daha güzel olacak. Bu davayı kazanacağız. Kazanmak için yola çıktık kazanmadan dönmek yok.

- 5 Mayıs'ta bir Türk Metal çetesi istifa için toplananlara saldırdı. Bu saldırı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Üçüncü Tofaş işçisi: Bizim fabrikadaki arkadaşlarımızdan da gidenler olmuş oraya saldırı için. Kesinlikle tasvip etmiyoruz. O saldıranları içimize de almıyoruz. Orada işçilere yapılmış olan bize de yapılmış sayılır. Saldırıya uğrayan işçileri sonuna kadar destekliyoruz. Sonuçta bugün onları dövenler yarın gelir bizi de döver. Bu bir gerçek. O saldırıya katılanlar bizlere kandırıldıklarını söylüyorlar. Ama biz onlara inanmıyoruz. Onlar oraya bilerek gitti. Onlar zaten Türk Metal'in belirlediği kişiler. Her olayda olan kişiler. '98'de de bu olmuş. 2010 ve 2012'de Renault'taki olaylarda bu kişiler vardı, yine onlar var. Bizi '90

yılından beri satıyorlar, hala da satmaya devam ediyorlar. Biz artık onları istemiyoruz.

“Türk Metal gidecek!”

Dördüncü Tofaş işçisi: İş paradan çıktı artık. İş zamdan çıktı. Şu an kimse Türk Metal'i istemiyor. Türk Metal'le bir alakamız kalmayacak gerekirse zammı da almayacağız. Ama Türk Metal, Tofaş'tan, otomotivden, metal sektörden gidecek! Başka yolu yok. Bursa Türk Metal'i istemiyor, bitti.

- Valilik görüşmesinde sendika temsilcilik seçimi üzerine de vaat var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Dördüncü Tofaş işçisi: Şu an her kafadan bir ses çıkıyor. Buraya avukatlar geliyor, herkese güvenmek olmaz. Her gelenin dediğini uygulamaya kalkarsak burada bölünürüz. Bizim tek amacımız şu an Türk Metal'i buradan defetmek. Daha sonrasında bunlar oturulup konuşulacak şeyler. Ama şu an biz Türk Metal'i fabrikalarımızdan, Bursa'dan çıkarmadan bu işleri düşünmeye kalkarsak başlamadan bitirmiş oluruz.

Üçüncü Tofaş işçisi: Birinci hedefimiz Türk Metal'i bir an önce göndermek. '98'i görmüş abilerimiz var. Yasal süreçte devlet onların yanında değildi. Şimdi herkesin istediği sendikaya üye olma özgürlüğü var. Biz de bunu sonuna kadar kullanacağız. Onlar direktse bile biz Türk Metal'e üye olmayacağız. Gerekirse işimize son versinler ama yine de üye olmayacağız. Türk Metal'in olduğu yerde biz yokuz. Bu kadar açık ve net.

İstifa etmek isteyen arkadaşlarımız arasında 2007'de işbaşı yapmasına karşın sendika aidatı kesilmesine rağmen üyeliği geç başlatılanlar çıktı. Hiç üyeliği çıkmayan arkadaşımız 8 yıllık bir işçi. Minimum sendika aidatı 53 lira. 8 senede her ay 53 liranın hesabını siz yapın. Saat ücretine göre değişiyor. Her fabrikada 15-20 adam böyle durumda olsa. Bu soruyu sormak lazım, bu işçilerin hakkını aramak lazım. Bu paralar nereye gitti? Arkadaşlar mahkemeye verdiler. Haklılar da sonuçta. Kimler yedi bu paraları bizler biliyoruz. Bunları Türk Metal'in bir numaralı köpekleri yiyor. Bir şube başkanının 13.000-15.000 TL maaşı varsa işçi bunun hesabını soracak. Ben burada 1.500 TL'ye çalışıyorum.

“Metal işçisi kendi sendikasını kendisi kuracaktır!”

Dördüncü Tofaş işçisi: Buradan sizin aracılığınızla diğer sendikalara da seslenelim. Kimse kendine kullanmak için buraya gelmesin. DİSK'miş Çelik-İş'miş herhangi biri bize gelmesin. Metal işçisi mevcut hiçbir sendikaya üye olmayacak. Aynı şeyler orada da oluyor. Metal işçisi kendi hakkını kendi arayacak. Metal işçisi kendi sendikasını kendisi kuracaktır. Türk Metal'in belli başlı adamları bize baskı yapıyor.

Üçüncü Tofaş işçisi: Bu konuda bireysel hareket edilmeden toplu karar alınmalı. Ne olur, şube başkanı işçinin aldığı bir üst maaşını alır. Yani bir memur maaşı alır. Burada direnişteki arkadaşların birçoğu 1500-1600 en fazla 2000 lira alıyor. Bunun için mücadele eden arkadaşlar kalkıp şube başkanı olunca 10000-15000 istemezler. Zaten bunun tersine de kimse onay vermez. En başında biz kendimiz karşı çıkarız. Yeni sendika topluca hareket edilerek verilecek bir karar.

Fabrikalar Arası Kurul toplandı

Direnişte kritik bir eşikte bir dizi fabrikadan işçi temsilcilerinin katılımıyla 19 Mayıs günü toplanan Fabrikalar Arası Kurul, fabrikalardaki gelişmeleri ve süreci ele aldı.

Toplantıda direnişin yüz yüze kaldığı sorunlar tartışıldı, destek ve dayanışmanın önemi vurgulandı.

Fabrikalar Arası Kurul'da yürütülen tartışmalar ve alınan kararlar Metal İşçileri Birliği'nin facebook sayfası üzerinden şöyle duyuruldu:

Büyük direnişimiz devam ederken bir dizi fabrikadan işçi temsilcilerinin biraraya gelmesiyle FABRİKALAR ARASI KURUL toplandı...

Toplantıda fabrikalardaki gelişmeler ele alındı. Reno, Tofaş, Coşkunöz ve Mako'daki son durum değerlendirildi.

Direnişin yüz yüze kaldığı sorunlar tartışıldı. Destek ve dayanışmanın önemi vurgulandı.

Valeo ve Delphi gibi fabrikalardaki son hazırlıklar ve sorunlar tartışıldı.

Bu sürecin başarıyla tamamlanmasının birleşik bir tarzda hareket etmeye bağlı olduğu vurgulanarak FABRİKALAR ARASI KURUL'u güçlendirmenin önemine değinildi.. Bunun için öneriler alındı.

Tek tek fabrikalardaki süreçleri güçlendirme çabası ile Kurul arasındaki köprülerin sağlam biçimde kurulmasına çağrı yapıldı.

Son olarak direnişin en sağlam ve geleceğe taşınması, kazanımların korunması amacıyla daha önce konulan “Yeni sendika” fikri üzerinde tartışıldı. Genel olarak Kurula katılan işçi temsilcileri bu konuda hem fikir olurken, bugün için özellikle fabrikalardaki direnişi başarıya ulaştırmanın hayati olduğunu vurguladılar, ama bununla birlikte de önümüzü görebilmek açısından bu yönde de daha elle tutulur adımlar atılması ihtiyacına değindiler.

FABRİKALAR ARASI KURUL tüm direnen işçi arkadaşlara selam gönderirken, zafere olan inancını belirtmektedir.

Metal direnişi sermayenin belini büktü

Bursa'da önce Renault ardından da Tofaş ve Coşkunöz fabrikalarında binlerce işçinin Türk Metal'i fabrikalardan atmak, Bosch sözleşmesi baz alınarak ücret ayarlaması yapılması talepleri ekseninde üretimi durdurmasıyla büyüyen direniş ateşi otomotiv sektörünün koçbaşı sermaye gruplarını felç etti.

Direniş ateşi sermayenin koçbaşları ve onların örgütü MESS'in yüreğine korku saldı. Üretimin durduğu fabrikalarda fiili olarak grevde olan işçi sayısı on binleri buldu.

Üretimdeki durmanın Bursa ve farklı kentlerdeki otomotiv fabrikalarındaki üretimi etkilemesi nedeniyle işçileri muhatap almak zorunda kalan patronlar, işçilerin talepleri konusundaki kararlılıklarını göstermesinin ardından büyük bir paniğe kapılmış durumdadır. Diğer yandan, üretimin durması uluslararası planda da etkisini gösterdi. Otomotiv sektöründe dünyanın önde gelen tekellerinden Renault'ta üretimin durması farklı ülkeleri de etkiledi.

Üretimin durmasının sermayeye asgari faturası ve sektöre etkisi ise şöyle:

* Üretimin durduğu Coşkunöz'den parça gelmeyince Ford'da mesailer iptal edildi. Ford işçilerinin direniş kararlılığından korkan yönetim, üretimi kendi eliyle sona erdirdi.

* Tofaş'ta yönetim, üretime ara verdiklerini KAP'a da açıklayarak, yatırımcıları bilgilendirdi. Açıklamanın ardından, TOFAŞ hisseleri açılışta yüzde 4,42 düşüşle güne başladı.

* Mercedes Benz yönetimi Renault yönetimine uyarı yaparak motor sevkiyatının aksamamasını, aksi

halde üretimin duracağını bildirdi.

* TKG Otomotiv'de fabrika yönetimi, Renault'ta üretimin durması nedeniyle mesailerini iptal etti.

* Beyçelik'te de fabrika yönetimi "Ana sanayinin üretime ara vermesi nedeniyle" mesailerin iptal edildiğini duyurdu.

* Renault'un Bursa'daki fabrikasında üretimin durması diğer ülkelerdeki Renault fabrikalarını da

etkiledi.

Bu yüzden tedarik sorunu yaşayan Fas Renault fabrikasında da üretim durdu.

Bursa'dan motor gitmediği için Romanya'da da üretim durmak zorunda kaldı.

Renault'un İspanya'daki fabrikasında üretimin yavaşladığı, Fransa'daki fabrikaların da etkilendiği ifade edildi.

EMO'dan direniş çağrısı

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Yönetim Kurulu, elektrik-elektronik mühendislerine direnişe destek mektubu gönderdi.

EMO, mektubunda metal iş kolunda çalışan elektrik ve elektronik mühendislerini "metal işçilerinin haklı direnişine destek olmaya, tarihsel bir dönemeçte bu mücadelenin içinde yer almaya" çağırırdı.

Mektupta, "Elektrik Mühendisleri Odası olarak, Renault, Tofaş başta olmak üzere metal işkolunda haklı taleplerinin göz ardı edilmesine karşı işçilerin gösterdikleri direnişi destekliyoruz" denildi. Metal işçilerinin "susturulmuş olan çalışanların sesini yükselten örnek bir direniş olarak tarih yazmakta olduğu" kaydedildi.

Akademisyenlerden destek açıklaması

Bursa'da metal işçileri, Türk Metal ve MESS işbirliğine karşı talepleri için her geçen gün yeni fabrikaların üretimi durdurmasıyla direnişi daha da büyütürken aralarında Doç. Dr. Sibel Özbudun, Prof. Dr. Beyza Üstün, Prof. Dr. Fuat Ercan, Prof. Dr. Gencay Gürsoy, Prof. Dr. İzzettin Önder, Prof. Dr. Korkut Boratav, Prof. Dr. Raşit Tükel gibi isimlerin de bulunduğu 200'e yakın akademisyen de yaptıkları yazılı açıklamayla direnen işçilerin yanında olduklarını açıkladı.

Akademisyenler, işçilerin başlattığı eylemin yasadışı ilan edilmesine karşı, eylemin ILO ve AİHM kararlarına göre hak olduğunu belirtti.

'MİB operasyonu' eylemlerle protesto edildi

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), İstanbul ve Ankara'da 20 Mayıs'ta gerçekleştirdiği eylemlerle Bursa'da MİB üyelerinin ve *Kızıl Bayrak* muhabirinin gözaltına alınmasını protesto etti.

İstanbul

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Bursa'da Metal İşçileri Birliği'ne (MİB) yönelik yapılan operasyonu protesto etti. Saat 19.30'da Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eyleme MİB, Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), Dora Otel İşçileri, EHP, PDD, Kaldıraç ve İşçi Gazetesi destek verdi.

"Metal işçilerinin sesi MİB susturulamaz!" şiarlı pankartın açıldığı eylemde "Yaşasın metal grevimiz!", "Yaşasın Metal İşçileri Birliği!" ve "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganları atıldı.

BDSP adına basın açıklamasını 1 Mayıs'a katıldığı için tutuklanan ve serbest bırakılan İstanbul 3. Bölge Milletvekili Adayı İpek Bozkurt yaptı. Metal işçilerinin büyük direnişinin gelinen aşamada MESS'i ve onun sadık uşağı Türk Metal çetesini köşeye sıkıştırdığına dikkat çeken Bozkurt, şunları söyledi:

"Bugün işçiler direnişlerini MİB politikaları üzerinden bugünlere kadar getirebildiler. Ford Otosan işçilerinin 'Yolumuz MİB'in yoludur!' diye haykırmaları boşa değil. Ya da çete başı Kavlak'ın her fırsatta MİB'i ve toplamda sınıf devrimcilerini hedef göstermesi boşa değil.

Bugüne kadar devreye soktukları tüm saldırıları ve kara propagandaları bir bir boşa çıktı. Şimdi de hareketin politik açıdan dinamosu olan MİB'e yöneldiler. Kara propaganda yerini polis terörüne bıraktı. Sabah saatlerinden itibaren MİB çalışanları evlerinden gözaltına alındılar. Bu son saldırı sermayenin, sendikal bürokrasinin ve devletin çaresizliğini bir kez daha gözler önüne serdi. Büyük direniş karşısında yaşadıkları sıkışmışlığı ve açmazın boyutlarını bir kez daha gösterdi."

Bozkurt'ın ardından MİB adına yapılan konuşmada ise Bursa'da başlayan ve diğer kentlere de yayılan metal direnişine karşı yapılan polis operasyonu kınandı. Saldırıların MİB'i ve işçileri durduramayacağı belirtildi.

DEV TEKSTİL adına Engin Yılgin ve EHP adına Selçuk Kaygısız konuşmalar gerçekleştirerek metal işçilerinin mücadelesinin yıldırlanmayacağını söylediler.

Eylem sırasında kitle içindeki insanların görüntülerini alan bir kişiye müdahale edildi. Çevredeki sivil polisler, müdahale edilen kişiyi korumaya alıp kaçırdıkları sınıf devrimcileri, Türk Metal çetesi ve polis arasındaki işbirliğine dikkat çekti.

Eylem düzenin 7 Haziran'da kurulacak sandıklarına karşı metal işçilerinin mücadeleyi seçtiklerine ve bu mücadelenin daha da büyüyeceğine dikkat çekilerek sona erdirildi.

Ankara'dan Bursa MİB'e destek

Ankara'da Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen sınıf dostları 20 Mayıs sabahı Metal İşçileri Birliği'ne yönelik yapılan ev baskınları sonucu gözaltına alınan 9 MİB üyesinin ve *Kızıl Bayrak* Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Tayfun Altıntaş'ın serbest bırakılması için eylem gerçekleştirdi.

Saat 19.00'da Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen kitle "Metal işçisi onurumuzdur!", "Yaşasın Metal İşçileri Birliği!", "Metal işçisi yalnız değildir!", "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları ile eyleme başladı. Ardından yapılan basın açıklamasında haftalardır Renault, Tofaş, Coşkunöz, Mako, Valeo ve Ototrim işçileri başta olmak üzere Bursa'da hakları ve gelecekleri için kenetlenerek onurlu bir direniş sergileyen metal işçilerinin patron yandaşı Türk Metal ve sermayenin örgütlü gücü MESS'e karşı yalnız olmadıkları haykırıldı.

MİB ve Kızıl Bayrak metal işçisinin onurlu sesidir!

Hem Türk Metal hem MESS cephesinden Bursalı metal işçilerine çeşitli saldırıların yapıldığı ve sermaye yandaşı hükümetin de direnişi kırmak için giriştiği güçbirliği teşhir edilerek, Bursa'da Metal İşçileri Birliği'ne yönelik operasyonun metal işçilerine karşı tetiklenen saldırı planının bir parçası olduğu vurgulandı. "MİB operasyonu" ile 9 kişinin hukuksuz bir şekilde gözaltına alınmasının yanı

sıra *Kızıl Bayrak* gazetesinden Tayfun Altıntaş'ın da gözaltına alınmasının işçilerin sesi soluğu olan *Kızıl Bayrak* gazetesinin işçi düşmanları tarafından hedefe konduğunu bir kez daha kanıtladığı açıklandı.

MİB'e yapılan operasyondan bağımsız olmayan bir saldırı planı ile polis eliyle metal işçilerine tehditlerin iki gündür daha da yükseltildiği, özellikle 19 Mayıs gecesinden itibaren Renault ve Coşkunöz'e yapılan polis yığınağı ile işçilere gözdağı verilmeye çalışıldığı ifade edildi. Koç ve Coşkunöz başta olmak üzere patronların birliği MESS'in ve yandaşlarının 20 Mayıs'ta son kozlarını oynadığı vurgulanarak bu saldırılara yanıtı en iyi Bursalı metal işçisinin kararlı direnişinin verdiği ve vereceği belirtildi.

İşçi mücadelesinin onurlu birliği MİB'in ve işçilerin sesi *Kızıl Bayrak*'ın asla susmayacağı ve yıldırlanmayacağı haykırılarak "Metal İşçileri Birliği onurumuzdur!", "Metal İşçileri Birliği üyeleri serbest bırakılsın!", "Yaşasın Bursa metal işçilerinin haklı ve onurlu mücadelesi!" denildi.

Basın açıklamasına Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Devrimci İşçi Partisi, Halkların Demokratik Partisi, Kaldıraç, Sosyalist Yeniden Kuruluş Partisi, Çağdaş Hukukçular Derneği ve İnsan Hakları Derneği destek verdi. Eylemde Bursa'da yaşanan ve yaşanacak her türlü saldırıya ilişkin tüm duyarlı kamuoyu bundan sonra da ses vermeye davet edildi.

"Devrimci Basın susturulamaz!", "Diren Bursa Ankara seninle!", "Gözaltılar serbest bırakılsın!" sloganlarıyla eylem sonlandırıldı.

2015 Toplu Sözleşme

Toplu sözleşme görüşmelerinin resmi oturumlarına iki aylık bir zaman dilimi kaldı. 2013 toplu sözleşmeleri Memur-Sen'in satış sözleşmesini imzalaması ile sonuçlanmış, Haziran Direnişi'nin yarattığı toplumsal atmosfere rağmen ihanetin önü kesilememiş ve kamu emekçileri iki yıl boyunca satış sözleşmesine mahkûm edilmişti. 2013 toplu sözleşmeleri Memur-Sen'in ihanetini tescillerken, KESK'in de iflasını açığa çıkarmıştı.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak yılın ilk günlerinden bu yana 2015 toplu sözleşmelerine çubuk büküyor, hem yayınlarımız aracılığıyla, hem de bulunduğumuz sendikal zeminlerde ve taban inisiyatiflerinde ortaya koyduğumuz tutumla TİS sürecini KESK'in gündemine sokmaya çalışıyoruz. Erkenden gündeme alınmasının ve güncel gelişmelerle bağı kurularak grev eksenli bir mücadele programı oluşturulmasının, TİS'i kazanmanın ilk olanaklarını elde etmek açısından önemli olduğunu vurguluyoruz.

TİS hazırlığı bakımından KESK'in güncel tablosunu ifade etmeden önce 2013 sözleşmesinde ne yaşamıştık, önemli bazı yönleriyle onu hatırlatalım.

2013 Toplu Sözleşmesi'nde ne olmuştu?

2013 Toplu Sözleşmesi'nin önceki TİS görüşmelerinden en önemli farkı Haziran Direnişi'nin hemen arkasından gelmiş olmasıydı. Türkiye'nin siyasal ve toplumsal mücadele tarihine damga vuran böylesi bir direnişin moral imkânlarıyla girilmiş bir TİS süreciydi söz konusu olan. Kuşkusuz bu, KESK ve ilerici kamu emekçileri açısından böyleydi. Tablonun diğer yanında ise hükümet ve Memur-Sen'in Haziran Direnişi'nin sarsıntısıyla bir an önce ve mümkünse oldubittiye getirerek süreci bitirmek basıncı vardı.

Memur-Sen zaten başından beri AKP ile kader birliği yaptığı için, onu emekçilerin taleplerinin taşıyıcısı saymamak gerekir. Zira TİS görüşmeleri sırasında hükümetin söylediğinin bile aşığında bir teklifte bulunmuş, nihayetinde enflasyon farkını iç ederek ilk yıl seyyanen artışla, sonraki altı aylık dönemlerde ise yüzde 3'lük bir zam oranıyla TİS'i imzalamıştı.

2013 sözleşme döneminin, Haziran Direnişi'nin etkilerinin devam ettiği dönemde yaşanmış olması, TİS'i kendisini aşan bir politik ağırlığa büründürmüştü. Hükümet ve Memur-Sen, tutumlarını esas olarak bu olguya dayalı olarak belirlemişler, kazasız belasız bu ağırlıktan kurtulmanın yolunu tutmuşlardı. Kaygı duyulan, KESK ve Kamu-Sen'i bertaraf etmekte yaşanabilecek zorluklar değildi; zira KESK, programsız ve hazırlıksızdı, Kamu-Sen ise bu yönüyle zaten bir tehdit oluşturmuyordu. Kaygı duyulan, emekçilerin kendiliğinden gelişebilecek muhtemel tepkilerinin önünü alabilmekte yaşanabilecek zorluklardı. KESK'in programsız ve hazırlıksız olması, görüşme sürecine bağlı olarak tutum belirlemesi, KESK'in sürecin dışına itilmesini ve etkisizleştirilmesini kolaylaştırırken, sözleşmenin bayram tatili öncesinde oldubittiye getirilerek imzalanması ise emekçilerde oluşan tepkinin soğumasını kolaylaştırdı. Böylece hükümet ve Memur-Sen, KESK'in hazırlıksızlığını ve kamu emekçileri hareketinin dağınıklığını fırsata çevirerek, TİS sürecini oldubittiye sonuçlandırmayı başardılar.

Özetlersek; 2013 Toplu Sözleşmesi, kamu emekçileri açısından ekonomik olarak kayıpla ve politik olarak yenilgiyle sonuçlandı. Denebilir ki, 2013 Toplu Sözleşmesi'nin en olumlu sonucu; en çok üyeye sahip Memur-Sen'in ihanetçi kimliğinin tescillenmesi ve bu ihanetçi kimliğin özel bir teşhir çalışması yürütülmeden dahi emekçi yığınlar içerisinde teşhir olması olmuştur. Öyle ki ihanetin baş sorumlularından

olan ve şimdilerde milletvekilliği ile ödüllendirilen A. Gündoğdu bile yarım ağızla da olsa bunu itiraf etmek zorunda kalmıştır. 2013 TİS sürecinin ortaya koyduğu bir başka olgu ise programsız, uzlaşmacı bir mücadele perspektifi ile toplu sözleşme süreçlerinin kamu emekçileri lehine çevrilemeyeceğini gözler önüne sermesi ve KESK'e hâkim icazetçi-bürokratik çizginin iflasının bir kez daha tescillenmesi olmuştur.

2015 Toplu Sözleşme sürecine girerken...

Önümüzdeki toplu sözleşme dönemi birçok bakımdan 2013 TİS dönemiyle farklılıklar gösteriyor. Bu farklılıklar, kendisini ilkin toplumsal ve siyasal atmosfer bakımından, ikincisi ise emekçilerin ekonomik ve sosyal yaşam düzeyleri ve ihtiyaçları açısından ortaya koymaktadır.

Toplu sözleşmeler, henüz kamu emekçilerinin gündeminde değil. Bunun gerisinde ise bir yandan genel olarak sendikaların, özelde ise KESK'in TİS'e hazırlığı bakımından bugün içinde bulunduğu durum, diğer yandan ise içinden geçtiğimiz dönemin siyasal tablosu bulunuyor.

Siyasal gündemin başında 7 Haziran seçimleri yer tutmaktadır. Seçimler, düzen partilerinin adaylarını ilan edip seçim beyannamelerini açıklamasından sonra toplumsal gündemde egemen oldu; giderek daha fazla günlük sohbetlerin, TV programlarının, gazete manşetlerinin vazgeçilmez haline geldi. Bunlar, her seçim döneminin rutin görünümü olsa da 7 Haziran seçimlerinin ayırt edici ve 'merakla beklenen' iki önemli sonucu var. Biri HDP'nin barajı aşım aşamayacağı, diğeri ise ilkinde de bağı olarak AKP'nin parlamentoda güç kaybedip kaybetmeyeceği. Sonucu merakla beklenen bu iki konu, toplumun seçimlere olan ilgi ve dikkatini daha da arttırmış görünüyor.

Burjuva siyasal gündemdeki ağırlığından bağımsız olarak ikinci temel gündem ise ekonomik kriz olgusudur. AKP şahsında düzen cephesinde ne kadar geri planda tutulmaya ve geçitirilmeye çalışılırsa çalışılınsa nesnel bir olgu olan ekonomik kriz, işçi ve emekçiler açısından yakıcı bir gündem haline gelmiş bulunuyor. Hak kayıpları ve reel ücrette yaşanan erime vb. olgular bir yana, son bir ay içerisinde dolar kurundaki önlenemez yükseliş ve bunun karşısında TL'nin yaşadığı değer kaybı, kriz olgusunu emekçilerin yaşamında zorunlu bir gündem haline getirdi. Bugünkü haliyle yüzde 25 düzeyinde bir devalüasyon yaşandığı ifade ediliyor. Fakat bir yanda da dolar, 'yeni yükseliş rekorları' kırıyor. Açık ki ekonomik kriz olgusu giderek daha da derinleşecek ve yıkıcı sonuçlarını daha fazla hissedeceğiz. Bu gerçeği, düzen partilerinin seçim beyannamelerinden de görmek mümkündür. AKP'sinden CHP'sine, CHP'sinden MHP'sine, hepsi

eşmesi'ne doğru

de krizin emekçilere kaybettirdiklerinden hareketle iktisadi ve sosyal vaat yarışına girmiş durumdalar. Krizin yarattığı ekonomik sosyal kayıplar karşısında toplumsal beklentileri oya tahvil etmenin derdindeler.

KESK'in gündemi ve "acaba seçimleri mi beklesek?" ikilemi

KESK, bir süredir toplu sözleşme gündemini kendi kitlesi içerisinde işliyor ve "biz TİS' i bütçe görüşmelerinden beri gündemde tutuyoruz" diyor. Dönüp bu açıdan ne yapıldığına baktığımızda yine ve bir kez daha protesto sınırlarını geçmeyen basın açıklamalarından ötesini göremiyoruz. BES'in Merkez Temsilciler Kurulu'nda almış olduğu kararlar ve 13 Mayıs grev kararı, SES'in Toplu Sözleşme Kurultayı gerçekleştirmesi, TTB'nin çağırısı ile toplanan sağlık örgütlerinin 20-21-22 Mayıs tarihlerinde birinci basamak sağlık hizmetlerinde üç günlük iş bırakma kararı almaları görece olarak anlamlı olsa da, alınan kararlar KESK'e taşınmadıkça ve bütünlüklü bir mücadele programı oluşturulmadıkça, bu olumlu adımların anlamlı sonuçlar üretmesi olanaklı görünmüyor.

KESK ve bağlı sendikaların anket, broşür vb. sınırlı çalışmalarını bir yana bırakırsak, denebilir ki toplu sözleşme süreçlerine ilişkin hâlihazırda anlamlı bir tutum ve çalışma bulunmuyor. Mevcut çalışmaların ana eksenini TİS taleplerinin belirlenmesi veya propagandası oluşturuyor. Peki ama bugünden ilan ettiğiniz bir mücadele programınız, taleplerin kazanılması yönünde geniş kamu emekçileri kitlesini harekete geçirmeyi ve taban iradesi yaratmayı önüne koyan bir perspektifiniz yoksa en iyi talepler silsilesini hazırlasanız bile ne elde edebilirsiniz ki? Sorun özünde burada düğümleniyor. Kamu emekçilerinin talepleri ve sorunları bilinmiyor değildir. Sorun, bu taleplerin nasıl elde edileceğiyle ilgilidir. Olmayan da budur; sistemli, programlı, grev eksenli ve kararlı bir mücadele. Mevcut güçsüzlüğüne rağmen sadece KESK tabanının değil bütün kamu emekçilerinin KESK'ten beklediği de bütünlüklü ve sonuç alıcı bir mücadele programıdır. En son Eğitim-Sen'in nöbet eyleminin emekçiler tarafından sahiplenilmesi, kamu emekçilerinin mevcut güçsüzlüğüne rağmen hala KESK'ten böyle bir beklenti içinde olduğunun işareti sayılmalıdır. Fakat özgür giyim kuşam ve nöbet eylemindeki gibi eklenti olarak değil, mücadelenin öncüsü olarak!

KESK'in bugünkü gündemini kamu emekçilerinin talepleri, beklentileri, düzenin sosyal saldırı programları ve toplu sözleşme süreci değil, 7 Haziran seçimleri oluşturuyor. Şubat ortasında toplanan ve "toplular sözleşme süreci dâhil mücadele programı taslağının tartışılması" gibi bir ana gündemi de bulunan KESK Genel Meclisi toplantısından herhangi

bir mücadele programı taslağı veya sonuç bildirgesi dahi çıkmadı. Siyasal düzlemde olduğu gibi KESK içindeki sendikal gruplar da önemli bölümüyle HDP'nin kuyruğuna takılmış ve sıralanmış bulunuyorlar. HDP'nin barajı geçme istek ve beklentileri sınıf mücadelesinin onlara yüklediği asli sorumlulukları unutturmuş görünüyor. HDP barajı aşarsa emekçiler payına da köklü değişiklikler olabileceği temelsiz inancı, KESK içindeki sendikal grupların elini kolunu bağlamış görünmektedir. Kuşkusuz bunda KESK içindeki HDP eksenli bileşenlerin tayin edici etkisi vardır. Tablo böyleyken ve TİS söz konusu olunca utangaç bir biçimde olsa da "hele şu seçim bir geçsin ondan sonra bakarız" tutumu hâkim hale gelmiştir.

Olanaklar ve handikaplar

Temel yönleri üzerinden ve geriye dönük olarak vermeye çalıştığımız gelişmelere bakıldığında iyimser bir tablonun olmadığı açıktır. KESK'in ataleti ve kamu emekçilerinin mücadelesine önderlik etmedeki iddiasızlığına rağmen nesnel gelişmeler önemli dinamikler barındırmaktadır. Elbette bunların en önemlisi ekonomik kriz ve yarattığı tahribattır. Tüm emekçiler gibi kamu emekçilerinin de önemli kayıpları ve bunun karşısında beklentileri bulunmaktadır. Diğeri ise bugünkü şaşasına rağmen nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın seçimin emekçilerin yarasına merhem olamayacağı gerçeği ve seçimin bugünkü sersemletici etkisinin geçici oluşudur. Üçüncüsü ise bugünlerde metal sektöründe Türk Metal çetenesinin yaşadığı gibi bir akıbetin Memur Sen'i bekliyor olmasıdır. Bu konuda somut veriler henüz zayıf olsa da, kamu emekçileri 2013 TİS satışının sorumlusu olarak Memur Sen'i görmektedir.

Yayınlarımızda sık sık sınıf hareketinin gelişme dinamiklerine vurgu yapıyoruz. Bir yandan sınıf mücadelesinin dinamiklerini ortaya koyuyor, fakat öte

yandan da bu dinamiklerin grev yasakları ve sendikal bürokrasi tarafından bastırıldığını dile getiriyoruz. Fabrika ve işyerlerinde yaşanan kalkışmalar, bizzat sendikal bürokrasinin kırıncı etkisiyle henüz lokal biçimleri aşabilmiş değil. Fakat kamu emekçileri hareketi, sınıf hareketinin lokal eylemlere sıkışmasının aşılmasında önemli bir rol oynayabilir. Her şeyden önce kamu TİS'leri, bir fabrika ya da işletmede yapılan TİS'lerden farklı olarak 3 milyon kamu emekçisini ve milyonlarca memur emeklisini ilgilendirmektedir. TİS süreci yaklaştıkça kamu emekçilerinin birikmiş tepki ve öfkesinin açığa çıkması, TİS görüşmeleri sırasında ise bu öfkenin patlaması olasılıklar içerisinde yer almaktadır.

Ne var ki emekçilerde biriken tepki ve öfkeyi kucaklayabilmek, ancak bu sürece hazırlıklı ve hak alıcı bir mücadele programı ile girmekle mümkün olacaktır. Burada da en büyük handikap bir kez daha KESK'in reformcu-icazetçi çizgisidir. Bu ise taban örgütlenmelerini daha yakıcı hale getirmektedir.

Bu süreci kucaklayabilmek için kamu emekçilerinin temel taleplerinin kazanılmasına odaklanan, grev eksenli bir mücadele programına dayanan ve emekçilerin iradesini açığa çıkartacak, tek tek sendikaların almış oldukları eylem kararlarını KESK bütünlüğünde bir tutuma dönüştürecek bir pratik süreç işletilmelidir. Bunun için de bir yandan kapsamlı bir mücadele programının oluşturulması için KESK'i zorlayacak adımlar atılmalı, öte yandan da yüzümüzü işyerlerine dönmeli, emekçilerin toplu sözleşme sürecine aktif katılımını sağlamak amacıyla işyeri toplantıları örgütlemeli, çeşitli düzeylerde toplu sözleşme komisyonları kurmalıyız. Bu başarılamazsa önümüzdeki toplu sözleşme dönemi bir kez daha KESK'in kayıplar hanesine yazılacak, kamu emekçilerinde gelişen tepki ve öfkenin akacağı kanallar yaratılmamış ve dolayısıyla kurutulmuş olacaktır.

MİB emektir, MİB dayanışmadır, MİB zaferin adıdır!

İşçi ile burjuvazi arasında süren kavgada sermaye devleti tarafını bir kez daha belli etti. Sermayenin korunması için satılık sendikalar az geldi. İşçinin alın teri üzerine kurulan saltanatın korunmasında kapıkulu, metal işçilerinin çok doğru bir tanımla 'satılık sendika' olarak tanımladıkları uşaklar, Bursa'yı giderek ülkeyi ve dünyayı sarsmaya başlayan metal direnişi karşısında iyice zavallılaştılar. Külhanbeyi hallerinden eser kalmadı. Devletin silahlı güçlerinin, polislinin copunun arkasına sığındılar. Kahyalarının yetersizliğini gören, işçi kanı ve emeği emerek yarasalar gibi semiren rezil burjuvazi, devleti göreve çağırıyordu. İşçilerin birliğini bozup direncini kırmak için her yolu mübah saydılar. Fabrikaların elektriklerini kestiler, tuvaletleri kapattılar yalan haberlerle direnişleri kırmaya çalıştılar.

Bütün çabaları karşılıksız kaldı, direniş yayılarak büyüdü. Direnişin, işçilerin ellerinde kurdukları komiteler üzerinden büyümesi ve dalga dalga yayılması bunların asıl korkularının kaynağıdır. Asalakların korkularına karşılık işçiler kendi öz örgütlü güçlerinin farkına vardılar. Tılsımlı bir değnek gibi dokunduğu yerlerde yeni direnişlerin doğmasına yol açtı. İşçiler eylem alanlarında kenetlenip aynı kaygılarla, ortak bir amaç için kenetlendikçe yarasaların uykuları kaçırıyordu, korkuları büyüyordu. Eylem alanları iki farklı dünyanın karşı karşıya gelmesine tanıklık ediyor, bir sınıfın üzüntüsü karşı sınıfın sevinç kaynağı oluyordu. Yalanlar, hayaller bitmiş, gerçekler dünyasıyla işçiler yüz yüz gelmişti. Satılık sendikayla burjuvazinin ve sermaye devletinin aynı safta olduğu gerçeği açığa çıkmıştı. Artık bundan sonrası burjuvazi ve onun

korumaları için ölüm demektir. Direniş bir an önce bitirilmeliydi, ama nasıl?

Kavgaya giren iki sınıftan birinin, işçi sınıfının sözcülüğünü gözü pek bir şekilde üstlenen Metal İşçilerinin Birliği (MİB) saldırının hedefi yapıldı. Öncesi de vardı. 26 Nisan mitinginde de işçi sınıfının devrimci gazetesi *Kızıl Bayrak* ve onun çalışanları da saldırının hedefi yapıldı. Bu saldırıda da satılık sendikacı takımının demagojisi işçiler tarafından boşa çıkartılmış, kudurgan köpekler gibi kuyruklarının üzerine oturmuşlardı. Onların "bayrak inmez vatan bölünmez" demagojisiyle "işçiye hak verilmez, ceplerimiz boşaltılmaz" dediklerini kendi öz deneyleriyle açığa çıkardılar. Kudurganlıklarının temelinde bu sınıfsal gerçek vardır.

MİB'e ve onun şahsında öncü işçilere karşı başlatılan süre avıyla sarsılan saltanatlarını onarmaya çalışıyorlar. Çabaları beyhudedir. Karsan çalışanı eş'inin "Direnin boyun eğmeyin. Bursa arkanızda her zaman. Yılmayın yıkılmayın. Çoluğunuzun çocuğunuzun rızık için çıktınız bu yola. Allah yardımcınız olsun... ALACAĞINIZ HAKLAR ANNE SÜTÜ GİBİ HELALDİR..." haykırışına, Ford Otosan işçileri "MİB üzerinden yürüme kararımızı vermişiz" diyerek, saldırının olduğu saatlerde sınıf düşmanlarına boyun eğmeyeceklerini dik bir duruşla açıkladılar. Artık yol bellidir. Yol, işçi komitelerinin önderliğinde güçlerimizi birleştirerek MİB'in direngen yolundan yürüyerek hedefe varmaktır. MİB emektir, MİB bilinçtir, MİB iradedir, MİB işçi dayanışmasıdır, MİB zaferin adıdır...

BİR-KAR Bursa'nın sesini Almanya'ya taşıyor

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), Bursalı metal işçilerinin Türk Metal ve MESS'e karşı başlattığı eylemin sesini Almanya'ya taşıyor.

BİR-KAR İşçi Komisyonu, Bielefeld'de bulunan eski Thyssen Krupp şimdiki Gestamp fabrikasında 15 Mayıs'ta bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. İşçiler, Bursa'daki fiili grev hakkında bilgilendirilirken bir işçi Pazartesi günü fabrika içinde dağıtım yapmak üzere bir miktar bildiri de yanına aldı.

19 Mayıs günü ise Miele fabrikasında bildiri dağıtımını yapıldı.

Diğer yandan Bielefeld'li sınıf devrimcileri, her ay düzenli biçimde yaptıkları kahvaltı etkinliğinde Metal İşçileri Birliği öncülüğünde gerçekleştirilen grevi ele aldı. 17 Mayıs günü yapılan toplantıda konuşan bir sınıf devrimcisi, grevin geline yerde MESS patronları ve sermaye sınıfı ile zorlu bir kavgaya dönüştüğünü dile getirdi. Hareketin zor bir dönemde olduğunu, destek ve dayanışmayı büyütmenin zamanı olduğunu belirtip, duyarlılık çağrısı yaptı.

Toplantıda Mayıs şehitleri de anılarak devrimci anılarının günümüzde işçi sınıfı mücadelesi içinde büyütülerek daha da anlamlı hale getirildiğine dikkat çekildi.

Hamburg'da 16 Mayıs günü kentteki metal işçilerine Bursa'daki metal işçilerinin mücadelesi hakkında bilgi verildi ve fabrika önlerinde bildiri dağıtımını gerçekleştirildi. BİR-KAR tarafından kentin en işlek güzergahına açılan bilgilendirme standı emekçilerin ilgiyle karşılandı ve birçok emekçi standdaki materyalleri alarak süreç hakkında sorular sordu.

Wuppertal'de 1500 işçinin çalıştığı FAG fabrikasına 15 Mayıs Cuma günü BİR-KAR İşçi Komisyonu'nun hazırladığı bildiriler dağıtıldı. Aralarında pek çok Türkiyeli işçinin de bulunduğu işçilerle grev süreci hakkında sohbet edildi. Bir Alman işçi, gelişmelerden haberdar olduğunu ve sürekli izlediğini dile getirirken birçok işçi, Türkiye'deki sınıf kardeşlerine selam gönderdi.

Ludwigshafen kentinde 16 Mayıs'ta gerçekleştirilen İbrahim Kaypakkaya'yı anma etkinliğinde "Renault işçileri üretimi durdurdu, dayanışmaya!" başlıklı BİR-KAR bildirisini dağıtıldı. Bildiriler ilgiyle karşılanırken metal işçilerinin direnişi ve işçilerin ihtiyaçları için harcanmak üzere bağış toplandı.

BİR-KAR'dan Avrupalı işçilere çağrı

BİR-KAR İşçi Komisyonu, ilk günlerinden itibaren Bursa'daki metal direnişinin sesini-soluğunu Avrupa'daki işçi ve emekçilere taşımak için seferber oldu. Komisyon, 19 Mayıs günü yazılı açıklama ile bu dayanışmayı büyütme çağrısını yineledi. Bursa'daki ve çeşitli kentlerdeki metal işçilerinin eylemlerinin sürdüğü belirtilen açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

Avrupa'nın yerli göçmen tüm uluslarından işçilere, emekçilere!

"Direniş biraz daha uzarsa Fransa'dan Romanya'ya her yer etkilenecek. Metal patronları telaşlı. Bir yandan polis kuşatması ve tehditleri, diğer yandan devletin valisi ile kapalı kapılar ardında yaptıkları tümüyle kirli oyunlardan ibaret manevralarla direnişi bitirmeye çalışıyorlar. Fakat boşuna!

Metal işçileri ileri sürdükleri taleplerde ısrarlıdır. Tümünü kabul edilmeden ve bu resmi ve yazılı biçimde protokole bağlanmadan direnişi sürdüreceklerini açıklıyorlar.

İşçi kardeşler!

Bir sendikadan çok üyesi işçilerin kanını döken bir cete örgütü olan Türk Metal fabrikalardan siliniyor.

Ama işçiler örgütsüz değil. Artık direniş toplumun gündemine oturmuş bulunuyor. Sadece Bursa'da değil, Türkiye'nin her yerinden destek ve dayanışma mesajları geliyor. MESS patronları iyice köşeye sıkıştı. İşçiler kazanmaya çok yakın.

Şimdi sıra bizlerde. Sermaye patronları her yerde bir sınıf olarak karşımıza çıkıyorlar. Aynısını biz de yapalım. Bursa'daki metal işçisi sınıf kardeşlerimizle tek bir sınıf olduğumuzu gösterelim. Aynı şeyleri üretiyor, aynı sorunları yaşıyoruz. Tepkimiz de ortak olsun. Çok şey yapabiliriz ama eylemli sınıf dayanışması çok etkili olacaktır. Örneğin, Fransa'daki Renault işçileri üretimi durdurabilir.

İşçi kardeşler!

Bursa'daki sınıf kardeşlerinizin, direnişi sürdürmek, yemek ve içmek gibi günlük ihtiyaçlarını karşılamak için sizlerin maddi yardımlarınıza çok ihtiyaçları var. Bunu onlardan esirgemeyin. BİR-KAR olarak Avrupa'da sürdürdüğümüz destek ve dayanışma çalışmalarına omuz verin.

Yaşasın enternasyonal sınıf dayanışması!
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

BİR-KAR İşçi Komisyonu
19 Mayıs 2015"

BİR-KAR'dan dayanışmaya çağrısı

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) İşçi Komisyonu, MESS-Türk Metal ittifakına karşı üretimi durduran ve hakları için direnişe geçen metal işçileriyle dayanışma mesajı yayınladı. 15 Mayıs günü yapılan açıklamada Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde kurulu Renault, Mercedes, Bosch, Opel, Mann ve diğer fabrikalarında çalışan metal işçilerine seslenilerek şu ifadeler kullanıldı:

"Bursa'daki kavga sermaye yanlısı Türk Metal ile kavga olmaktan çıktı. Şimdi işçilerin karşısında adı

MESS olan metal patronları sendikası, yani sermaye sınıfı var. Bir yanda sermaye sınıfı, diğer yanda metal işçileri, kavga büyüyor.

Türkiye'deki metal işçisi sınıf kardeşlerimizle dayanışmayı büyütmenin tam zamanıdır. Vakit geçirmeden harekete geçin. Bursalı metal işçisi sınıf kardeşlerinizle bağ kurun, bilgi alın, maddi ve moral dayanışmada bulunun.

Yaşasın enternasyonal sınıf dayanışması!"

Metal işçilerinin sesi dünyaya yayılıyor

Bursa'da metal işçilerinin direnişi başta Avrupa olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde giderek gündeme oturuyor. Bursa başta olmak üzere Kocaeli ve birçok kentte eyleme geçen metal işçilerine destek açıklamaları geldi.

Brezilya'dan destek

Metal İşçileri Birliği (MİB) ile irtibat halinde yürütülen dayanışma çalışmaları kapsamında, Ekim ayında toplanacak olan Otomotiv İşçilerinin Uluslararası Kongresi'ni Hazırlama Komitesi (ICOG) üyelerinden Ali Reçber'in süreçle ilgili yaptığı bilgilendirme ve dayanışma çağrısına Brezilya'dan yanıt geldi.

Brezilya'dan **CSP-Conlutas Sendikası**, açıklamasında şu ifadelerle yer verdi:

"Bursa'da Nisan ayından beri süren, işçilerin ekonomik ve sendikal hak mücadelelerini ilgiyle takip ediyoruz. Metal işçileri bir kez daha, birleşir ve ortak davamız için birlikte savaşırsak kazanabileceğimizin canlı örneğini verdiler. Dünya işçi hareketi için büyük anlam ifade etmektedir bu hareket."

ICOG üyesi Ali Reçber ise metal direnişiyle ilgili dayanışma ve bilgilendirme çalışmalarını anlattı. Türkiye'den MİB ve Avrupa'dan BİR-KAR'la ortaklaşa çalışma yürüttüklerini belirten Reçber, "Bursa metal işçilerinin haklı ve onurlu mücadelelerini ve bu mücadelenin deneyini uluslararası işçi hareketi içerisinde tanıtarak olan desteği daha da güçlendirmeye çalışıyoruz" ifadelerini kullandı.

Reçber ayrıca şunları söyledi: "Bursa metal işçilerinin çağrıları, işçi kardeşleri tarafından cevapsız bırakılmıyor. İspanya, Almanya, Brezilya, Fransa ve İran gibi birçok ülkede metal işçilerinin haklı ve onurlu sesi yayılıyor, bant başındaki işçi arkadaşlarıyla buluşuyor."

Si'den açıklama

Almanya'nın otomotiv tekellerine ev sahipliği yapan Stuttgart'tan Uluslararası Dayanışma Örgütü/Si yaptığı dayanışma açıklamasında 'Birleşen işçiler asla yenilmez' dedi:

"Uluslararası Dayanışma Örgütü/Si'nin, Daimler kenti Stuttgart yerel örgütü olarak Bursa'da sosyal, ekonomik ve politik hakları için mücadele eden metal işçileriyle dayanışma içerisinde olacağız.

Birleşen işçiler asla yenilmez!

Yaşasın enternasyonal dayanışma!

Uluslararası Dayanışma/Si Stuttgart yerel örgütü..."

KOMintern'den dayanışma mesajı

Avusturya'dan KOMintern (Komünist Sendika İnisiyatifi) ise metal işçileri ile dayanışmanın yükseltilmesi çağrısı yaparak şunları belirtti:

"Uluslararası alanda benzer üretim yapan fabrikalarda ve aynı işkolunda çalışan işçi arkadaşları, Türkiye'deki işçi arkadaşlarıyla aktif dayanışmada bulunmaya çağırıyoruz!"

Avusturya Üretim Sendikası (Pro-GE) ve Avusturya Sendika Birliği'nin (ÖGB) uluslararası birimini, Bursa'da bulunan on binlerce işçinin çıkarı için somut görüş belirtmeye çağırıyoruz!"

Bursa'da Türk Metal'in saltanatı çöktü, sıra Trakya'da!

Türk Metal üyesi metal işçileri ağır çalışma ve yaşama koşullarına, müdür ve usta baskılarına, Türk Metal'in tüm satış ihanetlerine katlanmış, bu saldırılara karşı öfkeli olsalar da hep bir sessizlik içinde olmuştular. Parça parça başkaldırılarında ise Türk Metal çetesi tarafından her defasında aynı yöntemlerle bastırılmıştı.

Ama bu sessizlik son birkaç ayda yaşananların da gösterdiği gibi büyük fırtınalara gebe idi. Metal işçileri yıllardır maruz kaldıkları bu sömürü çarkına ve patronların sömürü yolunu düzleyen Türk Metal çetesine karşı bir ayağa kalkış yaşıyor. Ortaya koydukları mücadele kararlılığı ve örgütlenmeleri ile sermaye sınıfının ezberini bozuyor. Direnen Bursalı metal işçileri tüm işçi bölüklerine de umut verdi, kararlılık aşıladı, direnme iradesi oldu.

Metal işçileri mücadelelerini bir kararlılık ve dirençle sürdürüyor. Bizler de Trakya'da yıllardır bu aynı sömürü çarklarında aynı sorunları yaşayan metal işçilerinin sesi-soluğu olmaya, metal işçilerinin Trakya'da birliğini kurmaya çalışıyoruz. Örgütlü-örgütsüz tüm metal işçilerine yönelik olarak Metal İşçileri Bülteni, fabrikalardaki sorunları teşhir eden bildirimler, şablonlar, duvar gazeteleri ve afişlerle sesleniyor, işçileri Metal İşçilerinin Birliği etrafında örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyoruz. Düzenli bir biçimde sürdürdüğümüz faaliyet elbette ki düşmanlarımızın da - patronlar ve onların yandaşı olan Türk Metal çetesi- dikkatini çekiyor. Yürüttüğümüz faaliyetlerimize saldırıyor, yaptığımız afişler, şablonlar bizzat Türk Metal çetesi tarafından karalanıyor, yırtılıyor, faaliyet esnasında insanlar takip ediliyor. Yani sıra kendi adamlarını sıradan işçiler gibi göstererek bizlerle bağ kurdukmaya, akıllarınca "içimize sızmaya" çalışıyorlar. Bu saldırılarını faaliyetimize dönük bir süreklilik içinde tahammülsüzlükleriyle gösteriyorlar. En son bilindiği üzere MİB çalışanlarına fiziki bir saldırıda da bulundular.

Bu saldırının altında yatan nedeni bizler çok iyi biliyoruz. Bursa'da metal işçilerinin dalga dalga büyüyen bu kararlı mücadelesinin Trakya'ya taşınmasını elbette istemiyorlar. Evet, onlar Bursa'da Metal İşçileri Birliği'ni çok da ciddiye almadılar ve ciddiyetsizlikleri onlar için pahalıya mal oldu. Bizlerin yıllardır söylediğimiz yöntemler işçiler nezdinde hayat bulmuş oldu. İşçiler tabandan örgütlenerek komiteler kurarak, kendi temsilcilerini seçerek "Söz-yetki-karar işçiyel!" şiarı ile hak alma mücadelesinde birleştiler. Dahası bir adım daha ileri giderek sadece kendi fabrikalarında çalışan işçilerle beraber değil başka fabrikalarda çalışan işçileri de katarak yollarına devam ettiler. Taban örgütlenmelerini fabrika komitelerini üst fabrika kurulunda birleştirdiler. Bu da onlar için yetmedi, Türk Metal çetesi işçileri ciddiye almadı. "Bunlar bırakır gider, bunları bir kere döveriz, kırarız, biter" diye düşündüler. Ama bu saldırıları ve işçi küçümsemeleri ters tepti, işçiler toplu bir biçimde istifalara başladı. İşçiler daha da ileriye giderek üretimden gelen gücünü kullanarak üretimleri durdurdular. Tüm bunlar bizlerin metal işçilerine

taşıdığımız taban örgütlülüklerine dayanan, söz-yetki-karar işçiyel şiarı ile örgütlemeye çalıştığımız fiili-meşru mücadelenin hayat bulması idi.

Biz de Trakya Metal İşçileri Birliği olarak en başından beri bu süreci Türk Metal üyesi işçilere taşıdık. Tüm vardiyalara, servis noktalarına, fabrika fabrika bildirimler dağıttık. Tüm engellemelere rağmen duvar gazeteleri yaptık, şablonlar yaptık ve bizim buradaki müdahalemiz sonucunda işçiler ilk hafta bu gelişmelerden haberdar olmaya başladı. İşçilerin ilgisi oldukça fazlaydı, bildirimlerimizi, duvar gazetelerimizi okumayan hemen hemen yok gibiydi.

Öfke birleştirici oluyor!

Bursa'daki gelişmeler ummadıkları biçimde gelişince birkaç hafta sonra Trakya'da da işi sıkı tutmaya, bildik yöntemlere başvurmaya başladılar. Fabrika servis kalkış noktalarına dağıtımları engellemek için temsilcilerini diktiler, kendi bildirimlerini hiç olmadığı gibi her yere afiş olarak astılar, temsilcilerden ve yalakalarından ekipler oluşturarak MİB çalışanlarını aradılar. En sonunda onlarca etrafta ve bıçaklı olan 10 kadar Türk Metal çetesinin paralı adamları MİB çalışanlarına saldırdı. Biz böylesi bir sürecin yaşanacağını biliyorduk. Bu saldırının altında yatan neden Türk Metal'in ikinci kalesi sayılan Trakya'da Trakyalı metal işçilerinin ayağa kalkmasından korkmalarıdır. Evet korkuları da boşuna değil. B/S/H'de, Arçelik'te, HEMA'da, EGO'da, Trakya Döküm'de ve daha birçok fabrikada işçiler bizim aracılığımız ile bu süreci heyecanla takip ediyor, bir araya gelmeye çalışıyor. Birkaç fabrikada Hema'da, B/S/H'da ve Arçelik'te sınırlı sayıda bireysel istifalar oldu. İstifa edenler hemen işten atma saldırısıyla yant verdiler ve kimseye duyurmadan hasıraltı ettiler.

Yanı sıra kimi metal işçisi MİB facebook sayfasına ekli oldukları için tehdit edilmiş, bir kısım işçi ise

bu tehditlere boyun eğmeyerek arkadaşlarına da eklenmesi için ön ayak olmuştur.

Fiili-meşru mücadele hattı

Evet, burada oluşturulan ve oluşturulmaya çalışan komitelerimiz öncelikli Türk Metal üyesi fabrikalar olmak üzere yanı sıra Birleşik Metal ve Çelik İş'in örgütlü olduğu fabrikalarda da söz, yetki, karar işçilere anlayışla yürütülen bir çalışmadır. Öncelik olarak oluşan bu büyük hoşnutsuzluğu örgütlü bir şekilde toparlayabilmek, hedefli bir program etrafında yol yürümekten geçiyor.

Daha yakın zamanda patrona, Türk Metal'e öfkeli işçiler dağınırken, kendilerine güvenleri yokken artık bir araya gelmeye başladılar. Kendilerinin de bir şeyler yapabileceklerini Bursa'daki metal işçisi göstermiş oldu. Ve Trakya metal işçisi var olan sendikalarda örgütlenmeyi değil kendi kuracakları metal işçilerinin birliğini ve haklarını savunan yeni bir sendika konusunda daha net bir bakışı var. Çünkü hemen hemen her fabrikada diğer sendikaların tutum ve izledikleri pratik yolun vahim sonuçlarını yaşamış işçiler var.

Kuşkusuz şimdi Trakya'daki mücadelemizin daha çetin geçeceği bir gerçektir. Şimdiden bu saldırıları göğüsleyebilecek bir örgütlenme yaratmaya çalışacağız. Özellikle TM'nin astıkları afiş ve bildirimler sadece MİB tarafından değil işçiler tarafından da yaygın bir şekilde söküldü. Bu da Trakyalı metal işçisinin tepkisini gösteriyor.

Bu öfke dinmez

Trakya Döküm ve Hema çalışma koşullarının en ağır olduğu fabrikalar. Buralarda defalarca direnişler olmuş fakat sağlam bir taban örgütlülüğüne sahip olunmadığı için boşa düşmüştü. Özellikle Trakya Döküm'de Birleşik Metal'in işçiyi sahiplenmeyerek ortada bırakması işçinin mücadele azmini kırdı. B/S/H, Arçelik, EGO, Sarten'de bantlar çoğaltılıyor, 5 işçinin yapacağı işi 2 işçi yapıyor, işçiler 12-14 kimi zaman 16 saat çalıştırılıyor. Ücretler düşük, gururlanarak döne döne söyledikleri üç yıl için verilen alışveriş çeki ilk haftada tükendi. İş cinayetleri ve kazaları bu fabrikalarda olağanlaşırken Türk Metal temsilcileri hapisane gardiyanları gibi işçilerin başında nöbet tutuyor. '98'de Türk Metal'den istifa etmek isteyen işçilere paralı tutulan minibüsler dolusu adamları demir sopalarla, silahlarla, bıçaklarla saldırtmış bir sendika sürecini yaşayan işçiler hesap sormak istiyor.

Artık geri dönülmez bir yola girilmiş durumda; bu fırtına dinmez, daha da büyüyecek. Çünkü evimize giren ekmek küçüldükçe küçüldü, onlarınkisi büyüdükçe büyüdü. Uyuyan dev uyandı, Türk Metal çetesi aynı sonu yaşamaktan korkuyor; Trakya'da da korktuğu olacak.

Hiçbir baskı, zorbalık bu sonu değiştiremeyecektir, direnecek ve kazanacağız!

Trakya Metal İşçileri Birliği

Haklarımızı yasalarla değil, fiili-meşru mücadeleyle kazanacağız!

Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mehmet Doğan ile seçimler, sınıf hareketi ve meta işçilerinin direnişi üzerine konuştuk...

- Metalden petro-kimyaya pek çok sektörün bulunduğu, ekonomide önemli yer tutan fabrikaların yer aldığı bir işçi kenti Kocaeli'den BDSP'nin programıyla katılan, işçi sınıfının bağımsız sosyalist milletvekili adayısınız. Kendinizi tanıtır mısınız?

- Emek gücünü birebir sarf eden ve sömürü koşullarını bizzat yaşayan biriyim. Hayatım fabrikalarda geçti, 23 yıldır işçiyim. Son 15 yıldır da Feniş Alüminyum Fabrikası'nda çalışıyorum. İşçilik yaşamım boyunca emek-sermaye çelişkisini, ezen ve ezilenden oluşan sistemi çok net bir şekilde gördüm, yaşayarak öğrendim. Patronlar zenginleşirken bizler gittikçe yoksullaşıyorduk, ne kadar çok çalışırsak çalışalım ancak bir sonraki iş gününe gidebilecek kadar kazanıyorduk. Azgın sömürü koşullarından patronların üzerimizden nasıl paralar kazandıklarını, inancımızdan sosyal yaşamımıza kadar, yaşamımızın her alanını -özel hayatlarımızda dahil olmak üzere- belirlediklerini biliyor, yaşıyoruz. Bu nedenle yıllardır sınıf mücadelesini güçlendirmek, işçi ve emekçileri onurlu bir yaşam için mücadele saflarına çağırarak için mücadele ediyorum. Ben bu koşullarının değişmesi gerektiğini düşünen bir işçiyim. Bu dönem böyle bir düşünceyle işçi sınıfının devrimci programının sözünü söylemek için, aslında sömürü koşulları altında çalışan milyonlarca işçinin sözünü söylemek için aday oldum.

Parlamentodan çıkan yasalarla haklarımız gasp ediliyor, emeğimizin karşılığı olarak verilen ücret dahi adil değilken vergilerle daha da eritiliyor, bunun sonucu biz daha çok çalışmaya mahkum ediliyoruz. Bu düzenin işçi ve emekçilerin ihtiyaçlarını karşılamayacağını biliyorum. Gerçek kurtuluşumuz için, modern köleliğe son vermek için emeğin özgürleşmesi gerekiyor. Bizlerin çözümleri de ancak emeğin kurutulmuş mücadelesinde gerçekleşebilir, özgürlüğümüz bu mücadele içerisinde örülebilir, bu da sosyalizm mücadelesidir. Patronların karşısında işçilerin, ezenlerin karşısında ezilenlerin seçimini her vesileyle yükseltiyoruz. 2015 genel seçimleri üzerinden de aslolanın emek-sermaye çelişkisi olduğunu söylemeye, işçileri ve emekçileri devrim saflarına çekmeye devam edeceğiz. Direnişçi bir metal işçisi, düzenin karşısında örgütlü devrimci bir işçi olarak BDSP'nin bağımsız sosyalist adayım.

- Düzen partilerinin ve solun Feniş direnişi sürecine yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Feniş direnişçi işçileri olarak sendikal bürokrasinin ihanetini en derinden ve yakından yaşadık. Sendikalar, işçilerin aيداتları üzerinden kendilerini var eden şirketlere dönmüş durumdalar. İşçilerin safında olması gerekirken patronla karşı karşıya gelmemeye özen gösteriyor ve uzlaşma çizgisinde hareket ediyorlar. Mesele de burada, taleplerimiz patronun çizdiği sınırlara sığmıyor. Patron daha fazla sömürmek, daha fazla kâr elde etmek için kurallarını ortaya koyuyor. Biz

işçiler de insanca yaşam için, köle gibi çalışmamak için mücadele veriyoruz. Karşı karşıya geliyoruz.

Biz Feniş'te sendikal ihaneti yaşadık. Çalıştığımız dönemden bu durumu bildiğimizden komitelerimizi kurduk, taban örgütlenmemizi güçlendirdik. Onun üzerinden direnişimizi büyüttük. Sendika belli bir zaman sonra oyalama sürecine girdi. O süreci onlara kabul ettirebilmek için komite kararlarını uygulamaya başladık. Baktılar ki iş onların istediği gibi icazetçi ve beklemece bir çizgide ilerlemiyor, terk edip gittiler. Bizler de komite olarak sürece devam ediyoruz.

Direnış sürecinde düzen partileri birkaç kere aşındırdı kapımızı. Direnişteki arkadaşlardan meclise gidenler oldu. Düzen partilerinin temsilcileriyle görüştüler, onlardan bir çözüm beklediler. Ama bu boş hayalden başka bir şey değildi. Direniş uzadıkça bu partiler de gelmemeye başladılar. Bu partileri, direnişte olan başka işçi kardeşlerimizi ziyaretlere gittiğimizde aynı vaatleri sıralarken buluyorduk. Bizim geleceğimiz, kendi birliklerimizi ve taban örgütlülüklerimizi kurmaktan geçiyor. Yoksa çürümüş, kokuşmuş düzeni temsil eden düzen partilerinin bize hiçbir gelecek vaat etmediğini biliyoruz. Onun için ne düzen partileri ne de onların sınıf içindeki uzantısı sendikal bürokrasiden çözüm beklenmemeli, öz gücümüze dayanmalıyız!

- Seçimlerin bulunduğunuz şehirdeki etkileri neler oluyor, dünya ve Türkiye'deki gelişmeler burayı nasıl etkiliyor?

Dünya ve Türkiye'nin yeni bir krizler dönemine girdiği, emperyalist paylaşım savaşlarının azgınlaştığı, kitlesel karşı koyuşların ve direnişlerin yaşandığı bir atmosfer içindeyiz. Sınıfın farklı bölüklerinin uyanışa geçtiği, birbirinden kopuk da olsa kitlesel çıkışlar yaptığı, işçi ve emekçilerin artık düzenden, düzen partilerinden umutlarının kalmadığı ve bu sorunlar içinden çıkış aradıkları bir tablo içindeyiz. Ve bu süreç

sertleşerek devam edecek. Böylesi bir atmosferde seçimlere hazırlanıyoruz.

Yaşadığım ve aday olduğum bölge işçi şehri. Metalden petro-kimyaya, lojistikten tekstile sayısız işletmenin ana merkezini olduğu bir şehir. Yüz binlerce işçinin yaşadığı, aslında kapitalizmin kalbinin odacıklarından birini oluşturan bir şehir. Sınıfın yoğun olduğu bu bölgede düzenin seçim oyununu bozma çağrısıyla bir çalışma ve devrimci sınıf çalışmasını güçlendirme kanalları oluşturmak başka bir anlam ifade ediyor.

- Yani başımızda Bursa'da binlerce metal işçisi ayaklandı. Bu ayaklanma Kocaeli'ye de sıçradı. Birkaç ay önce yaşanan metal grevi sürecini de göz önünde bulundurarak neler söylemek istersiniz?

- İşçi sınıfının MESS dayatmalarına, 3 yıllık sözleşme, ücret zammı konularında öfkesi oldukça birikti. Türk Metal sözleşmeyi kabul etti. Birleşik Metal ise işçilerin öfkesi ve dayatmasıyla grev kararı aldı. Grev hükümet tarafından yasaklandı. Aslında grevin yasaklanacağı çok öncesinden belli olmasına rağmen Birleşik Metal herhangi bir hazırlık yapmadı. Kendi tarihini bile reddeden Birleşik Metal icazetçi bir tutum içinde işçileri üretim alanlarına geri göndermiştir. Ejet işçilerinin direnişini kırmış ve fiili mücadelelerin önüne set çekmiştir. Keza Greif Direniş'i'nde de DİSK Tekstil aynı anlayışla direnişçi işçilerin karşısına dikilmiş, direniş karalamak ve kazanımları engellemek için çaba içerisine girmişti. Taşeron çalışmanın kaldırılmasının 'hayal' olduğunu söyleyenler şimdi 'taşeronu kaldırdık' diye her yerde fiili kazanımı kendilerine mal etmeye çalışıyorlar.

Bugün Bursa'da daha farklı bir seyrinde direnişler başladı. MESS'in, Türk Metal'in dayatmaları, ücret adaletsizliği üzerinden ilk kıpırdanışlar, fiili mücadeleye dönüşmüş durumda. Bizler BDSP olarak yıllardır sınıfın bağımsız siyasal tutumunu açığa çıkarmak

ve işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele ediyoruz. Bugün metal işçileri tam da bunu yapıyor. Bağımsız bir çizgide, kendi söz-yetki-kararlarıyla bir direniş gerçekleştirip Türk Metal'in saltanatını sarsıyorlar. Bursa'daki bu hareketlilik belli bir düzeyde Kocaeli'ye sıçradı. Ford'da atılan adımlar, ZF Sachs'ta yapılan eylemler, fabrikalardaki öfke bu bölgede de seyrin nasıl ilerleyeceğini belli ediyor.

Bugün son haklarımız elimizden alınırken görüyoruz ki bütün sermaye partileri birlikte davranıyor. Bizler haklarımızı yasalarla değil, fiili-meşru mücadeleyle sokaklarda kazanacağımıza inanıyoruz. Bugün en ilerde duran DİSK'in geçmişine baktığımızda '60'larda işçilerin fiili mücadelesiyle kurulmuştur. Ama bugünkü koşullarda bakıldığında mücadeleyi fiili-meşru mücadeleden koparan, düzen içine sıkıştıran, yasalara sıkıştıran işçilerin adım atmasını engelleyen bir duruma da dönüştürmüşlerdir. Biz buradan bir kez daha seslenelim; ne taleplerimiz sandıklara sığar ne de çözüm müzakereyle sağlanır. Haklar ancak bugün Bursa'daki metal işçilerinin yürüdüğü yolla kazanılır, fiili-meşru mücadeleyle sonuç alınır.

Bursa'da yükselen mücadele ve üretimin durdurulması, sermayenin sömürüsüne, sınıfa ihanet edenlere, sendikal bürokrasinin basiretsizliğine, hak gasplarına verilen cevaptır. İnsanca bir yaşam özlemi var, çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi talebi var. Ve çözüm seçimlerden beklenmiyor, çözüm için sınıfın bir bölümü kendi öz gücünü ortaya koyuyor. Ve görüyoruz ki sermaye sınıfı topyekûn işçilerin karşısında; tehditleri, çeteleşmiş sendikası, polisi, gözaltı terörü...

Formül belli, Bursa'nın kazanması için seferber olacağız ve Bursa'nın ateşini dört bir yana taşıyıp sermayeyi yakıp tutuşturacak bu ateşi harlayacağız.

- Bugün sınıf bu kadar hareketliken düzen partilerinden reformist sola kadar tüm partiler işçilerin sosyo-ekonomik talepleri üzerinden pek çok vaatte bulunuyorlar. Sizin seçim programınız hakkında neler söyleyeceksiniz?

- Sermaye, demokrasi görüntüsü yaratıyor ve sandıkları işçi ve emekçilerin önüne koyarak seçme özgürlüğü olduğu yanılması yaratıyor. Sözde işçilere, emekçilere, gençlere, kadınlara dönük çözümleri olduğunu iddia edenler yani vaatler sunanlar, bu sömürü düzeninin devam etmesini onaylamamızı istiyorlar.

Sermaye seçimler dönemini işçileri ve emekçileri kendine yedeklemek, kendi siyasal arenasını dönemin ihtiyaçlarına göre yeniden yapılandırmak için kullanıyor. Bunun böyle olması çok doğal. Onlar

emekçilerin yoksullukları ve yoksunlukları üzerinden siyaset yapıyorlar. Amerikancı, IMF'ci, rantçı, hırslı sermaye partilerinin ve reformist hayaller yayararak kitlelerin bilincini bulandıranların karşısına dikilen bir programımız var bizim. Programımız sömürü düzeninin karşısında işçi sınıfının kurtuluşunun tek seçeneği olan devrimin programıdır.

Vaatler sunuyorlar, çünkü biriken öfkenin ve yükselen taleplerin farkındalar. Vaatler sunuyorlar çünkü kendiliğinden oluşacak bir hareketlenmenin önüne geçme, sokaklara taşacak öfkeyi dizginleme ve kontrol altına alma ihtiyacı duyuyorlar. Bizim programımızda vaat yok, taleplerimiz var. Sorunlarımızın çözülmesi için, haklarımızı kazanmak için vaatlere ihtiyacımız yok, tek ihtiyacımız olan birliğimizi güçlendirmek, örgütlü davranabilmek. Seçimler vesilesiyle yürüttüğümüz çalışmada da çağrımız sermayenin iktidarına karşı işçi sınıfının devrimci programı çatısı altında mücadele etme çağrısıdır. Devrimin saflarını güçlendirme, işçi ve emekçilerin sosyalist iktidarını kurma çağrısıdır. Fiili-meşru mücadele çağrısıdır. Sokağın sesini yükseltme çağrısıdır.

- HDP, işçi adaylarını öne çıkartmaya çalışıyor, burjuva basını bu yönüyle de HDP'yi öne çıkartan haberler yaptı. HDP'nin işçi adayları ile aranızdaki farkı öğrenebilir miyiz?

- Adayların sınıfsal kimlikleri önemlidir ama belirleyici değildir. Belirleyici olan programdır. HDP'nin işçi adaylarına değil HDP'nin programına bakalım. Böylece işçi sınıfının gerçek kurtuluşu için nerede duruyor, bunun görülmesini sağlar.

Türkiye'yi demokratikleştirme söylemleri var HDP'de. İşçilerin, öğrencilerin, kadınların, tüm ötekileştirilenlerin, her kesimden insanların bir araya gelmesiyle tam bir Türkiye partisi olma yaklaşımı var. Programında sınıfsal ayrımları yok sayan, sınıfsal bakış açısından yoksun olan bir bakış var. Her şeyleri barajı yıkmaya endekslemişler, parlamentoya girmek amacıyla bir seçim çalışması yürütülüyor. Bu bakışla yürütülen bir çalışma ile kitlelerin mücadele enerjisi meclis eksenli bir yöne kanalize ediliyor.

Komünist Manifesto'nun ilk sözü asla unutulmamalıdır. "Tarih sınıf savaşımı tarihidir" diyen Manifesto dünyadaki sınıfsal çelişkileri belirtmiştir. İki sınıf vardır: İşçi sınıfı ve burjuvazi. Yaptıklarımızla, programımızla bu sınıflardan birinin yanında oluruz ve ancak birinin çıkarlarını koruyabiliriz. Arası veya uzlaşma diye bir şey yoktur. Hangi sınıfın parçası olduğumuzu ve hangisinin çıkarları için mücadele edeceğimizi net bir şekilde ortaya koymalıyız. HDP bir yandan belli bölgelerde işçi adaylar çıkarırken, belli bölgelerde de patronları aday gösteriyor. Bizim patronlarla aynı safta olabilmemiz mümkün değil. Bizleri yıllarca sömüren, ceplerini bizlerin alın terinden çaldıkları ile dolduran kurum, patron vs. ile aynı safta olmamız sınıf çıkarlarımızı reddetmek, sınıfamıza ihanet anlamına gelir.

- Siz seçim çalışmalarını sırasında bunun güçlü bir propagandasını yapabiliyor musunuz? Bu süreçte nasıl çalışmalar yürütüyorsunuz?

- Bizler sınıfın bağımsız devrimci tutumunu açığa çıkarmak için yıllardır mücadele ediyoruz. Bugün seçimler vesilesiyle yürüttüğümüz çalışmalar da devrimci sınıf çalışmasını büyütme çabamızın yoğunlaşmış bir dönemidir. Bir adayın ağzıyla Kocaeli'de seçimlerin çözüm olmadığını ifade ediyoruz. Soma'nın ve işçi katliamlarının hesabını sormaya çağırıyoruz. Bursa'daki metal işçilerinin sesi olan bir çalışma yürütüyoruz, dayanışmayı büyütme çalışıyoruz. Direnişte olan işçilerin, kadın cinayetlerine karşı yükselen sesin, geleceksizliğe itilen gençliğin mücadelesinin kürsüsü olan bir çalışma örgütleyeceğiz.

Baskılarınız, tutuklamalarınız mücadelemizi engellemedi!

Şimdi daha güçlüyüz!

18 günlük tutsaklığımın ardından 18 Mayıs'ta avukatlarımın yaptığı itirazla serbest bırakıldım.

Sermaye devleti 1 Mayıs'a yönelik azgın polis saldırısı, gözaltı ve tutuklama terörü ile işçilere, emekçilere, devrimcilere gözdağı vermeye çalıştı. Adeta "Taksim yasaktır. Bunu delmeye çalışırsanız tutuklanırsınız" mesajı verildi. İç Güvenlik Paketi'nin tanıtımı yapıldı.

Seçim aldatmacasıyla işçi ve emekçilerin bilinçlerinin bulandırıldığı bir dönemde, bağımsız sosyalist aday olarak benim tutuklanmamla işçi ve emekçilere "Tek yol devrim!" çağrısının ulaştırılması engellenmeye çalışıldı.

Ancak sermaye devletinin tüm bu çabaları boşa düştü. Tüm saldırılara, baskılara rağmen 1 Mayıs'ta Taksim iradesi kazandı.

Tüm engelleme çabalarına rağmen sınıf

devrimcileri seçim aldatmacası karşısında işçi ve emekçileri devrimci sınıf mücadelesine çağırdılar, çağırmaya devam ediyorlar.

Sermaye devletinin tüm baskılarına, saldırılarına karşı bugün biz daha güçlüyüz. Çünkü Bursa'da metal işçilerinin mücadelesi ve kararlılığı bizlere yürünmesi gereken yolda olduğumuzu bir kez daha kanıtladı. Sınıf devrimcileri olarak bundan aldığımız moral ve güçle her zamankinden daha kararlı ve coşkulu bir şekilde fabrikalarda, sokaklarda, meydanlarda, alanlardayız.

Keyfi tutuklama saldırısının sona ermesiyle birlikte ben de tüm gücümle bu mücadeledeki yerimi almaya devam edeceğim.

Tek yol devrim! Kurtuluş sosyalizm!

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili

Adayı İpek Bozkurt

19 Mayıs 2015

İhanet çetelerinin saldırılarının hesabını soracağız!

Yıllardır MESS ve Türk Metal çetesinin işbirliği sonucunda azgın sömürü koşullarına maruz kalan metal işçileri sonunda hakları için ayağa kalktılar. Tıpkı '98'deki 'Metal fırtınası' gibi yine öncülüğü Bursa'daki Renault ve Tofaş gibi temel stratejik fabrikalardaki işçiler çekiyor. Bu çıkışı hakları için her türlü kirli oyunu bozmaya yönelik başkaldırıyı, komünist tutsaklar olarak selamlıyoruz. Gezi'den Greif'e yeni dönemin proleter kitle hareketleri temelinde olacağı inancı ve umudumuzla, sınıf devrimcileri olarak her zaman sınıfımızın yanında ve onların mücadelesiyle iç içe olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz.

Toplum tamamen seçimler vesilesiyle burjuva siyaset gündemine kilitlenirken sınıf devrimcilerinin öncelikli ve stratejik hedefi, devrimci sınıf faaliyetinin yükseltilmesi olmuştur. Çünkü tüm toplumsal sorunların kaynağının sermaye sınıfının siyasal iktidarının yıkılmasıyla kalıcı çözüme ulaşabileceği tarihsel gerçekliğiyle hareket ediyoruz.

Bu yüzden ki Bursa'daki metal işçileri, ayağa

kalktığında yanlarında sınıf devrimcilerini görmeleri ve onların bu mücadeleye aktif destek sunmaları tesadüf değildir. Ve tam da bu yüzden ki yine sicilli ihanet çetesi Türk Metal faşistleri yoldaşlarımızı açıkça hedef alarak saldırmışlardır.

Fakat ne yaparlarsa yapsınlar sınıf devrimcilerinin metal işçileriyle et ve tırnak gibi kaynaşmasına engel olamayacaklardır. İşçi sınıfının kızıl bayrağı en yükseklerde dalgalanmaya devam edecektir. Bu vesileyle saldırıyı kınıyor, saldırıya uğrayan yoldaşlarımıza geçmiş olsun dileklerinizi sunuyor ve Türk Metal çetesi artıklarını da buradan uyarıyoruz. Ayağınızı denk alın! Bugün sermaye sınıfı ve iktidarına sırtınızı dayayarak gerçekleştirmiş olduğunuz saldırıların hesabı elbet sorulur ve sorulacaktır.

Kahrolsun ihanet çeteleri!

Yaşasın işçi sınıfının birliği!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

TKİP dava tutsakları adına

Onur Kara

Çiğli'de aday tanıtım toplantısı

İzmir Çiğli'de 16 Mayıs'ta İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı'nın aday tanıtım toplantısı gerçekleştirildi.

BDSP temsilcisi, toplantının açılışında yaptığı konuşmada sınıf devrimcilerinin neden aday çıkarttığını açıkladı.

Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı M. Subaşı ise, seçim döneminde kullanılan "Tek yol devrim" şiarının önemine vurgu yaparak konuşmasına başladı. Bu şiarın seçim dönemlerinde de iki ayrı dünya, iki ayrı sınıf arasındaki vurgunun kendisi olduğunu söyleyen Subaşı, bu sözün düzen ve devrim arasında başka bir seçeneğin olmadığını kanıtı olduğunu söyledi. Sınıf devrimcileri ve bağımsız sosyalist adaylar için ise aslolanın işçi sınıfının bağımsız devrimci programının seçim dönemlerinin kutuplaştırdığı zor şartlarda bile hayat bulması için mücadeleyi daha yoğunlaştırmak için kullanıldığını söyledi. İşçi sınıfının üretimden gelen gücü açığa çıkartılmadığı sürece hiçbir seçimin kalıcı bir çözüm sağlayamayacağını vurgulayan Subaşı, bu olmadığı koşullarda yeni Somalar'ın ve Ermenekler'in yaşanmaya devam edeceğini vurguladı.

Ardından sohbetlerle ve çekilen halaylarla tanıtım etkinliği sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mamak'ta aday tanıtım toplantısı

Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Melek Altıntaş için Mamak'ta tanıtım toplantısı gerçekleştirildi. 17 Mayıs'ta Mamak İşçi Kültür Evi'nde yapılan aday tanıtım toplantısı, BDSP adına yapılan konuşmayla başladı. Ardından milletvekili aday Melek Altıntaş söz aldı.

Altıntaş konuşmasında öncelikle içerisinden geçilen döneme değinerek sermayenin mevcut durumundan ve alttan alta mayalanan ekonomik krizden söz etti. Bursa'daki metal işçilerinin direnişine de değinen Altıntaş, seçimlere ilişkin tutumunu açıklayarak mücadele çağrısı yaptı.

Altıntaş'ın konuşmasının ardından katılımcılar sorular sordu ve düşüncelerini belirtti. Toplantı canlı tartışmaların ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

İşçi ve emekçilere devrim çağrısı

Sınıf devrimcileri hafta boyunca düzenin seçim oyununa karşı devrim ve sosyalizm çağrısını işçi ve emekçilere taşımaya devam etti.

Sınıf devrimcileri "Ne seçim, ne meclis; çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" ve "Kahrolsun sermaye diktatörlüğü, yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!" şiarlarının yer aldığı BDSP afişlerini ve "Tek yol devrim" çağrısının yükseltildiği aday afişlerini kullanmaya devam etti. Seçim bildirgeleri de işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

İstanbul

Esenyurt

14 Mayıs'ta BDSP afişleri, Doğan Araslı Caddesi, Tabela ve Depo'ya yaygın bir şekilde yapıldı, duvarlar devrim ve sosyalizmin şiarlarıyla donatıldı.

15 Mayıs sabahı ise Esenyurt Köyiçi'nden başlayarak Kıracı'ya kadar işçilere devrimci seçim bildirgeleri ulaştırıldı.

16 Mayıs'ta da BDSP afişleri ve "Tek yol devrim!" şiarıyla çıkan aday afişi Yeşil Cami, Balıkyolu, Yeşilkent ve Tokat mahallerine, işçilerin yoğun olarak kullandığı geçiş güzergahlarına yaygın bir şekilde yapıldı.

Sınıf devrimcileri Esenyurt Depo Kapalı Caddede açtıkları standla işçi ve emekçilere bildirgelerini ulaştırırken, *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını gerçekleştirdi. Ayrıca Bursa'da direnen metal işçileriyle dayanışma çağrısı yapıldı.

Örnek Mahallesi'nde ise Cumartesi günleri kurulan pazarda devrimci seçim bildirgesi emekçilere ulaştırıldı.

17 Mayıs'ta sabah saatlerinden itibaren Esenyurt'un dört bir yanı afişlerle donatıldı. Balıkyolu Köprüsü, Yenikent, Örnek, Kuzuyolu, Bağlarçeşme, Fatih mahalleleri ile Esenyurt Köyiçi, Doğan Araslı Bulvarı, Tabela, Esenyurt Devlet Hastanesi ve Kıracı'ta yapılan afişlerle "Tek yol devrim!" çağrısı yükseltildi.

Afiş çalışmasının ardından Esenyurt Meydanı'na kurulan çadır ve açılan standla çalışmalar sürdürüldü.

BDSP flamarının da asıldığı standda seçim bildirgesinin yanı sıra aday bildirimleri de yaygın olarak kullanıldı. *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışının gerçekleştiği çalışmada birçok işçi ve emekçi ile sohbet edildi. Zabıtalara "izininiz var mı?" sorusu devrimci bir tutumla karşılanarak çalışma devam etti.

Sefaköy

Sınıf devrimcileri 15 Mayıs'ta Sefaköy Metrobüs Durağı çıkışında bildiri dağıtımı ve *Kızıl Bayrak* gazetesini satışı gerçekleştirdi. Dağıtım boyunca konuşmalar yapılarak işçi ve emekçilere düzenin seçim oyununu bozma, işçilerinin onurlu mücadelesiyle dayanışmayı büyütme çağrısı yapıldı.

16 Mayıs'ta ise Sefaköy metrobüs çıkışına seçim çadırı açan BDSP'liler emekçilere örgütlenme çağrısını yükseltti.

Soma'nın yıldönümünde işçi katliamını anlatan

fotoğraf sergisi açan BDSP'liler Soma'nın katillerine oy vermeme, hesap sorma çağrısı yaptılar.

Kölece yaşam ve çalışma koşullarına karşı örgütlenme çağrısının yükseltildiği çadırdaki ayrıca Mayıs şehitlerinin resimlerinden oluşan sergi köşesi de oluşturuldu.

Faaliyet sırasında çok sayıda seçim bildirgesi, aday bildirisini, *Kızıl Bayrak* gazetesini, *Liselinin Sesi* dergisini işçi ve emekçilere, gençlere ulaştırıldı.

17 Mayıs'ta sabah erken saatlerde seçim afişleri 5 farklı ekiple İnönü Mahallesi, Halkalı Fabrikalar Caddesi ve çevresi, Yenibosna, İkitelli Mehmet Akif ve Atatürk mahalleleri, Bakırköy ve Sefaköy'de kullanıldı.

Öğle saatlerinde ise Bakırköy'de stand açılarak işçi ve emekçilere devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısı taşındı.

20 Mayıs'ta sabah 07.00-08.30 saatleri arasında da İkitelli Sanayi girişinde yapılan dağıtımlarla devrim çağrısı işçilere ulaştırıldı.

Yenibosna metrobüs çıkışında açılan seçim standında işçi ve emekçilere sesli çağrı yapıldı. Seçimin aldatmaca olduğunu anlatan cingil faaliyet boyunca açık tutuldu. Yoğun bildiri dağıtımının yapıldığı faaliyet boyunca çok sayıda kişiyle seçimler ve metal işçilerinin eylemleri üzerine sohbet edildi. Yenibosna Metrobüs Durağı'nın çevresinde birçok noktaya "Tek yol devrim!" yazılımları yapıldı. Yaklaşık 6 saat süren faaliyet, geçiş yoğunluğunun azalmasıyla sonlandırıldı.

GOP

14 Mayıs'ta Gaziosmanpaşa bölgesinde "Ne seçim ne meclis çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" ve "Yaşasın sosyalist işçi emekçi cumhuriyeti!" şiarlı afişler Yeşilpınar, Alibeyköy güzergâhına yapıldı. Aynı afişler Topkapı'da da yaygın olarak kullanıldı. BDSP'nin çıkardığı seçim bildirgeleri ve aday bildirimleri de Cevizlibağ'da 07.00-08.30 saatleri arasında dağıtıldı.

Afiş çalışması 15 Mayıs'ta da Gazi Mahallesi'nin merkezi noktalarında sürdürüldü.

Kartal

Kartal'da 17 Mayıs'ta sabah saatlerinde Yukarı Mahalle, Petrol-İş Mahallesi ve Kızılay Bulvarı'na BDSP'nin seçim afişleri yoğun bir şekilde yapıldı. Afiş çalışmasının yanı sıra Bursa'da direniş bayrağını yükselten metal işçilerinin sesini Kartal'da işçi ve emekçilere taşımak için Kartal'ın çeşitli noktalarına yazılımlar yapıldı.

Ayrıca 42 yıl önce işkencede katledilen İbrahim Kaypakkaya yazılımlarla anıldı.

Bankalar Caddesi'nde gerçekleştirilen *Kızıl Bayrak* satışı sırasında yapılan ajitasyon konuşmalarıyla yine düzenin seçim oyununu bozma çağrısı yapıldı. Bursa'da mücadeleyi büyüten metal işçileriyle dayanışma çağrısı yükseltildi.

Akşam saatlerinde ise Petrol-İş Mahallesi'nde

BDSP'nin seçim bildirgeleri işçi ve emekçilere ulaştırılarak *Kızıl Bayrak* gazetesi satışıyla çalışmalar devam etti.

Sınıf devrimcileri 19 Mayıs'ta da Bankalar Caddesi'nde yaptığı dağıtım ve gazete satışlarıyla seçim oyununa karşı mücadele çağrısını sürdürdü. Bursa'da direnişte olan metal işçilerinin mücadelesi işçi ve emekçilere anlatıldı.

Ankara

Ankara'nın farklı bölgelerinde yürütülen seçim çalışmalarında işçi ve emekçiler düzen partilerinden hesap sormaya ve devrim mücadelesini yükseltmeye çalışıldı.

14 Mayıs günü Yüksel Caddesi'nde stand açarak bildiri dağıtan sınıf devrimcileri ajitasyonlar eşliğinde faaliyetlerini sürdürdüler. 15 Mayıs günü de Sakarya Caddesi'nde açılan standla seçim bildirgesinin dağıtımı yapıldı. Emekçilerle yapılan sohbetlerin ardından otobüs duraklarında ve Çankaya Belediyesi çevresinde bildiri dağıtımını sürdürdüler.

Sincan, Mamak ve Kızılay'da 19 Mayıs'ta yürütülen pratik faaliyetle işçi ve emekçilere seslenen sınıf devrimcileri, haftalık olarak seçim gündemli seminerlerle bu süreci bir eğitim sürecine dönüştürdüler.

Seçim standında Mayıs ayında şehit düşen devrimcilerle ilgili fotoğraf sergisi açıldı. Sergide İbrahim Kaypakkaya'nın hayatını ve '71 devrimci kopuşunu anlatan görseller de yer aldı. Ayrıca Soma Katliamı gündemli resimler ve baret de kondu. Sergiler emekçilerin ilgisiyle karşılandı.

20 Mayıs'ta seçim çalışmaları Yüksel Caddesi ve Sakarya Meydanı'nda açılan standlar ve Kızılay çevresine yapılan afişlerle devam etti.

Sincan'da seçim çalışmaları afişlerle başlamış oldu. Kapı kapı dolaşarak yapılan bildiri dağıtımlarında seçimler üzerine anlamlı tartışmalar yürütüldü. 20 Mayıs'ta 12. Caddede Gimsa önünde BDSF önlükleriyle seçim bildirgesinin dağıtımını yapıldı.

Bu hafta "Reformizm ve Devrim" başlığıyla yapılan eğitim çalışmasında ise meclisin ve seçimlerin kitleleri aldatmadaki rolü, sınıf devrimcilerinin bu role rağmen neden seçimlere girdiği, düzen ve devrim, demokratik talepler ve sosyalizm, düzen partilerinin sahte seçim vaatleri konuşuldu.

Sınıf devrimcileri Mamak'ta da yaygın bir şekilde kullandıkları afişlerle gerçek çözümün devrimde ve sosyalizmde olduğu propagandasını yaptılar.

18 Mayıs sabah saatlerinde Kızılay "Tek Yol Devrim!" şiarlı Melek Altıntaş aday afişleri ve "Yaşasın Sosyalist İşçi Emekçi Cumhuriyeti" şiarlı Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSF) afişleri ile donatıldı.

19 Mayıs'ta sabah saatlerinde yine Meşrutiyet Caddesi, Konur Sokak, Yüksel Caddesi, Karanfil Sokak, Atatürk Bulvarı, Mithatpaşa Caddesi, Sakarya Meydanı, Ziya Gökalp Caddesi olmak üzere oldukça yaygın bir şekilde afiş çalışması yapıldı.

Gün boyu DGB-DLB standı Konur Sokak'a açılarak DGB-DLB'nin metal işçileri ile dayanışmaya çağırın bildirisinin dağıtımını gerçekleştirdi.

Akşam 17.00'de ise Güvenpark'ta toplu dağıtım gerçekleştirildi.

Sınıf devrimcileri Ege Mahallesi otobüs durakları, Karanfil 1 Sokak ve Yüksel Caddesi boyunca topluca yürüyerek dağıtımını sürdürdü.

DGB-DLB'liler akşam Sakarya'da ve Ziya Gökalp Caddesi'ndeki belirli otobüs duraklarında seçim bildirisi ve aday bildirgesi dağıtımını sürdürdü.

İzmir

İzmir Menemen'de 14 Mayıs'ta Perşembe pazarında seçim standı açılarak aday bildirileri dağıtıldı. Pazar dağıtımının ardından Menemen Hıdırtape Mahallesi'ne gidilerek kapı kapı dolaşıldı ve seçim bildirgelerin yanı sıra aday bildirisinin dağıtımını gerçekleştirdi.

Diğer yandan Menemen Asarlık servis duraklarında seçim çadırı açılarak işçilere seçim bildirgeleri ulaştırıldı. Akşam saatlerinde ise Yeni Mahalle'de açılan seçim çadırı ile birlikte kapı kapı dolaşarak devrimci seçim faaliyetinin amacı aktarıldı.

17 Mayıs Pazar günü Menemen Pazaryeri'ne açılan seçim standında aday bildirileri ve BDSF'nin seçim bildirgeleri emekçilere ulaştırıldı. Ses cihazı ile hem konuşmalar yapıldı hem de türkü ve devrimci marşlarla emekçilere seslenildi.

Pazar dağıtımdan sonra İngiliz Tepe Uğur Mumcu Parkı'nda seçim çadırı açıldı. Seçim çadırına işçilerin, kadınların ve gençlerin ilgisi oldukça yoğundu. Mahalleden gelenlerle birlikte seçim çadırı gecenin ilerleyen saatlerine kadar açık kaldı. Son olarak çekilen halaylarla çadır kaldırıldı.

Sınıf devrimcileri 19 Mayıs'ta sabah saatlerinde Harmandalı sokaklarını Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı'nın aday afişleriyle donattı.

Öğlen saatlerinde ise sınıf devrimcileri Evka2 konutlarında BDSF seçim bildirgesi ve aday bildirgesini işçi ve emekçilere ulaştırdılar. Ardından Karşıyaka İzban çıkışına açılan seçim çadırıyla faaliyet sürdürüldü.

Mersin

Sınıf Devrimcileri Mersin'de çeşitli semtlere yaptığı afişlerle seçime yönelik faaliyetlerini sürdürdü.

Özellikle merkezi yerlere ve işçi servislerinin kalktığı yol güzergâhlarına yapılan afişlerin yanı sıra işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı mahallelere gidilerek BDSF seçim bildirgesi dağıtımları da kapı kapı yapıldı.

Kızıl Bayrak gazetesi ve seçim bildirgeleri ulaştırılan

mahallelerde işçi ve emekçilerle seçimler ve Bursa'daki metal işçilerinin direnişleri üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Kocaeli

Metalden petro-kimyaya üretimde önemli yer tutan pek çok sektörün bulunduğu bir işçi kenti olan Kocaeli'de, işçi sınıfının sermayeye, sermayenin sınıf içindeki uzantıları olan sendikal bürokrasiye, bununla birlikte sermayenin işçi sınıfını bölmek için devreye soktuğu şovenizm, dinsel, mezhepsel ayrımları körükleyen ideolojik saldırılarına karşı işçi sınıfının bağımsız devrimci sınıf tutumunu açığa çıkartmak hedefiyle yürütülen devrimci faaliyet seçimler üzerinden devam ediyor.

Açılan standlarda, mahallelerde kapı kapı sürdürülen faaliyetle işçi ve emekçilerle işçi sınıfın devrimci programı üzerine konuşmalar gerçekleştiriliyor.

Yoğun bir akışın olduğu Gebze Çarşısı'nda sıklıkla açılan standda da seçim bildirgeleri üzerinden düzen partilerinin teşhiri yapılıyor, sınıfın gündemleri üzerine tartışmalar gerçekleştiriliyor, işçi ve emekçiler taraf olmaya çağrılıyor.

Bununla birlikte, düzenin programları aynı olan sermaye partilerine karşı işçi sınıfının devrimci programı çeşitli şiarlar üzerinden işleniyor.

"Tek yol devrim!", "Ne seçim ne meclis; çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!", "Kahrolsun sermaye diktatörlüğü yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!" şiarlı afişler de işçilerin oturduğu mahallelerde kullanılıyor.

19 Mayıs günü Gebze'de stand açılırken, Güzeller Mahallesi'nde ve Kürt işçilerin yoğunlukla oturduğu Mevlana Mahallesi'nde pek çok yere gerçek çözümün sosyalizm mücadelesinde olduğunu ifade eden afiş çalışması gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Ankara- İzmir- Gebze – Mersin

Seçim vaatleri ve kadınlar

2015 genel seçimlerine az bir süre kaldı. Seçim vaatleri ardi ardına sıralanırken, hedeflenen kesimlerden birini de kadınlar oluşturuyor. Seçimlere katılan partilerin bildirelerine bakıldığında kadınlar açısından pek çok vaat sıralanıyor.

Kadın cinayetleri giderek daha da artıyor, tecavüzcülere, kadın katillerine "iyi hal" indirimi uygulanıp kendini savunan kadınlar suçlanırken, kadın istihdam paketiyle ucuz-yedek işgücü olarak görülen kadın her türlü gerici, aşağılayıcı konuşmalarla hedef gösteriliyor, hangi sermaye partisi, vaatlerine kanmamızı bekleyebilir ki?

Gerici söylemleriyle, çıkardıkları yasalarla kadını hedef alan, ne giyeceğine, nasıl konuşacağına, geleceğine kadar her şeye karışan bir de utanmadan bildirgesinde "AK Parti olarak iktidarlarımız döneminde kadınlara hak ettikleri değeri verdik" cümlesini yazabilen AKP mi?

Ya da "Baskıcı ataerkil anlayışla kararlılıkla mücadele edeceğiz" diye yazıp da "çalışan kadın sayısını artırmak için ebeveyn izinlerini yaygınlaştırmayı" vaat eden, şiddete sıfır tolerans deyip de şiddeti yaratan koşullara, şiddet uygulayanlara ilişkin tek kelime etmeyen ve kadının ezilmişliğini, köleliğini yeniden yeniden üreten sömürü düzenini daha da geliştirmeyi önüne hedef olarak koyan CHP, MHP gibi sermaye partileri mi?

Kesinlikle hayır. Sermaye partileri bunları söylerken, ilerici bir programa sahip olan HDP'nin kadınlar için talepleri elbette ki desteklenebilir. Ancak HDP'nin de, düzeni temelinden yıkmadan seçimle iktidara geldiğinde sanki kadın sorunu çözülebirmiş, kadınlar için yaşanabilir bir sistem yaratılabirmiş izlenimi yaratarak vaatlerde bulunması da gerçeği yansıtmıyor.

Kadının ezilmişliğini yaratan koşullar her neyse, onlar ortadan kaldırılmadan hangi parti seçimle iktidara gelirse gelsin, kısmi kazanımlar elde edilebilir belki ama sorunlarımızın kesin çözümünü sağlayamaz.

Erkek egemen sömürü düzeni yıkılmadan, üzerimizdeki cinsel saldırılar son bulmayacaktır. Ne şiddet, ne tecavüz, ne de katliamlar... Azalmayacaktır. Çünkü bu sömürü sistemi aynı zamanda kadın bedeninin sömürüsüne de dayalıdır.

"Kadın erkek eşitliği"nin sağlanması için, temeli eşitsizlik üzerine kurulu olan bu sistem yıkılmalıdır.

Erkek egemen sömürü düzeni yıkılmadan, kadın ev içi kölelikten kurtulamayacaktır. "Nitelikli ve hesaplı kreş" açacaklarını, sosyal yardımlarda bulunacaklarını, aile sigortasını kadının üzerine yapacaklarını söylüyorlar. Ama bunlar bizim için, birer çözüm değil, ev içinde yaşadığımız köleliğin meşrulaştırılmasının farklı bir versiyonudur. Yıllardır bizi tutsak ettikleri dört duvar arasından çıkmanın yolu ise haklarımız için mücadelede ve nihai olarak da sınıfsız, sömürsüz bir dünyadadır.

Açlığı yoksulluğu her gün yeniden üreten kapitalist düzen yıkılmadan, sadece kadınlar için değil insanlık için eşit ve özgür yarımlar kurulamayacaktır.

Kadınların, sadece kadın oldukları için

aşağılanmadığı, ezilmediği, hakarete uğrayıp yok sayılmadığı; kadın emeğinin değersizleştirilerek ucuz ya da yedek işgücü olarak görülmediği; iş hayatında da toplumun diğer tüm alanlarında da kadınla erkeğin eşit olduğu; çocuk bakımının, ev işlerinin kadınların görevi olmaktan çıkarılıp ortaklaştırıldığı, hiçbir cinsel, fiziksel, psikolojik, ulusal, sınıfsal hiçbir sömürünün olmadığı bir yaşam hayal değil. Bu ancak işçilerin emekçilerin iktidarı olan sosyalizmde mümkündür.

Bizleri bu kölelik koşullarından kurtaracak olan sermaye partilerinin asılsız vaatleri değil, bugünden yürüteceğimiz-yürüttüğümüz mücadelemizdir. Emekçi kadınlar başta olmak üzere tüm kadınları vaatlere kanmaya değil, "yaşamak için sosyalizm" şiarıyla mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

Mahkeme tecavüze uğrayanı suçladı

Bingöl'de 12 yaşındaki Ç.Y.'nin doğum yapmasıyla sonuçlanan tecavüz olayında tecavüzcülere "iyi hal indirimi" ve beraat kararları veren mahkemenin bu kararlarda ortaya koyduğu gerekçelerde bir kez daha tecavüze uğrayanı suçladığı ortaya çıktı.

12 yaşındaki Ç.Y.'nin dört kişinin kendisini tehdit ederek tecavüz ettiğini söylemesine rağmen mahkeme gerekçeli kararında "arka arkaya yaşanan cinsel istismarı kimseye söylemeyip, şikayet etmemesi hayatın doğal akışına uygun değil" diyerek tecavüze uğrayan Ç.Y.'yi suçlu ilan etti.

Bingöl Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada, tecavüzcülerden Kenan Tali ve Nazım Güçtekin 17 yıl hapis cezası almış ancak duruşmadaki "tutum ve davranışları" diyen mahkeme cezaı 10 yıla düşürmüştü. Ersin Barlas hakkında ise "iyi hal indirimi" uygulanarak Barlas'ın cezasının 8 yıla düşürmüştü.

Diğer tecavüzcü Hacı Bayram T., Tolgay M., Kazım G., Tuncay M., hakkında cinsel istismar suçundan dava açıldığı belirtilen kararda "yeterli delil elde edilmediği" gerekçesiyle beraat kararı verildi.

Yalan vaatlere kanmayalım yüzümüzü devrime dönelim!

Yeni bir seçim oyunu daha yaklaşıyor. Sahnede türlü vaatleri ve renkli bayrakları ile düzen partileri, bir de onlarla boy ölçüşen reformist partiler yer alıyor.

Evet, hiç de yabancı değiliz bu olup bitenlere. On yıllardır işçileri, emekçileri ve gençleri kandırarak sergilenen bu oyunun kaybedeni hep işçiler, emekçiler ve gençler oldu. Tabii kazananı da sermaye! Zira kurulu düzenin sömürü çarkları dönmeye hep devam etti. Hükümet koltuğuna kim otursa otursun sermayenin yıkım programını harfiyen uyguladı. Bir önceki hükümetin yarım bıraktığı işler bir bayrak yarışı gibi bir sonraki dönem hükümetine devredildi.

Bu çıplak gerçeği görmek için sadece Cumhuriyet dönemi seçim dönemlerine ve kurulan hükümetlerin uygulamalarına bakmak yeterli. Bugüne kadar kurulan hükümetler ister sağcı isterse sosyal demokrat, ister muhafazakar isterse dinci, hangi sıfatla iş başına gelirse gelsin hepsi de sermayeye hizmet etmiştir. Hepsi de tescilli Amerikancıdır. Bu toprakları adeta emperyalizmin savaş ve saldırı üssüne dönüştürmüşlerdir. Bölgede cereyan eden emperyalist saldırganlık sonucu dökülen her damla kandan sermaye devleti ve onun dümenine oturan hükümetler sorumludur.

Burjuva cumhuriyet kurulduğu günden beri sermaye gün be gün büyürken; işçi sınıfının yoksulluğu katmerlenmiş, kazanılmış hakları parça parça gasp edilmiş, eğitim, sağlık, ulaşım vb. alanları sermayenin talanına açılmıştır. Yıllardır oynanan seçim oyunu da işte bu tablonun devamı için önemli bir işlev görmüştür.

Düzen partilerinde yalanın bini bir para

Yine bir seçim dönemi içindeyiz ve düzen güçleri sermaye devletinin dümenine geçmek için hummalı bir yarış içerisindedir. Toplumunu aldatmak için yalanlar adeta havada uçuşuyor. Emekçilerin sorunları düzen güçlerinin elinde birer sosyal demagoji malzemesi olarak kullanılıyor. Taşeron sisteminin kaldırılacağından işsizlik sorununun biteceğine, ücretlerin yükseltileceğinden iş cinayetlerinin önüne geçileceğine kadar ortaya atılan sayısız argümanla emekçilerin bilinci bulandırılmaya çalışılıyor.

Bu yalan vaatlere dayalı seçim propagandasının hedefinde gençlik de yer alıyor. Türkiye gibi genç nüfusu oldukça yüksek olan bir toplumda düzen güçlerinin bu alana yönelik yoğun bir ilgi göstermesi ise doğal.

Düzen partilerinin ve reformist çevrelerin seçim bildirgelerine bakıldığında gençliği düzene bağlamak için sıralanan yalanlar açıkça görülebilir. İşte seçimde başa yarıyan ve onlardan geri kalmayan bazı partilerin seçim vaatlerinden birkaç örnek:

“YÖK kalkacak. Harçlar tamamen kaldırılacak. En fazla iki kişilik odalardan oluşan yurtlar inşa edilecek. İhtiyacı olan tüm gençlere ücretsiz yurt sağlanacak. Maddi olanağı yetersiz olan tüm üniversite öğrencilerine Karşılıksız Eğitim Bursu sağlanacak. Talepte bulunan tüm üniversite öğrencilerine kamu

destekli, geri ödemesi istihdam koşullarına göre ve uzun vadeli olarak yapılandırılmış Yüksek Eğitim Yaşam Destek Kredisi verilecek. Öğrencilerin askerlik hizmetlerini yaz tatillerinde üçer aylık dönemler halinde tamamlayabilmesi sağlanacak...” Daha da uzatabileceğimiz bu vaatler silsilesi CHP'nin seçim bildirgesinden.

İktidar partisi AKP'nin gençliği aldatmaya yönelik vaatleri ise şöyle: *“Seçilme yaşı 18'e indirilecek. Yükseköğretimde müracaat eden tüm öğrenciyeye barınma imkanı sağlanacak. Gençlerin kültür ve sanatla beslenmelerini, sanat icra etmelerini sağlayacak ‘Sanat Evleri’ kurulacak. Engelli gençlerimizin yaşamlarını kolaylaştırmak, toplumsal bütünleşmelerini sağlamak amacıyla gerekli fiziksel ve sosyal altyapılar güçlendirilecek. Toplumsal alan ve hizmetleri, engelli genç bireylerin katılımına olanak verecek şekilde düzenlenecek. Genç işsizliğinin önüne geçmek için ‘ulusal genç istihdamı strateji belgesi’ hazırlanacak. Gençlerin ortaöğretimden yükseköğretime geçişte eğitim ve kariyer planlamasına yardım edecek ‘Kariyer Merkezleri’ kurulacak.”*

Son olarak, bu yarışta 40 yıllık düzen partilerinden geride kalmayan, parlamentoya girmek için canhıraş çabalayan HDP'nin seçim vaatlerine bir göz atalım: *“YÖK kaldırılacak. Özgür düşüncenin, akademik üretim; insan ve doğa yararına bilimsel çalışmaların geliştirildiği, engelsiz ve cinsiyetsiz üniversiteler kurulacak. Üniversitenin tüm bileşenlerinin eşit söz ve karar hakkına sahip olduğu üniversite meclisleri; okul bütçesi, kampüs içi yaşam, ders müfredatı gibi konulara dair tüm kararların üniversite bileşenleri ile kolektif olarak alınmasını sağlayacak. Burs ve katkı payı ödemelerinin bütün öğrencilere karşılıksız verilecek ve burs miktarlarının artırılması, ikinci öğretimdeki katkı payları ve öğrenim ücretlerinin kaldırılması için merkezi ve yerel düzeyde gerekli bütçe hazırlıkları yapılacak. Öğrenci gençlerin yaşadıkları yurtların kapasite ve niteliklerine ilişkin iyileştirmeler yapılacak. Gençlerin kendi yaşam alanlarına dair karar verme hakları temelinde yönetime katılmaları önündeki engelleri ve cinsel, dini, etnik kimlik farklılıklarına yönelik ayrımcılık içeren disiplin yönetmeliği kaldırılacak. Genç işsizliğiyle mücadele için*

gençlik istihdam planları hazırlanacak...”

Evet, yukarıda yer alan söylemler seçim yarışında öne çıkan bazı partilerin gençliği hedef alan vaatlerinin sadece bir bölümünü içeriyor. Buna bir de seçim aldatmacasında rol alan diğer partileri eklediğinizde toplumun ve gençliğin seçimler üzerinden nasıl bir kuşatma altında olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Gençlik yüzünü yalan vaatlere değil devrime dönmelidir

Düzen güçlerinin seçim programlarında yer alan yalan tufanı öte yandan gençliğin yaşadığı sorunlar yumağının da bilançosunu ortaya koyuyor. Geleceksizlik, paralı eğitim, barınma ve ulaşım sorunları, işsizlik gibi sonu gelmeyen sorunları istismar eden düzen partileri oy avcılığı yapıyor.

Fakat bizler biliyoruz ki, tüm bu sorunların arka planında kapitalist sömürü düzeni yer almaktadır. Her birisi düzenin devamı için çalışan burjuva partilerin bu sorunları çözmek gibi bir niyeti yoktur. Tersine parlamentoya kapağı attıktan sonra hepsi de sermayenin yeni saldırılarına imza atacaklardır. HDP ve etrafında öbeklenen reformist sol da yine bu sorunlar üzerinden vaatler sıralamakta, tüm bu sorunların seçimler yoluyla çözüleceğini topluma öğütlemektedir. Onlar da en az burjuva partiler kadar oyunun parçasıdır ve aldatmacaya ortak olmaktadır.

İşte bu gerçekler aynasında gençliğe düşen görev yalan vaatlerin peşine koşmak değil, düzene karşı dış bir mücadele içerisine girmektir. Zira temel haklar ve özgürlükler ancak böyle elde edilebilir. Tarihsel deneyimler bizlere bunu açıkça göstermektedir. Tek bir hak kırıntısı bile mücadele edilmeden elde edilmemiştir. Kim ki bu sorunların seçimler aracılığıyla çözüleceğini söylüyorsa yalan söylüyordur.

Bu nedenle gençlik, geleceği ve özgürlüğü için düzene karşı mücadele saflarında yerini almalıdır. YÖK'ün kaldırılmasından eğitimin parasız hale getirilmesine, ana dilde eğitimden barınma ve ulaşım sorununa kadar tüm taleplerimizi elde etmenin biricik yolu budur. Bu kazanımların kalıcılığı ise ancak ve ancak sosyalist bir düzenle mümkün olacaktır.

Gençliğe çağrımızdır: Metal işçileriyle dayanışmayı büyütelim!

İzmir DGB Mayıs şehitlerini andı

İzmir Devrimci Gençlik Birliği 18 Mayıs'ta yaptığı eylemle Denizler'i, İbrahim Kaypakkaya'yı, Nurhak şehitlerini, Haki Karer ve Dörtler'i andı.

Güzeltepe Sağlık Ocağı önünde "Darağaçlarından Diyarbakır zindanlarına gençliğin yolu devrime çıkar!" şiarıyla düzenlenen ve "Düzene karşı devrim!" pankartının açıldığı eylemde, devrimcilerin mirasının bugün genç komünistlerin omuzlarında olduğu ve devrimci önderlerin yolunun parlamentoya değil hala devrim ve sosyalizme çıktığı ifade edildi.

Eylemde yapılan basın açıklamasında, Mayıs şehitleri anıldıktan sonra "Biliyoruz ki kapitalist düzenin efendileri hiçbir zaman devrimcilerin kanını dökmekten geri durmamışlardır ve durmayacaklardır da. Çünkü devrimcilerin safı onların kanlı saltanatları altında ezilen milyonların safıdır" denildi.

Açıklamanın devamında şunlar ifade edildi: "İbo'yu, Denizler'i, Dörtler'i, Haki Karer'i katledenler sanmasınlar ki saltanatlarını koruyabilecekler. Çünkü onların mirasını her dönem taşıyan ve taşıyacak olan devrimciler var olacaklardır bu topraklarda."

Seçim arifesinde olunan şu günlerde, devrim şehitlerinin yolunun hala devrim ve sosyalizme çıktığı vurgulanan açıklamada şunlar ifade edildi:

"Bugün yine bir seçim arifesindeyiz ve birileri yine çıkıp devrimci önderlerin mirasına sahip çıktıklarını ve o mirasın yolunun da bugün parlamentoya çıktığını söyleyecekler. Ama biz biliyoruz ki bugün Haki Karer ve Dörtler'in yolunda gitmek serhildanlarla Kürdistan sokaklarını efendilere dar etmektir. İbo'ya, Denizler'e sahip çıkmak demek bugün yüzünü Bursa'daki metal direnişine dönmek ve elini şaltire atıp bir aydır Türk Metal çetesine ve burjuvazinin en büyük efendilerinin örgütü MESS'e Bursa'yı dar eden metal işçilerinin sesine ses vermek demektir."

Basın açıklamasının ardından İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Muharrem Subaşı söz aldı. Subaşı konuşmasında özetle şunlara değindi;

"Bugün bu topraklarda artık iki ayrı dünya iki ayrı sınıf vardır. Ve bugün devrimci önderlerin mirasına sahip çıktığını söyleyenler, devrimci önderlerin gerçek temsilcisi olduklarını belirtenler ve temsil ettikleri yer olarak da parlamentoyu gösterenler bu düzenin içinde kaybolmaya mahkumdur. Denizler'in, İbolar'ın, Haki Karer ve Dörtler'in gerçek temsilcisi sınıf devrimcileridir. Bizler buradan tüm işçi ve emekçileri devrimci önderlere sahip çıkmaya ve mücadeleye çağırıyoruz."

Eylemde sivil polis ve çevik kuvvet ablukası dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / İzmir

#GençlikDirenenMetalİşçilerininYanında!
Renault'ta, Tofaş'ta, Coşkunöz'de, Mako'da üretim durdu...

- **TALEPLER BELLİ:** Ücretler her yerde iyileştirilecek, işçilerin kendi örgütlülükleri, temsilcileri kabul edilecek, hiçbir işçi işten atılmayacak, dayanışma aidatı alınmayacak...

- Bu talepler üzerinden daha **ONLARCA FABRİKADA** dayanışma eylemleri yayılıyor...

- **İŞÇİ SINIFI** fabrika fabrika, bölüm bölüm örgütleniyor...

- Tüm fabrikalar **KOORDİNELİ** bir şekilde, Fabrikalar Arası Kurul üzerinden mücadelelerini örgütlüyor...

Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur!

Devrimci Gençlik Birliği olarak gençliği mücadeleyi

büyütmeye çağırıyoruz:

- Metal işçilerinin mücadelesini gençliğin bütün kesimlerine ulaştırmalıyız.

- İşçilerin haklı taleplerinin sahiplenilmesini sağlamalı, talepler yerine getirilmediği koşulda, işçilerin mücadelesini büyütecek eylemler örgütlemeliyiz.

- Sosyal medyayı (**Yukarıdaki hashtag'i yayarak**), kafeleri, kent merkezlerini, üniversiteleri, liseleri, ortaokulları..., dershaneleri, tüm sınıfları, kantinleri, yemekhaneleri, yurtları metal işçilerinin direnişiyle, talepleriyle ve örgütlü bir hazırlıkla sarsmalıyız.

- Her türlü desteği örgütlemeliyiz (**ACİL olarak BATTANIYE**), maddi, manevi, eylemli dayanışma ortaya koymalıyız.

Devrimci Gençlik Birliği
19 Mayıs 2015

İÜ'de polis saldırısı

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs'te 18 Mayıs'ta polis öğrencilere saldırdı. Ölüm yıldönümleri nedeniyle İbrahim Kaypakkaya ve Dörtler için hazırlanan pankartların birindeki Öcalan fotoğrafını bahane eden polis, çevik kuvvet ekibiyle okula girdi. Pankartları indirmek için saldırıya geçen polise öğrenciler de soda şişeleriyle karşılık verdi.

Saldırıda 10 öğrenciyi gözaltına alan polis, asılı afiş ve pankartları indirdikten sonra okuldan ayrıldı.

Ardından İbrahim Kaypakkaya ve Dörtler için tekrar bir pankart hazırlanarak ana kapıya yürüdü.

Yürüyüş boyunca "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Şehit namirin!", "Katil polis üniversiteden defol!" sloganları atıldı, devrim şehitlerinin isimleri okunarak "Yaşıyor!" diye haykırıldı. Ana kapıya gelindiğinde basın açıklaması okundu ve tekrar okul içerisine dönüldü. Yangın kulesinin yanına gelindiğinde orada duran çevik kuvvet otobüslerine taş ve sodalar ile saldırıldı. Polis, otobüslerini alarak kaçmak zorunda kaldı. Atılan sloganların ardından eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Almanya G7 protestolarına hazırlanıyor

G7 olarak bilinen dünyanın en zengin 7 emperyalist ülkesinin devlet ve hükümet başkanları yıllık toplantıları için Almanya'nın Bayern Alpleri'nde bulunan Elmau Sarayı'nda 7-8 Haziran'da bir araya gelecek. Zirvede 7 emperyalist devletin (Almanya, ABD, İngiltere, Fransa, İtalya, Kanada ve Japonya) devlet ve hükümet başkanlarının, dünyadaki yeraltı ve yerüstü kaynaklarına hakimiyetinin sağlanması, dış politikaları, güvenlik tedbirleri, iklim, mülteci akımının durdurulması ve katılan ülkelerin ekonomik çıkarlarının korunması gibi konuları müzakere etmesi bekleniyor. Zirvede Ortadoğu'daki gelişmelerin de tartışılacağı bildirildi.

Emperyalist zirveyi protesto etmek için devrimci ve ilerici gruplardan, partilerden ve tek tek bireylerden oluşan "Stop G7 Elmau" eylem komitesi "Protestoları zirveye taşıyoruz! Elmau'ya!" şiarı ile 3-8 Haziran tarihleri arasında eylem çağrısı yaptı.

Bu tarihler arasında Garmisch-Partenkirchen ve Mittenwald'da kamp yerleri kurulacak. Emperyalist zirveye karşı zirve örgütlenerek, yürüyüşlerle, mitinglerle, herkese açık toplantılarla, blokaj eylemleri ile protesto düzenlenecek. Protesto yürüyüşüne on bin kişinin katılması bekleniyor.

Protestolar çerçevesinde Garmisch-Partenkirchen ve Mittenwald'da kurulan kamplarda 3-8 Haziran tarihleri arasında enformasyon ve tartışma programları gerçekleştirilecek, protesto gösterileri düzenlenecek.

3-4 Haziran'da ise uluslararası katılımcıların davet edildiği alternatif zirve gerçekleştirilecek. Burada G7'lerin emperyalist politikaları ve bunun sonucu olan küresel emperyalist kriz tartışılacak.

3 Haziran Çarşamba: Hindistan'dan Yeni Delhi Jawaharlal Nehru Üniversitesi profesörünün katılımıyla

küresel kriz ve olası alternatifler tartışılacak. Yine Türkiye, Kolombiya, Almanya'dan davet edilen profesör, avukat, araştırmacı-yazarlarla küresel güç ilişkileri, serbest ticaret rejimleri, yeniden başlayan savaşların tartışıldığı bir sempozyum olacak.

4 Haziran Perşembe: Alternatif zirvenin bugünkü programı Hindistan, Almanya, Mozambik'ten katılımcıların sunacağı "Satışa çıkan dünya: Büyüme dogması, iklim değişikliği ve sonuçları, göç" tartışılacak. Ardından çalıştaylara geçilecek.

Münih'te saat 14.00 te başlayacak olan G7 Zirvesi ve Serbest Ticaret Anlaşması TTİP, CETA ,TİSA'ya karşı yürüyüş nedeniyle alternatif zirve kısa tutulacak. Yürüyüş saat 17.00'de gerçekleşecek mitingle sona erecek.

Saat 20.00'den itibaren kültürel program başlayacak.

6 Haziran Cumartesi: Garmisch'te geniş katılımlı kitlesel bir yürüyüş düzenlenecek.

7 Haziran Pazar: Elmau'ya giden 5 rota üzerinden yıldız yürüyüşü düzenlenecek.

Eylem komitesinin internet sayfaları üzerinden protesto gösterilerine, kamp ve yürüyüşlere otobüs vb. ile katılım koordine edilebilecek.

G7, Rusya'nın G8'deki üyeliğinin Ukrayna krizi nedeniyle askıya alınması üzerine, 15 yıl aradan sonra yedili formata döndü. Emperyalist efendilerin zirvesi için bölgeye 20 binin üzerinde polis yerleştirilecek. Basına yansıyan haberlere göre, emperyalistlerin zirvesinin gerçekleştirileceği otel ve çevresini 1650 polis koruyacak. 4150 polis, sınırlar ve demiryolları trafiğinden sorumlu olacak. Bunların dışında zirve için 17 bin polis görevlendirilmiş durumda. 2100 Avusturya polisi de zirveyi koruyacak.

Fransa'da polislere aklama

2005 yılının Ekim ayındaki Paris'in Clichy-sous-Bois banliyösünde iki gencin polisten kaçarken trafoya sığınmalarının ardından akıma kapılarak can ermeleri olayından sorumlu polisler yargı tarafından aklandı. Davaya ilişkin kararını 18 Mayıs'ta açıklayan mahkeme, beraat kararının nihai olduğunu ve temyize götürülemeyeceği bildirerek polisleri koruma altına aldı.

İki gencin ölümü büyük tepkiye neden oldu ve günlerce kamu binalarıyla araçların ateşe verildiği öfke patlamasına yol açmıştı.

Le Monde metal grevini yazdı

Fransız Le Monde gazetesi, Bursa'da binlerce metal işçisinin grevini sayfalarına taşıdı. Gazete haberinde Bursa'da üretim yapan Fransız kökenli Renault ve Koç-Fiat'a ait iki şirkette başlayan metal grevinin daha şimdiden bu iki dev şirketi felç etmiş durumda olduğu, işçilerin taleplerinin kabul edilmemesi üzerine önce RENO-OYAK'ta çalışan 5 bin işçinin büyük çoğunluğunun Perşembe günü gece vardiyasında üretimi durdurarak başlayan grevin daha sonra Fiat-Koç Holding'te çalışan 4500 işçi ve oradan da Coşkunöz fabrikalarına sıçrayarak büyük bir dalgaya dönüştüğü bildiriliyor.

Le Monde gazetesi ilgili haberinde ayrıca Renault'un ordu kökenli OYAK ortaklığına dikkat çekerek, her iki şirketin dış pazarlara da üretim yaptığını ve Bursalı metal işçilerinin greviyle birlikte ilgili şirketlerin pazar kayıplarının büyük olacağına vurgu yapıyor.

Dünyadan grev ve eylemler

Dünyanın dört bir yanında işçiler, emekçiler ve gençlik gelecekları için sokaklara çıkmaya devam ediyor.

Şili'de yüz binler sokakta

Şili'nin başkenti Santiago'da Şili Öğrenciler Konfederasyonu'nun nitelikli ve parasız eğitim için düzenlediği eylemlere on binlerce kişi katıldı. Polisle kitle arasında çatışmalar yaşanırken saldırılar sonucunda çok sayıda öğrencinin yaralandığı ve gözaltına alındığı belirtildi.

Valparaiso'da yapılan eylemde ise en az iki öğrenci katledildi. Exequiel Borvaran Salinas (18) ve Diego Guzman Farias (25) adındaki öğrenciler, bir gericiinin silahlı saldırısına uğrayarak can verdi.

Diğer yandan binlerce sağlık emekçisi, iyi çalışma koşulları ve hastanelerde tıbbi donanım talebiyle grev yaptı.

Alstom işçilerinin grevi sürüyor

Güney Afrika'daki Germiston'da Alstom tekeline çalışan Metal İşçileri Sendikası (NUMSA) üyesi 300 işçi, 100 arkadaşlarının işten atılmak istenmesine karşı greve çıktı. Grevdeki işçilere destek vermek için Benoni ve Wadeville işyerlerinde çalışan metal işçileri dayanışma grevine gitti.

Almanya: Postbank'ta uzlaşma

Almanya'da birçok kez greve giden Postbank ve BHW grubunda çalışan emekçiler patronun teklifini kabul etti. Hizmet sektöründe örgütlü Ver.di Sendikası 15 Mayıs günü ikinci oylamada emekçilerin yüzde 82,2'sinin öneriyi kabul ettiğini açıkladı. Böylece Postbank AG ve bünyesindeki BHW Grubu'nda çalışan 2.700 emekçi ile banka ve sigortanın tüm şubelerinde çalışan 9.500 kişi için yüzde 4,1 ücret artışında uzlaşıldı. Ayrıca emekçilere 30 Haziran 2017 tarihine kadar iş garantisi verildi.

30 bin Telefonica emekçisi grevde

İspanya'da telekomünikasyon tekeli Telefonica, kendine bağlı şirketlerde çalışanlar da dahil olmak üzere on binlerce çalışanın verdiği mücadele sonucu masaya oturmak zorunda kaldı. Patronla görüşen grev komitesi temsilcileri emekçilerin taleplerinden uzak böyle bir satış sözleşmesine imza atmazken grev komiteleri, tüm İspanya'da greve devam etme kararı aldı.

Etiyopyalı Yahudiler sokakta

İsrail'in başkenti Tel Aviv'de Rothschild Bulvarı'ndan Rabin Meydanı'na yürüyen binlerce kişi, ırkçılığı protesto ederken Siyonist rejimin polisi, eylemcilere saldırdı. Üç hafta önce Etiyopya asıllı bir İsrail

askerinin, polis tarafından dövülmesini gösteren bir video kaydının yayınlanması sonucunda kitlesel eylemler düzenlenmişti.

Gazze'de protesto

Gazze'de Tarım Çalışma Komiteleri Birliği'nin çağrısı üzerine 19 Mayıs günü bir araya gelen onlarca balıkçı ve çiftçi, işgal güçlerinin tarım arazilerine ve balıkçı teknelerine yönelik saldırılarını protesto etti. Eylemciler adına konuşma yapan Sadeddin Ziyade, uluslararası toplum ve insan hakları kuruluşlarından "İsrail'e baskı yapmalarını" istedi.

Fransa'da eğitim emekçileri grev yaptı

Fransa'da eğitim emekçileri, hükümetin eğitimin daha da niteliksiz hale gelmesine neden olacak reform planına karşı greve çıktı. Başkent Paris'te bir araya gelen binlerce eğitim emekçisi, hükümetin tasarısını geri çekmesini istedi.

Hollande hükümeti, Latin ve Antik Yunan ders saatlerini azaltmayı, tarih derslerinde ise farklı bir müfredatın uygulanmasını planlıyor.

Budapeşte'de göçmen hakları eylemi

Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de bir araya gelen yüzlerce kişi, 19 Mayıs'ta gerici Orban hükümetinin yabancı ve göçmen düşmanı politikalarını protesto etti. Göçmen Dayanışma Grubu'nun örgütlediği eylemde hükümetin yabancıları ve mültecileri yıldırma çalışarak yabancı düşmanlığı yaptığına dikkat çekildi.

Karanlığı dağıtan çekiç metal işçisinin elinde!

Bir ülke düşünün, işçileri senelerce kölece çalışma koşullarına mahkûm edilen, en ufak hak arama eylemine saldıran, grevleri yasaklanan, yüzlerce baskıcı yasa ile hak arama mücadelesi engellenen... Her tarafından zincirlenmiş, borç batağına sürüklenmiş, bilinçleri sermaye medyası ile bulandırılmış, karanlık içinde... Ve o karanlığı dağıtmak için uğraşanlar, direnenler, maceralara koşanlar...

Bir ay oldu metal işçilerinin eylemleri başlayalı. İlk başta kimse duymadı bu sesi, görmek istemediler, kimse ne olduğuna bakmadı, beklili de anlamak istememişlerdi, tercihlerini o yönde kullanmışlardı. Renault'ta bir işçi anlatıyor: "Akşamları televizyonlara bakıyorum, hiçbir haber geçmiyor, internetten araştırıyorum, büyük medya kuruluşlarında haber geçmiyor." Bir diğeri söze giriyor, "onların parasını da bizim patronlar veriyor" diyor. Sonra "bizim sosyal medyamız bize yetiyor, onlara da gerek kalmıyor" diyor. İlk zamanlardaki sansür aşıldı, üretim durdurulup, işgal başladığında duymayan kulaklar, görmeyen gözler, bilmeyenler öğrenmeye başlıyor. Metal işçisinin elinde bir çekiç var. Karanlığı, sansürü dağıtmak için kullanıyor. Şimdi sansür delinmiş gözüküyor. Direnişimizin sesi dünyaya yayılmaya başladı.

Metal işçisinin isyanının temelinde sosyal-ekonomik sorunlar var. Evimizi geçindiremiyoruz, yıllarımız borç ile ipotek edilmiş, gelecek yok, sorunlar saymayla bitmeyecek durumda. İnsanların net bir talebi var. Hedefi üretilenden daha fazla pay almak, kendi adına düşeni çalanlardan geri almak. Ne demişti Metal İşçileri Birliği: "MESS'i ezelim çaldıklarını, geri alalım!" Hakları alma zamanı şimdi.

Yasalar konusuna da değinmek gerekiyor. Nedense yapılan her hak arama eylemi bu topraklarda işçiler lehine olduğunda "yasadışı" oluyor. Ama patronlar lehine çıkarılan yasalar olduğunda ise kimse bu konuları tartışmıyor bile, çünkü eleştirilemez olarak görülüyor. Otomotivin kalbi durdu, yavaş yavaş diğerlerini etkiliyor. Patronlar anlaşmak için yine

ikiyüzlü yöntemlerini kullanıyor. Ucu açık vaatlerle süreci yumuşatmak istiyorlar. Ama işçiler baştan çıktıkları anda bu yolda netler. 22 Nisan günü Renault önünde yapılan konuşmada işçiler sadece bir şey istiyorlardı "kazanmak!" Başka bir seçenek işçiler için artık yoktu. Biz bunu gördük, göremeyenler ise hayal âleminde yaşamaya devam ediyor. İşte bu yüzden işçiler her türlü baskı ve tehdide karşı şu sloganı öne çıkarıyor: "Ölmek var dönmek yok!" Yasaların geçersiz olduğu yerde "yasadışı" işler artık normal yasalar olmuştur, tüm işçiler bunun farkında. İşte bu yüzden reformist anlayışa sahip yapıların bu hareketi anlamasını bekleyemeyiz. Çünkü onların anlayışında yasalar ve sınırlar var. "Sınırsız olanlar ancak sınırları yıkabilir." İşçiler yasalarla hak alınacağını asla düşünmüyorlar.

Bu harekette en dikkat çeken bir diğer nokta ise, '98 sürecini yaşamış olan işçiler. Bu işçiler bir deneyim yaşamışlar ama unutulmayan bir deneyim olarak hafızalarına kazınmış. Genel konuşmalarda bu işçiler deneyimleri ile yol gösteren taraf oluyor. Direnişi ileriye taşıma, asla vazgeçmeme fikrini, birlikteliği koruma anlayışını sürekli yineliyorlar. Ağır deneyimin güzel sonuçları diyebiliriz buna.

Metal işçileri eline aldıkları çekiçle yasaları, baskıları, sansürleri delerek yol açmaya devam ediyor. Nedense bu üç maymunu oynayan basın, kimi yazarlar Metal İşçileri Birliği'ne de sansürü uygulamaya devam ediyor. Özellikle ismini anmaktan, hareketteki misyonunu ve konumunu görmezden geliyorlar. Bir de o kadar komik duruma düşenler var ki, yaşanan işçi hareketini kendine yamamak için özel kılıklara giriyorlar. Ne kadar kostüm tasarlasalar da o kostümler tutmaz, ufak bir yel estiğinde, -fırtına değil!- gerçek gözükür yırtıklar patlar. Mücadele samimi olmayanları saf dışına atmasını bilir. Karanlığı dağıtan metal işçilerinin elindeki çekiçe dikkat etmek gerekir. Çekiç elindedir, zihinlerde ise bir düşünce yer etmeye başlamıştır. Her yeri saracaktır.

Bursa'dan Metal İşçileri Birliği üyesi bir işçi

9 yaşında bir Kızıl Afacan'dan mektup...

"İstedığımız kadar dondurma yemek!"

Abimler arkadaşlarıyla evde oturuyorlardı. Onlar sohbet ediyorlardı, sonra ben de sohbetlerine karışayım dedim, ben de konuşayım ben de öğreneyim, benimle de biraz ilgilensinler istedim. Sonrasında büyük abimle onlara soru sormak ve kayıt yapmak geldi aklımıza. Sonrası okuyacağınız sohbeti ettik. Ardından kuruma gidip oradaki abla ve ağabeylerle yazıya geçirdik. Şimdi sizinle paylaşmak istedik ve tüm ağabeylere, ablalara ve arkadaşlara bir çağrımız var.

Kızıl Afacan: *Abi sen neyin içinde olduğunu, neyin içinde yaşadığını biliyor musun? Şimdi biz dünyanın içindeyiz ya onu biliyorsun işte peki mücadele verdiğin devrimi neden kavrayamıyorsun? Neden bize açıklayamıyorsun tam olarak?*

Bir DLB'li: *Ben devrimin ne olduğunu mu açıklayamıyorum?*

Kızıl Afacan: *Evet. Çok soyutmuş da...*

Bir DLB'li: *Soyutu şu anlamda kullandım. Devrimin herkese göre farklı bir anlamı olabilir. Birçok şekilde yorumlayabiliriz. Ben bunu anlatmak için soyut dedim. Mesela HDP'ye göre devrim başka, bize göre başka... Bize göre işçi sınıfının kızıl bayrak altında iktidara gelmesidir.*

Kızıl Afacan: *Abi ben biliyorum. Devrimin tek bir anlamı vardır. O da işçi sınıfın iktidar olmasıdır.*

Bir DLB'li: *Sana göre nedir peki devrim?*

Kızıl Afacan: *Benim için devrim mücadele ettiğimiz, içinde doğru şeyleri yaptığımız herkesin özgür olacağı bir şekilde davranması ve çocukların istediği gibi sokağa çıkıp, dondurma yemesi, çikolata yemesi, sonra gidip öğretmenlerine istediği gibi davranması!*

Ben bir Kızıl Afacan'ım bütün küçük yoldaşıma sesleniyorum. Kızıl Afacanlar da birleşelim. Okullarda bize doğru davransınlar, sokaklarda özgürce oyun oynayalım, istediğimiz yere gidelim, bize kimse karışmasın, bizim fikirlerimizi de alsınlar, bizi hiçe sayıp bir kenara atmasınlar.

Kartal'dan bir Kızıl Afacan

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/20 * 22 Mayıs 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

TEK YOL DEVİRİMİ!

İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı İPEK BOZKURT
Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MELEK ALTINTAŞ
İzmir 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MUHARREM SUBAŞI
Kocaeli Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı MEHMET DOĞAN